ISSN 1906-6317

วารสารกัลยาโณ

Kanlayano Journal

ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน-กรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๙

ปลูกต้นไม้ คอยท่าไว้ ฝนจะมา ถึงเวลา รับผลชุ่ม- ฉ่ำฤทัย

วารสารกัลยาโณ ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน-กรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๙ ISSN ๑๙๐๖-๖๓๑๗

กัลยา..โนพร็อบเบลม

โดย มหาโซบุ

วารสารกัลยาโณ
Kanlayano Journal

ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน-กรกฎาคม-สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ISSN ๑๙๐๖-๖๓๑๗

เจ้าของ

มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์

ประธานอำนวยการ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

คณะที่ปรึกษา

พระครูศรีปริยัติชยาภรณ์, พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร,
พระมหาสุชาติ เกตุธมฺโม, พระพิพัฒน์ สุทฺธิญาโณ,
คุณพรเทพ ประดับพลอย, คุณสมบัติ ชาตะรูปะชีวิน,
ดร.ขัตติยา ด้วงสำราญ, ด.ต.สมใจ คำมูล,
คุณยุพิน เอี่ยมโอภาส, คุณสมพงษ์ ประเสริฐศิลป์,
คุณปิยวรรณ สายนุ้ย, คุณณัศธร เผือกผ่อง,
คุณศิริพร ชื่นครุธ, คุณสุทธิพร บุญภักดี

บรรณาธิการ

อตัมมยตา

กองบรรณาธิการ

ว.จิณฺณโสตฺถี, พระเริงชัย เตชพโล,
คุณอนุชา ยอดบรรยง, คุณฉัตรชัย รชตวิริยกุล,
คุณรณธรณ ต๊ะปัญญา, คุณณิชากร โดดนาดี,
คุณกชธรณ รามัญอุดม, คุณสุทธิพงษ์ วงษาซ้าย
คุณมานพ เกตุรักษา

วัตถุประสงค์ของวารสารกัลยาโณ

1. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
2. เพื่อส่งเสริมศีลธรรมจรรยาอันดีงาม
3. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย
4. เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมูลนิธิ-สวนแก้วและวัดสวนแก้ว
5. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของพุทธศาสนิกชน

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโณ (ตึกกัลยาโณ) วัดสวนแก้ว
หมู่ที่ 1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

Computer Graphics : ว.จิณฺณโสตฺถี

เว็บไซต์ / อีเมล์

www.kanlayano.org

Email : Kanlayano@yahoo.com
Kanlayano@gmail.com

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอกณัฏฐ์ กราฟฟิก 99/1610 พิศาล-โครงการ 8 แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กทม. โทร. 0 2496 5267

บรรณาธิการชวนคุย

ถามก่อนอ่าน "ศาสนาวิปริต วิกฤตเยอะช่วงนี้ โยมไม่ทิ้ง ไม่หนี ศาสนาหรือ ? ทิ้งไหม ?

เจริญในธรรม ทุกท่าน

เริ่มเข้าสู่ฤดูฝน ภาษาพระเรียกว่า **"ฤดูเข้าพรรษา"** จุดสำคัญคือความชุ่มเย็นจะมาเยือนผ่านสายฝนคอยโปรยลงมา ช่วยให้สรรพชีวิตได้มีความรู้สึกว่าเบาใจ สบายใจ ชื่นใจ เย็นใจมากยิ่งขึ้น **แต่อย่าลืมนะ ! อยากเย็นใจ สงบใจมากกว่านี้ ต้องเข้าหาธรรมตลอด ๓ เดือน จะพบความสงบเย็นใจและนานมากกว่านี้ ไม่เชื่อต้องมาพิสูจน์ที่วัดสวนแก้ว หรือวัดใกล้บ้านท่านที่ได้เปิดให้เข้าไปปฏิบัติธรรมรักษาศีล**

ช่วงที่ผ่านมา...อากาศร้อนจนทำให้บรรยากาศธรรมชาติและบรรยากาศทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจร้อนเพิ่มขึ้น ดังนั้น **ความร้อนจากอากาศต้องดับด้วยความเย็นของฝน ส่วนความร้อนของใจต้องดับด้วยการศึกษาธรรม ปฏิบัติธรรมผ่านการรักษาศีล ปฏิบัติสมาธิ และจนถึงให้เกิดปัญญา ถึงจะดับร้อนภายในใจได้**

วารสารกัลยาโณฉบับนี้ หลวงพ่อพยอมท่านให้ความสำคัญกับงานพัฒนาคน **โดยผ่านทั้ง ๓ กองทุน ได้แก่ กองทุนธนาคารน้ำ, กองทุนผู้สูงวัย และกองทุนสัมมาชีพ** นับว่าเป็นวาทะธรรม ๖๐ ปี ของท่านได้ประกาศเอาไว้ให้คณะศิษยานุศิษย์และประชาชนชั่วไป ได้ร่วมทำบุญเพื่อให้งาน ๓ กองทุนนี้ได้เกิดประโยชน์ต่อผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและได้พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดถึงไม่เป็นภาระปัญหาให้กับประเทศ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขเช่นกับประชาชนทั่ว ๆ ไป

พร้อมกันนี้ เนื้อหาสาระสำคัญในวารสารฉบับนี้ ยังเต็มเปี่ยมไปด้วยปัญญาธรรมเช่นเคย โดยเฉพาะหลักธรรมของหลวงพ่อพยอมท่านได้พูดถึงความวิปริตของสังคมไทยที่ได้ก่อปัญหาขึ้นมากมาย และท่านยังได้แนะนำการทำบุญขจัดภัยแล้งผ่านกองทุนธนาคารน้ำ ตลอดถึงยังมีบทความของท่านผู้รู้หลายท่านต่างได้เขียนหลักธรรมไว้ให้คิดในแง่มุมต่าง ๆ หลากหลายประเด็น

สุดท้าย ขออนุโมทนาบุญกับท่านที่ร่วมปัจจัยพิมพ์วารสารกัลยาโณฉบับนี้ จนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทุกประการ ขอให้ท่านงอกงามในธรรมทุกคนทุกท่าน เทอญฯ

อตัมมยตา...

เข้าพรรษา เข้าหาธรรม

เข้าพรรษา เวียนมา อีกคราหนึ่ง
ควรคำนึง ถึงวัย ไตรลักษณ์หนา
อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา
ทุกสิ่งสรรพ์ สามัญญา ค่าเหมือนกัน ฯ
เข้าพรรษา เวียนมา ว่าลดละ
ลดโลภะ โทสะ ละโมหันธ์
ใช้ธรรมะ ชำระใจ ใสผ่องพลัน
สติกั้น หนึ่กิเลส เหตุรุนแรง ฯ
เข้าพรรษา แสวงหา วัดใกล้บ้าน
ปฏิญาณ ลดละ ขยะแขยง
อะ-ปา-ยะ มู - ขะ พาลงแดง
เข้าพรรษา หาแหล่ง ปฏิบัติ 'ธรรม' ฯ
เข้าพรรษา หรือไม่ อยากใคร่บอก
เราต้องปอก นำออกชั่ว ตัวเหตุชั่ว
ใช้ชีวิต จิตตื่นรู้ คู่ธรรมนำ
ชีวิตฉ่ำ เย็นชื่น ตื่นเบิกบาน ฯ
เข้าพรรษา พระพักอยู่ ดูแลวัด
บริษัท จัดศึกษา พุทธสาส์น
ใช้หลักธรรม มานำตน จิตพ้นพาล
เป็นหลักฐาน พุทธสาสน์ ประกาศไกล ฯ

มานพ เกตุรักษา ประพันธ์ถวาย
ครูประจำโรงเรียนวัดบางเสาธง

อธิบายคำ : พุทธสาส์น อ่านว่า พุด – ทะ – สาน หมายถึง คำสอนทางพระพุทธศาสนา
: พุทธสาสน์ อ่านว่า พุด – ทะ – สาด หมายถึง พระพุทธศาสนา

5 **ร่วมต้านความวิปริต**
โดย...พระราชธรรมนิเทศ

35 **บุญขจัดภัยแล้ง**
โดย...พระราชธรรมนิเทศ

55 **หลักคิดรวยบุญฤทธิ์**
โดย...พระราชธรรมนิเทศ

57 **กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว**
โดย...พระราชธรรมนิเทศ

61 **สัตยาบันทิ้งทวนบั้นปลายชีวิต (พระพยอม กลฺยาโณ)**
โดย...พระราชธรรมนิเทศ

65 สกู๊ปพิเศษ : ข้อคิด สะเก็ดธรรม **"พาเหรด...ไหนดี !"**
โดย...พระราชธรรมนิเทศ

67 ทำไมถึง **"บวชไม่สึก"** ? ตอน ๘
โดย...พระราชธรรมนิเทศ

71 สะเก็ดธรรม จาก...สวนโมกข์ ถึง...สวนแก้ว เรื่อง **"ค่านิยม : อุดมคติ"** โดย...พุทธทาส

77 ใคร่ครวญในธรรม เรื่อง **"เทคนิคของความเป็นมนุษย์"**
โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

87 ฤดูฝน ชอุ่มธรรม... เรื่อง **"กรรมวิธีแห่งปัญญาโยนิโสมนสิการ"**
โดย...พระเริงชัย เตชพโล

91 ระเบียงจิต **"เกิดมาทำไม ?"**
โดย...เรื่องของกู

97 ชุมนุมคติธรรม **"ตื่นเถิดไฟบรรลัยกัลป์"**
โดย...ละอองธรรม

101 สวนแก้วแฟร์ **"การปลูกตะไคร้...เงินแสน"**
โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

105 ภาพ...พัฒนา

113 ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์ **"เป็นผู้ให้สบายใจกว่าผู้รับ"**
โดย...โยมแอ๊ว สังฆทาน

114 วิตามินใจ **"พัฒนา"**
โดย...นายมะเนาว์

115 **ประชาสัมพันธ์ "กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว" และใบปวารณาฯ**

117 รายนามผู้บริจาคทรัพย์พิมพ์วารสารกัลยาโณ

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)*

✌ เรื่องราวนำทาง

วันนี้ จะพูดถึงความวิปริตของโลก ของประเทศ พอจะให้ได้เห็นช่องทางแก้ไขหรือรวมตัวกันแก้ไขประเด็น ก็คือว่า...

๑) เราต้องเห็นว่า มันวิปริตแล้ว

๒) เราจะไม่หนี และก็ไม่กระโดดเข้าไปร่วมสร้างความวิปริต

๓) เราจะรวมตัวสร้างแนวทางร่วมกันแก้ไข ก่อนที่ความวิปริตมันจะบานปลายไปเรื่อย ๆ

– เฝ้าดู รู้เห็น

– ไม่กระโดดไปเล่นร่วมวงความวิปริตกับเขา ไม่หนี และก็ไม่โดดร่วม แต่ประคองตัว พอประคองตัวอยู่

---

*"ร่วมต้านความวิปริต" บรรยายโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) เนื่องในโอกาสเทศน์ประจำวันอาทิตย์แก่ประชาชนทั่วไป ณ ลานธรรม วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันอาทิตย์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙

– ก็รวมตัวกันแก้ไขความวิปริตนี่ ๓ ขั้นตอน ในวันนี้

นี้เรามามองเห็นกันก่อน ที่เห็น... ชัด ๆ ก็คือ **ธรรมชาติวิปริตอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน** เมื่อก่อนนี้ได้อธิบายคำทำนายของพระเจ้าปเสนทิโกศลว่า **"ข้าวหม้อเดียวต้มแล้วมันเป็น ๓ ส่วน" ส่วนหนึ่งแข็งเป็นข้าวสาร อีกส่วนหนึ่งแฉะ อีกส่วนหนึ่งไหม้** ในความฝันเห็นว่า อย่างนั้นของพระเจ้าปเสนทิโกศล

พระพุทธเจ้าก็พยากรณ์ว่า ต่อไปนี้ **เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรมไม่ประกอบด้วยศีลธรรมโลกก็จะวิปริต ที่ใดฝนฟ้าตกก็จะตกจน**...เมื่อกี้ใครได้ดูข่าวก็จะเห็นหลายประเทศ แม้แต่ของเราเอง ทางเหนือนี่เริ่มมีบางจุดพัดดินบ้านพัง ถล่มทลายกันไปเลย ไอ้ที่พัดพังนี่ อย่างเกาะช้างโรงแรมพัง เขาก็สันนิษฐานกันว่าอย่างนี้ ในการณ์ที่มันแล้งนาน ดินแห้ง เป็นรูลึก เวลาฝนตกลงมา นี่มันก็ทำให้ยุบฮวบ ! ลงไปจึงเกิดวิปริตตามธรรมชาติ

แต่ถ้าถามว่า **วิปริตตามธรรมชาตินี่มนุษย์มีส่วนไปสร้างไหม ?** เช่น การทำลายตัดไม้ทำลายป่า นี่มนุษย์มีส่วนหนึ่ง เราเห็นแล้ว

ทีนี้เราจะไม่หนีปัญหาที่มันวิปริต เพื่อเอาตัวรอดคนเดียว แต่ตั้งตัว ตั้งหลักว่า **จะไม่โดดไปร่วมสร้างวิกฤตหรือวิปริตกับเขาแน่นอน พอเราตั้งตัว ประคองตัว อยู่ดีรวมตัวกัน**

✌ไม่เสียชาติเกิด

วันนี้ขอชวนว่า **"รวมตัวกัน"** แก้ไขความวิปริตเท่าที่เราจะทำได้ เมื่อเราเย่อความวิปริตออกไม่ได้เราต้องอยู่กับความวิปริต เราต้องประคองตัวไม่เป็นผู้ร่วมวิปริตกับเขาให้ได้ มัน

ถึงจะเรียกว่า **"ไม่เสียชาติเกิด"**

คุ้มค่าที่รู้จัก ด้านธรรมชาติก็แก้ไขกันไป แต่มนุษย์อย่าไปซ้ำเติม อย่าไปตัดไม้มากขึ้น อย่าไปทำลายมันมากขึ้นจนกระทั่งข้าวหม้อเดียวโลกใบเดียว นี่ส่วนที่ล้นก็ล้น...จนท่วมจนตาย ส่วนที่แล้งแห้ง...ก็แห้ง อูย ! ไฟป่าปีนี้ทั้งโลกนะ เขาบอก ดอยสุเทพอะไรกัน นี่เกือบเอาไม่อยู่ ไฟป่ามันไหม้สัตว์เสิตตาย หนีกันกระเจิง ไม่น่าเชื่อ ! ว่าเต่าตายเป็นร้อย ๆ ตัวที่มันอยู่ในสระแล้วน้ำมันแห้ง หลังมันก็ลอย แดดก็ส่องหลังแตกเลย ไหม้แตก เหมือนเต่าถูกเผาด้วยความร้อนของโลกยุคปัจจุบัน บางคนบอกในรอบร้อยปีนี่

ทีนี้ เรามาดูกันส่วนที่เป็นของมนุษย์ ส่วนที่เป็นธรรมชาติ แผ่นดินไหว แผ่นดินสไลด์ลื่นไหลแห้งแล้งขาดแคลน แล้วก็เวลาตกลงมาก็ แหม ! ไม่ได้บันยะบันยังเลย มันถล่มทลายวินาศสันตะโรไปอีกด้านหนึ่ง พลิกมุมล้นเหลือกับขาดแคลน อย่างแสนสาหัส

เอาเรามาดูที่มนุษย์สร้างกันปั่นป่วนที่สุด ตอนนี้การเขียนกฎหมาย การร่างกฎหมาย รู้สึกมันจะวิปริตกว่ายุคก่อน ๆ

เมื่อก่อนนี่มีกฎธรรมนูญชีวิตแบบศาสนา นี่มันไม่ได้มีเรื่องแบบนี้ มีการรับกันง่าย ปฏิบัติตามกันง่าย เพราะไม่มีอะไรซ่อนเร้น เป็นประโยชน์ฝ่ายพวกผู้เขียน เขาบอกว่า ใครร่างรัฐธรรมนูญก็มักเป็นประโยชน์แก่พวกผู้ร่าง

✌กฎหมาย : ตาข่ายแมงมุม

แต่ทีนี้เรามาดูว่า กฎหมายวิปริตยังไงบ้าง ? เท่าที่เห็นนะ ! มีคนที่เรียนกฎหมาย และโดนกฎหมายเล่นงานเหมือนที่เขาเรียก...

หมองูตายเพราะ... ? (งู)

พวกที่รู้กฎหมายก็เดือดร้อนเพราะ...? (กฎหมาย)

มีพลตำรวจตรีคนหนึ่งเมื่อก่อนเป็นคนดังมาก ติดคุกอยู่ ๖ เดือน พลตำรวจตรีวิสุทธิ์ วานิชบุตร แกอุปมากฎหมายดี แกเป็นทนาย เป็นตำรวจ แกบอกกฎหมายไทยตอนนี้ มันเหมือนตาข่ายใยแมงมุม

"ตาข่ายใยแมงมุม" ขึงดักชักใยไว้ดักสัตว์ ถ้าดักตัวเล็กนี่ ถ้าสัตว์ตัวเล็กมา ติด ! แต่ถ้าเป็นสัตว์ใหญ่บินพรวด ตาข่ายใยแมงมุมทะลุเลย พังไปเลย

แกอุปมาดีว่า ลูกคนร่ำคนรวย คนใหญ่ คนโต ขับรถชนตำรวจ ขับรถชนตายตั้ง ๘-๙ ศพ อะไรอย่างนี้ ๔ ปี ยังจับไม่ได้ ยังเรื่องไม่จบ แสดงว่า

“...มันแปลกมันวิปริต ไม่รักษากฎหมาย ให้ศักดิ์สิทธิ์ และกฎหมายเริ่มจะดีกับ คนชั่วเกินไป...”

เป็นนกตัวเล็กหรือตัวใหญ่ ชนตาข่ายทะลุขาดเลย

นี่มันแปลกมันวิปริต ไม่รักษากฎหมายให้ศักดิ์สิทธิ์ และกฎหมายเริ่มจะดีกับคนชั่วเกินไป

ท่านอาจารย์พุทธทาส พูดมานานแล้ว ๓๐-๔๐ ปี ว่าต่อไปเขาจะร่างกฎหมาย นี่ให้ดีกับคนชั่วเรื่อย ๆ ไม่มีการลงโทษอะไรแบบที่สาสม

โดยเฉพาะกฎหมายเด็ก ๆ จะอ้างว่า เด็กอายุไม่ครบเท่านั้นเท่านี้ แต่พฤติกรรมเด็กที่ทำผิดกฎหมายยุคนี้นะ เขาทำไม่แพ้ผู้ใหญ่ เช่น เด็กอายุไม่มากตั้งแก๊งปล้น ลักรถ ขโมย นี่เขาทำโอ้โฮ ! แนบเนียน เขาอ้างว่า เขาดูหนัง ๆ พวกอาชญากรรม แล้วเขาก็รวมตัวกันตั้งแก๊งก่ออาชญากรรม

เขาก่อได้แบบผู้ใหญ่บางคนยังทำไม่ทันนะ ! เพราะผู้ใหญ่ดูหนังไม่ค่อยเป็น ก็เลยมาเลียนแบบไม่ได้ จับไปแป๊บเดียวกฎหมายไม่คุมขัง ! ไม่ได้ลงโทษอะไร ! เขาเด็ก...อายุยังไม่ครบ ออกมาเขาก็ทำต่อ แล้วคนบริสุทธิ์คนดีก็เดือดร้อน

✌ กฎหมายดีกับคนชั่วเกินไป

“กฎหมายดีกับคนชั่วเกินไป” ก็ทำให้คนชั่วย่ามใจ ทำผิดกฎหมายเรื่อยไป

ตอนนี้เขาก็อยากจะแก้ จะปรับปรุง แต่ก็ไม่รู้จะทำไง แก้ยังไงก็ไม่ตก คนก็หาช่องโหว่ที่จะชนกฎหมายทะลุผ่านไปด้วยเงินบ้าง ด้วยความเป็นคนใหญ่คนโตบ้าง หนัก ๆ คนบริสุทธิ์ดันผ่าติดคุกตั้งเยอะ เพียงแต่ว่าไม่รู้จะสู้ด้วยทางกฎหมายแบบไหน ? ไม่เป็น !

ก็เลยในคุกเดี๋ยวก็มีข่าวว่า **“จับคนผิด”** ปล่อยออกมาต้องไปรักษาเยียวยากันตั้งเยอะ ต้องจ่ายเงินเพราะขังเขา บางทีขังยันตายเลยเพิ่งมาเจอตัวจริง อย่างนี้ไอ้คนติดก็ติดไปจนตาย

อย่างไม่รู้นะ ! อาตมาคิดว่ารองอธิบดีกรมที่ดินเป็นคนพูดเองว่า เขาก็ผิดเพราะเขาเป็นคนออกโฉนด แต่ไม่เห็นเขาร่วมรับผิดอะไรเลย วัดต้องผิดเสียหายไป ๑๐ กว่าล้าน นี่แล้วแปลกพวกนักกฎหมายนี่ อาตมาเหลือเชื่อ

ก็ดีได้เรียนรู้ดีที่สุดเลย แล้วจะโต้ตอบแบบสันติวิธีให้ดูว่า จะว่ายังไงหน่วยงานราชการที่ทำหน้าที่ทางกฎหมาย ตุลาการอะไรต่าง ๆ มี ปปช., ปปท. สำนักงานตรวจการแผ่นดิน DSI อะไรต่าง ๆ มี Doctor ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายมาแนะนำเราเรื่อยเลย **"หลวงพ่อทำไมไปยอมแพ้สะล่ะ คดีที่ดินโฉนดถุงกล้วยแขกน่ะ หลวงพ่อมี Power มากกว่ายายไฮยายสมอีก"** คุณรัตนา สัจจเทพ **"ทำไม ! หลวงพ่อไม่สู้ต่อ"**

ในที่จริงเราไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาลเงียบมาตั้งนาน ยุอย่างนั้น ช่องทางอย่างนี้ ต้องเดินไปที่นี่ ต้องเดินไปที่นั่น เอ๊ะ ! เราก็เอา ๆ ลองสิ ไปมาครบแล้ว ตอนนี้เขาแจงมาแล้วทำอะไรไม่ได้เลย เพราะมันก้าวก่ายหน้าที่กันไม่ได้ แต่ไม่รู้ก้าวก่ายกันไม่ได้ หรือแมลงวันย่อมไม่ตอม...? (ขี้) น่าจะเป็นอย่างนั้นเนอะ นี่แค่สงสัยนะ อย่าเอาผิดกับพระนะ แค่พระสงสัย !

เออ ! แต่ให้รู้ไว้เถอะว่า ที่มันวิปริตมันเจ็บปวดกัน พอศาลยุติธรรมเกิดความไม่มีใครอยากจะเชื่อต่อไป จึงมีคำพูดเล่น ๆ **"ศาลเตี้ย ศาลพระภูมิ ศาลเจ้า"** ตอนนี้อยากจะเชื่อศาลไหน ? จะเคารพศาลไหน ? เออ ! ก็พูดกัน ศาลเตี้ย ศาลเจ้า ศาลพระภูมิ ไม่ไหว ! แย่เสียหาย

✌ระวังวิปริตเสียเอง

พลตำรวจตรีวิสุทธิ์ ท่านพูดอยู่ประโยคหนึ่งว่า **"ผมติดคุก ๖ เดือน เพราะผมโง่"** โง่ยังไง ? โง่เพราะผมมั่นใจกระบวนการยุติธรรมไทย ผมเลยติดคุก รู้สึกว่า แกความหวังดีเรื่องอะไร ? ไปทำฝายน้ำแล้วก็มีการ (มันเหมือนอย่างนี้นะ เมืองไทยนี่ ถ้าแผนกหนึ่งเขาทำเรื่องนี้อยู่ แล้วใครดันเป็นนักการกุศลไปทำเข้านี่มันเสียโอกาสที่เขาจะเบิกงบฯ เขาก็จะใช้ความชำนาญด้านกฎหมายนี่) ก็จะกลั่นแกล้ง เอาคนที่มีจิตอาสาอยากช่วยนี่ติดคุก นี่คือ **ความวิปริตทางกฎหมาย**

นั้นใครส่งลูกหลานไปเรียนกฎหมาย นี่ต้องระวังเขาจะเป็นตัววิปริตเสียเอง ส่งลูกไปวิปริตให้บ้านเมืองยุ่ง

ก็เหมือนอย่างที่เคยเล่า ๆ อีกสักทีดีไหม ! ใครเคยฟังเรื่องความวิปริตของหมู่บ้านหนึ่ง เพราะไปเรียนกฎหมายเคยฟังหรือยัง ?

คือ มีหมู่บ้านหนึ่งอยู่กันมาสงบเย็น ต่อมาคนในหมู่บ้านนั้นนะ ไม่มีใครเรียนด้านนิติศาสตร์เลย เกิดมีลูกกำนันไปเรียนนิติศาสตร์จบ ก็มาตั้งสำนักงาน

ทนายที่หมู่บ้านนี้ หมู่บ้านนี้ถ้าเมื่อก่อนเกิดขัดแย้งทะเลาะกันแม่ ๆ ลูก ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ก็จะมีสมภารเจ้าอาวาส ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เป็นท้าวมาลีวราชเป็นเหมือนผู้พิพากษาตัดสินว่า อย่างนี้นะ ! ไกล่เกลี่ยกันอย่างนี้นะ ! ยอมกันเถอะนะ ! เขาก็ตกลงกันอยู่กันราบรื่น ไม่ต้องขึ้นโรงขึ้นศาล

ต่อมานี่พอลูกกำนันตั้งสำนักทนายขึ้นมาก็ยุ **"เฮ้ย ! ยอมมันได้ไง มีสิทธิ์ชนะนะ อย่าไปยอมมัน"** แหย่ทางนี้ที แหย่ทางนั้นที เป็นม้า ๒ ปาก กินทั้งโจทก์ทั้งจำเลย ชาวบ้านทะเลาะกันบรรลัยวายวอดหมดจนอยู่ไม่เป็นปกติสุขเหมือนแต่ก่อน

มันวิปริตเพราะอะไร ? หาสาเหตุไปหาสาเหตุมา **"อ๋อ สมภารหลวงพ่อถูกมองข้าม ไม่ได้มาไกล่เกลี่ย ไอ้ทนายยุ"** ผลที่สุดลวงทนายนี่ไปกลางทุ่งที่ลอมฟาง ฆ่าทนายตาย ละครเรื่องนี้ชื่อเรื่องสั้น ๆ ว่า **"ทนายตายกลางทุ่ง"** หลังจากทนายตาย หมู่บ้านนั้นสงบ หลวงพ่อ ผู้ใหญ่บ้าน กำนันมาตัดสินเรียบร้อยทุกคดี

✌ ความวิปริตกฎหมายไทย

นี่เรื่องนี้ก็อยากพูดไว้ถึงว่า ความวิปริต กฎหมายไทย ความยุติธรรมบ้านเรา คนในคุกที่บริสุทธิ์มีไปติดไม่ใช่น้อย เพราะกำลังทรัพย์สู้เขาไม่ได้ ความรู้ด้านกฎหมายไม่พอ แล้วพวกนักกฎหมายเขาเจาะรูไว้หาช่องออกทำมาหากินกัน แต่ไม่ใช่ว่าเลวทั้งหมดนะ

อาตมาเคยเจอทนายดีอยู่คนหนึ่ง แปลก ! เวลาว่าความชนะนะ จะมาที่วัดนี้ มาถวายสังฆทาน มาทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ฝ่ายแพ้ เออใจเขาเยี่ยมไหม ! เขาขออโหสิกรรมฝ่ายแพ้ ทำอย่างนี้ทุกทีเลย ทำตั้ง ๔-๕ ปีนะ แล้วเดี๋ยวนี้ไม่รู้หายไปไหน ไปอยู่ฝ่ายโน้นหรือเปล่าก็ไม่รู้

เดี๋ยวนี้อาตมาว่า **ความวิปริตที่มีนักทนายคนเก่ง ทนายเขาใช้เทคนิคหลอกคู่กรณี อย่างคนที่ตายไปแล้วเขามาเล่าให้ฟังว่า เขาถูกหลอกให้เซ็นว่า ยอมเพื่อไม่ให้พระเสียหาย**

พอเซ็นทางนี้ยอม เขาก็บอกทางวัดก็ต้องยอม แล้วเอาคู่กรณีไปเซฟเฮาส์กล่อม คนแก่ก็ไม่รู้หลงเชื่อ พระก็เลยพลอยแพ้ไปด้วย

มันนี่เป็นเรื่องที่น่าคิด อย่างที่บ้านหนองกินเพล นี่สู้ตั้งหลายช่วงคน ผลที่สุดศาลตัดสินให้ชาวบ้านชนะนายทุนแพ้ ยึดครองที่ดินชาวบ้านที่ยากจนไป ต่อมาศาลสั่งให้คืนที่ให้กับประชาชนที่ยากจน ท่านนายกฯ รู้สึกจะย้ำไปด้วยซ้ำนะบอกว่า **"รีบทำคืนให้เขาจบภายใน ๙๐ วัน"** ๙๐ วัน ก็คือ ๓ เดือน เชื่อไหม ! เจ้าหน้าที่ที่ดินบอกว่า **"ไม่ทันหรอก เร็วไป"** แต่ตอนทำให้นายทุนนี่ไม่รู้มันกี่วัน ? วันเดียวเลยละโยม ! โทษเขาแรงไปไหม ? เอาเบา ๆ เอาสัก ๑๐ วัน ๙ วัน อันนี้เป็นเรื่องที่วิปริต ข้อที่ ๑

✌ เรียน...สอบอย่าให้วิปริต

นั้นเรายังไงอย่าใช้ข้อกฎหมายสร้างความเสียหายให้กับคนอื่น เพราะความงก เพราะความเห็นแก่ได้ เพราะความเห็นแก่ตัว

ความเห็นแก่ตัวนี่ไม่ว่าใครเรียนวิชาอะไร ลองได้เห็นแก่ตัว **แล้วทำให้วิชาวิปริต เดี๋ยวนี้ วิชาวิปริตเยอะไหมโยม ? สอบเข้าแพทย์เขาก็เริ่มวิปริตแล้วโกง ! สอบเข้าครู เข้าตำรวจก็โกง จนมหาวิทยาลัยรังสิตต้องประกาศเป็นโมฆะสอบใหม่**

แล้วเดี๋ยวนี้เชื่อหรือยังโยม ! เมื่อ ๒ วันข่าวออก เดี๋ยวนี้สอบนะเขาให้คนไปเรียนแทน นั่งแทน แล้วก็เช็คชื่อแทนอะไรนี่ เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นการศึกษาก็พลอยวิปริตไปด้วย ถ้าคนมันเห็นแก่ตัว ไม่ซื่อตรงต่อการเรียน ไม่

"ศาสนาวิปริต วิกฤตเยอะแล้วช่วงนี้"

โยมไม่ทิ้ง ไม่หนี ศาสนาหรือ ? ทิ้งไหม ?

ซื่อตรงต่อกฎวิชาความรู้ กฎหมายนั้นก็วิปริต วิชานั้นก็วิปริต วิปริตจนกระทั่งจบ ดร. (Doctor) ฆ่ากันตั้ง ๓ ศพเห็นไหม ? ต้องถือว่า ครั้งยิ่งใหญ่ของการศึกษาไทย

✌คนดึงให้ศาสนาวิปริต

เอาทีนี้มาดูความวิปริตที่เกิดกับพวกเรา นี่ว่าไงกันละ เขาบอกว่าศาสนาตอนนี้อยู่ในสภาพปกติเจริญรุ่งเรือง หรือวิปริตเข้าขั้นวิกฤต โยมว่ามีส่วนไหม ? เอ้ ! แล้วโยมนี่ถามจริงเถอะข่าวก็ฟังมาว่า **"ศาสนาวิปริตวิกฤตเยอะแล้วช่วงนี้"**

โยมไม่ทิ้ง ไม่หนี ศาสนาหรือ ? ทิ้งไหม ? เออ ! แล้วกระโดดไปร่วมสร้างวิปริตกับเขาไหม ? จะประคองตัวไม่ให้วิปริตในช่วงนี้ยังไง ! นี่ต้องถือว่าโยมทวนกระแสความวิปริตไหม ? เออ ! ประคองตัว ประคองวัด ประคองกิจกรรม ฟังเทศน์ฟังธรรมต้นเดือนของวัดสวนแก้ว

ถ้าอย่างนี้เรียกว่า **"เราประคองตัว"** เราเห็นอยู่แล้วว่า มันวิปริต เราเย่อเราดึงความวิปริตไม่ออก เราจำเป็นต้องอยู่ในท่ามกลางของศาสนาช่วงที่เป็นความวิปริต พอเราประคองตั้งตัวได้เราควรทำไง ? รวมตัวกัน สร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้กลุ่มของพวกเราพลอยวิปริตไปด้วย

ทีนี้**เราจะไม่วิปริตจากศาสนาหรือทำให้ศาสนาวิปริต นี่เราจะต้องมีหลักอะไรบ้าง ? เวลานี้ปัญหาเหมือนเราขาดหลัก ขาดความรู้หลักตัดสินว่า อะไรถูก ? อะไรผิด ? อะไรวิปริต ? อะไรเป็นไปตามกฎธรรม คำสอน ? ถ้าเราไม่เอาตัวนี้มาเป็นหลักตัดสิน เราก็จะโทษว่าไอ้นี่มึงผิด กูถูก ทั้ง ๆ ที่คนทำผิดเขาก็ยังรู้สึกว่า เขาถูก นี่มันเลยยุ่งตรงนี้**

✌หลักพิจารณาถูกหรือผิด ?

ทีนี้ถ้าเรารู้หลัก เราดูหลักซะก่อนแล้วก่อนที่จะไปบอกใครถูกใครผิด มันก็ง่ายขึ้น **พระพุทธเจ้าให้หลักตัดสินธรรมวินัยว่า ถูกหรือผิด ?** ๒ ท่าน ท่านหนึ่งให้กับพระอุบาลี อีกท่านหนึ่งให้กับพระนางมหาปชาบดีโคตมี คนนี้เป็นน้านางเป็นพระน้านางของพระพุทธเจ้า เป็นน้องสาวของแม่ บอกว่า ถ้าพระน้านางจะบอกว่า **ธรรมอันไหนถูก อันไหนผิด ให้ไว้ตั้ง ๘ ข้อ**

อาตมาจะให้โดยย่อ ๆ นิดหนึ่งว่า

๑) **"วิราคะ"** ถ้าหากว่า ใครมาพูดมาชวนมาสอนเราให้คลายกำหนัด ไม่ติดพันให้เราเป็นอิสระ มิใช่

เพื่อความย้อมใจส่งเสริมความยึดติด

ถ้าใครสอนเราให้ยึดติด ให้เพิ่มพูนความผูกพัน แล้วยิ่งถ้าพระพยอม เทศน์ให้ผูกพันวัดนี้แบบไม่ลืมหูลืมตา ชวนทำนู่นทำนี่ ชวนทำกิจกรรมแบบชนิดที่ข้อต่อไป นี่บอกอย่าทำนะ !

๒) "วิสังโยชน์" ท่านบอกว่า อย่าทำตัวผูกพันรัดติดกับการประกอบทุกข์

ถ้าวัดนี้สร้างเหตุของความเป็นทุกข์ ประกอบทุกข์ คนมาร้องไห้ร้องห่มเป็นทุกข์ เช่น ทำบุญหมดตัวเป็นทุกข์ ผูกคอตายติดคุก DSI เข้าวัดวุ่นวายหมด ทำบุญอย่างนี้เป็นทุกข์อย่างนี้เชื่อว่า มีส่อไปทางประกอบทุกข์ แล้วนี่ไม่ใช่แล้ว ๆ ต้องเอารั้วลวดหนาม ต้องเอาอะไรกันมาป้องกันเป็นโล่มนุษย์ แสดงว่า ถ้าไม่มีคนเหล่านั้นมาตัวเองจะเป็น...? แล้วคนที่ไปล้อมรอบอยู่ก็ป้องกันทุกข์ให้เขา ขนาดป้องกันทุกข์ให้เขาโยม ! ว่า คนพวกนั้นก็เป็นทุกข์ไหม ? เอ ! ถ้าเขาโรยตัวมาจับ อูย ! เขาเอาระเบิด เอาฝนเหลืองมาโรย กูจะยังไง ? หวาดหวั่นนั่งเป็นทุกข์

ถ้าที่ใดวัดใดเป็นไปเพื่อประกอบทุกข์มากกว่าสุข กว่าความสงบต้องดู นี่ไม่ใช่แล้ว ไม่ใช่ !

เอาละวัดนี้คนมาไม่มาก แต่เรานั่งกันสงบสบาย ไม่หวาดหวั่นว่า ใครจะจู่โจมตอนไหน ! โยมนี่นั่งหวั่นไหมนี่ ? เอ้กู ! จะฟังจบ เขาจะจู่โจมไหม ? ไม่ใช่ว่า **"กูน่ากลัวฟังไม่ทันจบ เขาจะจู่โจมซะก่อน"**

อย่างนี้เขาเรียกว่า **ประกอบทุกข์ขึ้นแล้ว อันนี้ไม่ใช่แล้ว มันต้องเป็นไปเพื่อปลอดโปร่งอิสระ ไม่มีขัดขวางต้องโทษลงอาญาเสียอิสรภาพ ถ้าเป็นไปเพื่อจับกุมคุมขังต้องโทษลงอาญาเสียอิสรภาพ**

เดี๋ยวนี้ **มันมีกฎหมายข้อหนึ่งให้ที่ซ่อนเร้นแก่ผู้กระทำ ปกป้องคุ้มครองผู้กระทำ เราก็พลอยผิดไปด้วยนะ แล้วยังอยากร่วมกระโดดเข้าไปร่วมผิดกับเขาอีก อันนี้ชัดเลยไม่ใช่แล้ว เราต้องถอยมาให้กฎหมายเขาจับไปดู แล้วมันลงกันยังไงก็ค่อยประท้วงทีหลังก็ยังได้นะ ถ้ามันไม่เป็นธรรม ต้องให้มันอย่าไปประกอบทุกข์ร่วมเขา**

๓) "อปจยะ" ต่อมาข้อที่ ๓ ท่านตรัสว่า **ความไม่พอกพูนกิเลส**

ถ้าเป็นไปเพื่อพอกพูนไม่ใช่ ถ้ายุกันให้มีกิเลสในการทำบุญอย่างนี้ **"ทำมากได้มาก"** ทำได้เท่านั้น ๆ จะอยู่วิมานชั้นนั้น ๆ เอาสวรรค์มาฉก เอานรก

มาขู่กัน นี่ในคำสอนไม่มี พระพุทธเจ้าไม่ได้ขู่ใคร

วัดนี้เดี๋ยวฟังเทศน์จบไม่ติดกัณฑ์เทศน์นี่ กลับไปซวย ! แต่พอติดเต็มขัน...รวย ! (ฮึ ฮึ)

อย่างนี้**มันพอกพูนกิเลส ทำบุญเขาไม่ได้ทำให้รวย เขาทำเพื่อให้แก้ความเห็นตระหนี่ถี่เหนียว แก้กิเลสความงก ถ้าทำอย่างนี้ใช่ เป็นคำสอน เป็นธรรมวินัย**

๔) **"อัปปิจฉตา"** ต่อมาก็คือข้อนี้สำคัญที่สุด สมเลยที่บอกว่า พระ-พุทธเจ้าตรัสว่า **"อัปปิจฉตา"** คือ **ความอยากอันน้อย ความมักน้อย มิใช่ความอยากอันใหญ่ ความมักใหญ่ หรือมักมากอยากใหญ่ อย่างที่บอกว่า "ทางใหญ่อย่าพึงจร" อย่าทำวัตถุอะไรมันใหญ่ ๆ แล้วมันเหลือระวัง !**

(แล้วนี่ตอนนี้เวบ ไลน์ มันเล่นกันน่าดูนะ ในเรื่องว่า วังสวนจิตรฯ ในหลวงนี่เล็กกว่า วังธัมมชโย เขาบอกว่า มากกว่ากันตั้ง ๓ ส่วน ๓ เท่าเลย เนื้อที่ยาวกี่กิโล วังสวนจิตรฯ เล็กกว่า มันจะยังไงละ มันจะเป็นอาณาจักรแข่งกับพระเจ้าแผ่นดิน หรือเปล่า ? เออ ! อยากน้อยหรืออยากใหญ่ อยากมากหรืออยากเล็ก)

นี่ข้อนี้ที่ตัดสินไว้ว่า "อยาก" อยากมากเกินไป อย่าทำอะไรใหญ่ ๆ ที่พูดว่า **"เล็ก ๆ ไม่ ใหญ่ ๆ ทำ"**

"ทางใหญ่อย่าพึงจร" ไอ้ทางที่เขาทำอะไรกันใหญ่ ๆ เยอะ ๆ นะ รถถนนใหญ่ ๆ ชนกันแก๊สเกิสไหม้ อะไรเยอะที่สุด แต่ไอ้ทางเล็ก ๆ ไปปลอดภัย ทางที่เดินจงกรมเล็ก ๆ แค่เท้าหย่อนได้ ปลอดภัยกว่าทางใหญ่

เดี๋ยวนี้คนตีโจทย์ไม่แตกมั้ง ทางใหญ่อย่าพึงจรนี่ เดี๋ยวนี้ชอบพูดคำนี้กันจังเลย **"มหาบุญ มหากุศล"**

งานบุญที่ยิ่งใหญ่ หล่อหลวงปู่ทวดที่ยิ่งใหญ่ แล้วองค์ใหญ่แค่นี้ แล้วอีกองค์มาทางใหม่ใหญ่ยิ่งเข้าไปอีก และไอ้องค์นั้นเล็ก สร้างใหม่ใหญ่ขึ้นไปอีก

ต้องขอไหว้พระเดชพระคุณสมเด็จพุทธชินวงศ์ วัดพิชัยญาติ ที่ท่านประชุมพระเจ้าอาวาส ทั้ง กทม. แล้วบอกว่า ต่อแต่นี้ไปจะสร้างวัตถุใหญ่ ๆ แข่งกันไปเพื่อลาภสักการะ ต้องขออนุญาตจากเจ้าคณะกทม. เป็นครั้งแรกที่พระเดชพระคุณสมเด็จฯ องค์นี้มีวิสัยทัศน์ว่า เกินไปแล้ว ๆ ท่านยังทิ้งท้ายคำหนักด้วยสร้างหลวงปู่ทวดใหญ่ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ใหญ่

หลวงพ่อทันใจใหญ่ พิฆเนศใหญ่ ราหูใหญ่ เต็มบ้าน เต็มเมือง เต็มวัด จนถ้าพระพุทธเจ้าเสด็จกลับมานี่นะ คงจำไม่ได้ ใช่วัดเราหรือเปล่า ! มันอะไรกัน ยักษ์อะไรมาอมวัดอยู่นี่ พิฆเนศอะไรมานอนพุงพลุ้ยอยู่นี่

นี่โยมถ้าเรามีหลักตัดสินตัวนี้อยู่ เราก็จะรู้เลยว่า เขาเดินทางไหนผิดหรือถูก พระพุทธเจ้านี่ทิ้งวังใหญ่ไปสู่ป่าเขาลำเนาไพรทางเล็ก

แต่พระยุคนี้อย่างหลวงปู่อะไรจำได้ไหม ? ทางภาคอีสานที่มรณภาพมีเงินตั้งหลายร้อยล้าน แล้วลูกหลานกับกรรมการวัดแย่งกันวุ่นวาย เป็นลูกชาวนาออกบวชมาสร้างวัดอย่างกับวังใหญ่ พระพุทธเจ้าทิ้งวังใหญ่ไปสู่กุฏิเล็ก ๆ ป่าเล็ก ๆ สวนทางกัน ๆ มากเลย

เพราะฉะนั้น พวกเราก็ต้องดูบ้างใครเป็นชาวพุทธ ให้มีหลักอันนี้ไว้บ้าง ไม่ใช่ใครเขาทำใหญ่ก็เฮกันไป สมคบกับทางใหญ่ วัตถุใหญ่ กิจกรรมใหญ่ ๆ อาตมาดูเมื่อคืนสองคืนมานี่นะ เขาจะออกทีวีแข่งกันนะ ที่สร้างสมเด็จโตใหญ่ หลวงปู่ทวดใหญ่ โฮ ! ทำพิธีคนเยอะจริง แล้วก็แจกรูปจำลองเล็ก ๆ

เงินเป็นแสนล้าน ตกอยู่ในวัดมากมาย แล้วก็เป็นเงินสูญเปล่า แล้วตอนนี้น่ากลัวข่าวออกมา ฟังแล้วเสียวเลย เขาบอกคน...(เอาพูดอย่างนี้เลยเพื่อความปลอดภัย เดี๋ยวถูกจับไปปรับทัศนคติก็ลำบาก)

"มือที่มองไม่เห็น" ตอนนี้มือที่มองไม่เห็น นี่ไล่เก็บเงินวัด (ไม่รู้นะจริงหรือเปล่าก็ไม่รู้) แต่น่ากลัว ! ทำบุญ

แล้วติดคุก ทำบุญแล้วผูกคอตาย ทำบุญแล้ว DSI เข้าวัดวุ่นวายไปหมด

อันนี้เป็นเพราะพวกเรายุยงให้ทำอะไรใหญ่ ๆ ที่เขาอ้างใหญ่ นี่เพราะว่าต้องต้อนรับคนเยอะ คนมาฟังเทศน์เป็นแสน เป็นล้าน

อาตมานี่กะว่า **"แค่นี้ชาตินี้"** ถ้าโยมมาเยอะจนล้น บอกไปวัดอื่นบ้างโว้ย ! ไปวัดอื่นบ้าง เฉลี่ยไปวัดอื่นบ้าง จะไม่สร้างต่อ โยมจะมาฟังแสน ๒ แสน อาตมาก็จะไม่สร้างต่อจะเอาแค่นี้พอแล้ว อย่าอยากใหญ่อยากโตไปถึงไหนเลย เพราะว่าโยม ! ไม่รู้วันนี้หนังสือพิมพ์ วันนี้เขาลงอาตมา ๒ หน้า น่าคิดนะที่สมเด็จพระชินวงศ์ท่านบอกว่าใช้คำแรงมากนะ **พวกที่สร้างอะไรใหญ่ ๆ เพื่อลาภสักการะ "พวกกาฝากศาสนา" เกาะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากคนหลงศรัทธางมงาย**

ตอนนี้บุญกำลังปล้นธรรมวินัยให้ยับเยิน อย่างน่ากลัว เป็นเรื่องที่น่าตกใจยุคนี้มาถึงจุดนี้ได้ไง ?

โยม ! ตอนพระดังนี่ องค์นั้นดังแน่นอน...คนมาฟังเยอะ อย่างไปดูวัดดอยแม่ปั๋งหลวงปู่แหวนนี่ เดี๋ยวนี้โยมไปดูสิ ! มันต่างกันอย่างกับฟ้ากับเหว ตอนหลวงปู่แหวนอยู่แน่นไปหมด ร้านรวงอะไรหน้าวัดแม่ชงแม่ชีนั่งขายดอกไม้ธูปเทียนเต็มไปหมด เดี๋ยวนี้ไม่เหลือเลยสักร้านหนึ่ง

วัดหลวงปู่ฝั้น วัดหลวงพ่อไหน ๆ ก็ตาม อาตมาเชื่อว่าแม้แต่สวนโมกข์อีกไม่เกิน ๕๐ ปีก็ต้องคนลืมนะ รุ่นหลังไม่รู้ใคร ! **หลวงพ่อพุทธทาส คือใคร ? และวัดนี้ก็ไม่น่าเกิน ๒๐ ปี พระพยอม คือใคร ? จริงไหม ? เด็กรุ่นหลังเขาจะรู้ได้ยังไง ! แล้วนี่จะมีใครมาเทศน์แทน ฟังเต็มอย่างนี้หรือเปล่า ? แค่นี้คิดง่าย ๆ ว่า "สังขารไม่เที่ยง" องค์ตายองค์แทนอาจจะบารมีไม่ถึงกัน**

นี่ก็จะดูสิโยมโอ้โฮ ! แปลกนี่ลงภาพไม่รู้ฉบับเดียวลงตั้ง ๓ หน้า ไม่นึกว่า เขาจะทำขนาดนี้เลยนะ เขาลง ๓ หน้าเลย นี่ตอนนี้ศาสนาถ้าเราไม่มีหลักอะไรเลยจะแย่ ไม่รู้อะไรถูกอะไรผิด แล้วก็โทษกันอยู่นั่นแหละ นี่ ๒ ข้อ ๓ ข้อที่พระพุทธเจ้าวางไว้เป๊ะ ที่ชัดเจนที่สุด

๕) **"สันตุฏฐี"** คือ **ต้องอยู่อย่างสันโดษ ๆ ก็คือ มักน้อยอยู่อย่างไม่ต้องมากมายฟุ่มเฟือย ไม่ใช่อยู่อย่างไม่สันโดษ ทะเยอทะยานจนกินไม่ได้นอนไม่หลับ**

“...คำสอนจะมี 3 ขั้น
ละชั่ว ทำบุญทำดี
แล้วก็ต้องอยู่เหนือดีเหนือชั่ว...”

โยมเชื่อหรือเปล่า ! มีพระรูปหนึ่งเดี๋ยวนี้มรณภาพไปแล้ว ท่านสร้างโบสถ์ไม่ดูฐานะชาวนาเลยสร้างตั้งหลายปีจนเหล็กผุยังไม่เสร็จ พอสร้างโบสถ์เสร็จท่านก็ไปแล้ว มรณภาพ ! แล้วก็เสาร้าวอีก เพราะคานกว้างใหญ่เกินไป

แล้วยุคนี้นะ อาตมาเต็มใจเลย ใครจะด่าว่า ยินดีให้ด่าเลย ตอนนี้เราย้ายสีแล้ว แดงเขาก็ไม่เอา เหลืองเขาก็ไม่เอา **"ต้องอยู่สีทนได้"** แดงก็หาว่าเราเปลี่ยนสีไปชมหลวงปู่พุทธะอิสระ พวกเสื้อเหลืองบอกมาไม้ไหน !

นี่โยม ! มันเป็นเรื่องที่เหลือเชื่อเลย ชาวบ้านไม่กี่หลังคาเรือน

เอาละ ! เราก็ไม่อยากจะให้ถูกมองว่า พระพยอมนี่ เห็นใครล้มก็ซ้ำ อย่างนี้มันก็ไม่ดีแน่นอน แต่ว่าอาตมาจะมีจุดยืนอยู่เรื่องเดียว ก็คือ **เรื่องบุญ ที่เขาทำให้ค่อนข้างบุญจะวิปริตมากไปสักหน่อย**

คือ จะไปอ้างพระโพธิสัตว์ มีจิตเสียสละ อ้างพระพุทธเจ้า ยึดติดแดนพระเวสสันดร หรือเป็นพระโพธิสัตว์โดดลงไปให้เสือกิน ให้เสือหายหิว แล้วมนุษย์เรานี่ ถามจริงเถอะ ! ต้องบำเพ็ญไปเพื่อเป็นพระพุทธเจ้ากันทั้งหมดหรือเปล่า ? มีเผื่อคนที่ต้องการพอได้บุญสบายใจ ไม่เดือดเนื้อร้อนใจ ไม่ทำบุญเกินฐานะและโภคะแห่งตน นี่เดี๋ยวนี้ เรื่องนี้กลายเป็นเรื่องที่มาก จนกระทั่งต้องติง ๆ เบรค ๆ กันบ้าง

อาตมาเองกับเขาก็ไม่ได้เคยเป็นศัตรูอะไร เพราะว่าเมื่อก่อนเคยเชียร์ด้วยซ้ำไป โอ๋ ! สะอาด มีระเบียบ สมัยที่เริ่มใหม่ๆ สมัยที่ตั้งชื่อว่า ศูนย์พุทธจักร ยังไม่ได้ชื่อว่า วัดธรรมกายเลย ตอนนั้นอาตมาเชียร์เต็ม ๆ เลย

ตอนไหนที่เห็นว่า **ถูกก็ต้องชม ตอนไหนที่เห็นว่า เกินไป ก็ต้องเบรคติดเบรคกันบ้าง จะมาโกรธมาแค้นอะไรนักหนา ที่จริงที่อาตมาพูด ๆ ไป พวกลูกศิษย์หลายคนไม่พอใจด่ามาบานเลย ไปฟังหลวงพ่อฤษีลิงดำท่านพูดบ้างสิ ! ท่านใช้คำว่า พระอะไร ๆ นั่นนะ อาตมาเองคงไม่กล้าใช้คำแบบนั้น**

ทั้ง ๆ ที่พระหลวงพ่อฤษีลิงดำนี่พูดเพราะนะ พอท่านถูกนิมนต์ไปวางศิลาฤกษ์ แล้วท่านค่อนข้างจะรู้สึกผิดหวัง ถึงกับบ่นรำพึงรำพันว่า **"เอ๋ ! ปฏิบัติธรรมกันยังไง ถึงได้เป็นคนอย่างนี้ ๆ"** ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๗ นู้น

จะหาว่า **"เราจะเพิกเฉยดูดาย**

เมื่อมีอะไรขึ้นในศาสนา ไม่กระโตกกระตากอะไรบ้าง” การกระโตกกระตากแบบนี้ไม่ได้เป็นคนโวยวายเอะอะ โหวกเหวกโวยวาย แต่เป็นการเสนอข้อคิดตามหลักธรรมคำสอน โดยเฉพาะพระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า **“ต้องให้เป็นไปเพื่อความดับทุกข์ให้มากที่สุด”**

ไม่เช่นนั้น **คำสอนจะมี ๓ ขั้น ทำไม ? ละชั่ว ทำบุญทำดี แล้วก็ต้องอยู่เหนือดีเหนือชั่ว**

คนเดี๋ยวนี้ **กำลังวิปริต คือ เป็นทุกข์เพราะไม่มีเงินทำบุญเหมือนเขา ก็เลยนั่งเป็นทุกข์ แล้วก็ไม่ไปดูบุญอื่นอีกล่ะ ไปขวนขวายช่วยกิจการก็ได้บุญ อ่อนน้อมก็ได้บุญ เป็นคนที่อยู่อย่างสมถะ อ่อนน้อมถ่อมตน นี่ก็เป็นบุญ สอนบุญแบบที่ไม่ต้องเสียเงินกันบ้างได้ไหม ?**

ที่ออกมาค้านนี่ไม่ใช่ว่าเป็นศัตรูอะไร คู่แค้น สอนบุญที่ไม่ต้องใช้ต้นทุนสูงบ้างไหม ? คนจะได้ไม่ต้องเป็นทุกข์ว่า เราหมด ชาตินี้วาสนาไม่ดี ไม่มีเงินทำบุญ แล้วบุญอื่นก็เลยไม่ทำด้วย บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ อธิบายให้ครบหน่อย ! ให้ทั่วๆ หน่อย ! อย่าไปแต่ **“ชิตัง เม รวย ๆ”**

แล้วรวยนะ **มันต้องรวยอะไร ?** หลักรวยนี่ไม่ได้บอกว่า บุญอย่างเดียวนะ มันต้องมีหลักธรรมประกอบให้รวย **“ขยันหา รักษาดี คบเพื่อนดี ๆ แล้วก็ใช้จ่ายไม่เกินตัว”**

“ทำบุญเกินตัว” ก็ถือว่าใช้จ่ายเกินตัวหรือเปล่า ? เห็นไหม ! มันมีหลักธรรมประกอบ อย่าไปเอาท่อนเดียวส่วนเดียว เอาแต่บุญอย่างเดียวเพียว ๆ อย่างนี้ก็ต้องติงกันบ้าง

ก็ขออภัย ! ถ้าพวกลูกศิษย์ลูกหาวัดธรรมกายเป็นทุกข์ วันนี้...

“พระพยอม ขอโทษ ! ๆ”

นี่โยม ! มันเป็นเรื่องที่ไม่ใช่วิปริต แต่ของเรานะ ศาสนาอื่นก็เหมือนกันเชื่อไหม ! มีศาสนิกแค่ ๓๐ ครอบครัว สร้างโบสถ์ สร้างมัสยิดใหญ่เบ้อเริ่มเลย จะไปทำ...ทำไมถึงขนาดนั้น ! แล้วโบสถ์นี่ตอนนี้เชื่อเปล่าเขาย้ายไปลงกันหลายจังหวัดแล้ว เช่น ตำบลนี้มี ๑๐ วัด เขาจะเวียนไป

ไปลงโบสถ์วัดนี้ ทำปาติโมกข์ เพราะพระสวดปาติโมกข์ก็ลดลง และบางวัดมีไม่ครบ ๕ องค์ก็ลงปาติโมกข์ไม่ได้ ต้องไปรวมลงกันวัดใดวัดหนึ่ง **“๑๐ วัดลงวัดหนึ่ง”**

แสดงว่า อีก ๙ โบสถ์ไม่ได้ใช้ แล้วจะสร้างไปทำไม แต่ถ้าเมื่อ ๕๐ ปี

โบสถ์จำเป็น แต่มายุคนี้ไม่ใช่เลย แต่เราก็ยังหลงวัตถุใหญ่

ก็ทีนี้ พอเจอคำพูดอะไรที่โบร่ำโบราณพูดกัน นี่เราไม่สะดุ้งบ้างหรือ ? เช่น สมัยก่อนเขาจะสร้างสระน้ำ สะพานข้ามคลอง ศาลาพัก จะมีน้ำที่เก็บใส่ตุ่มน้ำไว้ ให้คนสัญจรเดินไปหิวกระหายได้ตักดื่ม

ฉะนั้น จึงมีปราชญ์จีน พูดท้าทายแบบที่สมเด็จโต พูดเลย

"สร้างโบสถ์ ๑ หลัง สู้แผ่เมตตา ฯ...ครั้งหนึ่ง"

อยากให้คนเดินทางหิวน้ำ นี่ได้ดื่มได้อิ่ม เมตตาแล้ว สงสารเขา อยากให้เขาดื่มที่สุด ที่สุขคอสุขใจ

ท่านจึงกล่าวว่า **"ตั้งตุ่มน้ำไว้ ๑ ตุ่มในที่คนเดินผ่านต้องหิว นี่ดีกว่าสร้างเจดีย์ ๗ ชั้น"**

อีกอันหนึ่ง **"จุดตะเกียงไว้ที่มืดสักดวงหนึ่ง เทียนสักอันหนึ่งให้คนพอเดินทางสะดวก ไม่เหยียบงู เหยียบตะขาบ ๑ ดวง ดีกว่าสร้างเจดีย์ ๗ ชั้น"**

คำพูดแบบนี้ใครจะได้ยินบ้าง ? แล้วเอามาคิดกันบ้างไหม ?

นี่สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ นี่เป็นองค์แรกของเมืองไทยที่ออกมาปรามพระสร้างอะไรใหญ่ ๆ แข่งกัน โอ้โฮ ! แล้วตอนนี้หลวงปู่โต หลวงปู่ทวด หลวงพ่อทันใจ นี่เขากำลังแข่งกัน ถ้าคิดเป็นเงินเป็นแสนล้าน แล้วถามเงินแสนล้านมันจมอยู่นี่ โยมไม่คิดเสียดายบ้างหรือ ?

ในส่วนอื่นที่ขาด ๆ นี่น้ำก็ไม่พอดื่ม ไม่พอทำเกษตรกรรม อุตสาหกรรม แล้วที่ไม่พอทำเกษตรกรรม อุตสาหกรรม อุปโภคบริโภค จิ๊บจ๊อย !

ตอนนี้ คือ **ระบบนิเวศ...พังหมด ถ้าน้ำไม่พอ ระบบนิเวศพังปลาเปอตายหมด แต่คนไม่สำนึกกัน ไม่สำนึกแบบเก่าทำกัน บ้าบุญ เมาบุญ หลงบุญวิปริตไปเลย แล้วก็ที่วิปริตที่สุด ศาสนาทะเลาะกันบรรลัยหมด ไม่ว่าแต่พุทธกับพุทธ นิกายต่าง ๆ กันในบางศาสนา**

อิสลามตอนนี้เมื่อกี้ฟังข่าวแล้วตกใจ เขาบอกว่า จะเกิดสงครามแล้วนะ ประเทศอะไรนะที่ระหว่างซีอะห์-สุหนี่ ? ไม่ถูกกันอย่างแรงเลย ยึดเมืองกันแล้ว จะทำสงครามกันแล้ว ศาสนาเดียวกันนะแต่ ๒ นิกายของเราก็ไม่รู้เมื่อไหร่ !

๖) **"ปวิเวก"** นี่ตอนนี้น่าเป็นห่วงที่ว่า ความวิปริตของศาสนาที่ไม่เป็นตามธรรมวินัย **"ไม่มีมักน้อยสันโดษคลุกคลีด้วยหมู่ใหญ่"**

อันนี้ชัดมาก ถ้าเรายิ่งอยู่กันใหญ่ ๆ

เยอะ ๆ จึงมีคำโบราณอยู่คำหนึ่ง **"มากใหญ่ เยอะ เลอะเทอะกันใหญ่"** นี่ถ้าคนมากคนใหญ่ คนเยอะ โยมว่าความเลอะเทอะมีมากจริงไม่จริง ?

๗) **"วิริยารัมภะ"** ที่เขาจัดอะไรกันใหญ่ ๆ โยมไปดูเถอะ ! หลังจากเสร็จนะ ขยะเต็มหมด งานวัดที่... มาดนตรีใหญ่ ๆ วงใหญ่ ๆ มาเมื่อไหร่วัดเลอะเทอะ แล้วตอนนี้ชาวพุทธเรานี่ศรัทธาต่อศาสนามี ๓ ศรัทธาโยมว่า **ชาวพุทธเรากำลังอยู่ในขั้นไหน ?**

"ศรัทธาเลื่อนลอย ศรัทธาเลอะเทอะ ศรัทธาเลื่อนระดับ"

โยมว่า อยู่ล๊อคไหน ? ที่ยกระดับก็มีเนอะ ที่เลอะเทอะก็...?

พวกที่เลื่อนลอยไป...ใครเขาชวนไปไหน วัดไหน กูไปทั้งนั้น ผิดถูกกูไป ขอให้มีคนชวนเถอะ นี่เขาเรียก **"เลื่อนลอยไป"**

แล้วพอเขาจัดกิจกรรมเสก ๆ เป่า ๆ กิจกรรมเลอะเทอะเจิมกันหน้าผากเลอะ กูยอมเลอะ ขอให้กูได้เจิมเยอะ ๆ อะไรนี่ อย่างนี้เขาเรียก **"ศรัทธาเลอะเทอะ"**

มาวัดนี้ไม่เจิมหรอก น้ำมนต์ก็ไม่รด รดมากหัวแฉะเป็นหวัดหากินไม่ได้ **"จนหนักกว่าเดิมอีก"**

๘) **"สุภรตา"** แหม ! ข้อสุดท้ายนี่น่าเป็นห่วง ถ้าพระที่ปฏิบัติในทางวินัยเป็นพระเลี้ยงยาก ต้องเอานู่นเอานี่ อาหารต้องโต๊ะจีน

"เธอจงแยกย้ายไปทางละ ๑ องค์ อย่าไปทางเดียวกันหลายองค์"

แหมเดี๋ยวนี้ ! เขาบอกว่า บางวัดที่มีพระไปอยู่เป็นร้อย ๆ เป็นพัน ๆ เปรียญ ๙ เป็นร้อย ๆ เพราะเขาเลี้ยงโต๊ะจีนดี ท่อน้ำเลี้ยงดีไม่ต้องบิณฑบาตอยู่กันแน่นไปหมด พระภาคอีสานพอได้เปรียญ ๘-๙ ไปรวมตัวอยู่เป็นกระจุก ไม่ฟังพระพุทธเจ้าตรัสสอนว่าไง ?

"เธอจงแยกย้ายไปทางละ ๑ องค์ อย่าไปทางเดียวกันหลายองค์"

ตอนแรกที่พระพุทธเจ้ารวมสาวกได้ ๖๐ รูปนะ มิชันนารีรุ่นแรกเลย ๖๐ รูป พระพุทธเจ้าตรัสว่า **เธอจงแยกย้ายกันไปทางละ... ? (๑ องค์) ทางเดียวหลาย...? (องค์) เราจะได้กระจายไปทั่ว ๆ กว้าง ๆ**

แล้วอย่างหนึ่งอาตมาเห็นชัดเลย เดี๋ยวนี้อาตมาไปบิณฑบาต บวชเณรก็ไม่เอาเณรไป มีพระก็ไม่เอาพระไป ไปองค์เดียว โยมเขาพูดให้ได้ยินเลย **"อู้ย ! วันก่อนมาพัน กูเสียว ถ้ากูใส่ทุกองค์ กูหมดบ้าน โอ้ย ! พระพยอมดีโว๊ย ! มาองค์เดียว กูพอสู้ได้ถุงเดียว"**

ถุงเดียว ๒๐ บาท เขาไม่กระเทือน นี่เขาไม่กระทบกระเทือน เขาสู้ได้

นึกถึงสมัยที่พระพุทธเจ้าอยู่แล้วพระเยอะ พอพระมากันเยอะนี่ ! ชาวบ้านพอเห็นเหลือง ๆ หลบหนีเลย กลัว ! จะสู้ไม่ไหว ศรัทธาไม่พอ

ต่อมาเห็นวัวสีเหลือง ๆ ยังกลัวเลย หลอน ! ประสาทหลอน ! แล้วอาตมายังนึกอยู่นะ ไปบิณฑบาต นี่ไปเจอบางวัดเขามากัน ๒๐ องค์ ๓๐ องค์ อาตมาก็มอง ๆ ดู โยมเขาใส่ไม่ครบหรอก ! แล้วทำไมไม่แยกกันไปสายละองค์ ๒ องค์ ซอยบ้านจัดสรรเยอะแยะ แปลกไม่รู้บริหารยังไง !

อาตมาลองไปบ้านที่ไม่เคยมีพระไป อู้ย ! โยมขนลุกขนชัน **ท่านมาได้ยังไง ! เขาเถียงกันอยู่นั่นแหละ ทีแรกนะไม่ใส่หรอก "ใช่...ไม่ใช่ องค์จริงหรือองค์ปลอม"**

นี่ทำให้นึกถึงว่า ชอบคลุกคลีด้วยหมู่ใหญ่ ชอบไปไหนไปกันด้วยเยอะ ๆ สำแดงว่า **"ตัวเองมีสานุศิษย์มีบริวารมาก"**

นี่เป็นเรื่องที่ธรรมวินัยระบุไว้

พระพุทธเจ้าเตือนไว้ **"อย่าไปหลายองค์" เขารับไม่ไหว เหลือระวังที่เขาจะรับได้**

ที่ตะกี้นี้พูดว่า **"ทางใหญ่อย่าพึงจร"** นี่อาจารย์กรรมฐานท่านระบุไว้เลยว่า **ถ้าเดินจงกรมไปกลับต้องไม่ให้เกิน ๑๖ ศอก คือ ๔ วา เดินไปเดินกลับ ถ้าใหญ่มันเหลือระวัง**

นั้นอะไรที่ใหญ่ ๆ ระวังยาก วัดใหญ่ บ่อใหญ่ คนโตใหญ่เกินไป แล้วระวังยาก แล้วไม่ใช่มีแต่ยุคนี้หรอก ก่อนก็มีมาแล้ว

มีนักบวชคนหนึ่งชื่อ รัสปูติน (ชาวรัสเซีย) พอมีอำนาจจิตสูง เข้าวังทำอะไรต่ออะไรจนกระทั่งฟ้าหญิงฟ้าชายหลงใหลกัน จนอำมาตย์เห็นว่าขืนปล่อยอย่างนี้พังแน่ แกก็เหลิงอำนาจแล้ว เพราะคนนับถือเยอะ อำมาตย์เลยต้องฆ่า **นี่เป็นเรื่องที่อีก ๔-๕ ข้อที่ท่านแสดงไว้กับพระน้านาง-ปชาบดีโคตรมี เอาย่อ ๆ**

✌นิพพิทา : เบื่อหน่าย

ทีนี้อยากเอาของพระอุบาลีบ้าง พระอุบาลี นี่ท่านมีแค่ ๗ ข้อ เน้นไปที่นิพพิทา

๑) **"เอกันตนิพพิทา"** ข้อแรกเลย พยายามทำให้หน่ายสิ้นเชิง อย่าหลงใหลเคลิบเคลิ้มกับความยิ่งใหญ่ แต่เดี๋ยวนี้ญาติโยมก็เคลิ้ม พระก็เคลิ้มไปกับความยิ่งใหญ่ จึงแข่งขันกันสร้างอะไรที่ยิ่งใหญ่

นี่ข้อแรกเลย **เอกันตะนิพพิทา** พยายามให้หน่ายจากความเยอะแยะมากมายสับสน ถ้าคนนะเขาอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ แล้วเขาไม่นิพพิทา เขาชอบกรุงเทพฯ เขาชอบเมืองที่หนาแน่นไปด้วยคนนี่ เขาไม่มีทางที่จะเบื่อหน่าย ในพวกนี้ชาตินี้ไม่สัมผัสธรรมพระวินัย

ถ้าสัมผัสธรรมวินัย ต้องเบื่อหน่ายฝูงชนที่มากมาย ที่เยอะแยะ ที่มันวุ่นวายนะ แย่งเข้าส้วม แย่งเข้าอะไรต่ออะไร แล้วทำไมเราต้องไปแย่งในที่อย่างนั้น ทำไมล่ะ ? เออ ! ทำไมไม่เป็นไปเพื่อหน่ายต่อความมาก คนเขาเคลิบเคลิ้มลุ่มหลงกันว่า ศักดิ์สิทธิ์วิเศษวิโส ว่า **ดีว่าเพราะ ว่าท่านพูดดีพูดเพราะ เคลิบเคลิ้มในคารม ในสำนวนโวหาร**

อย่างที่นิทานพระเซ็นฟังอีกสักเที่ยวดีไหม ? เพื่อฝังใจเนอะ ! พระเซ็น ๒ องค์เพื่อนกัน อายุไล่เลี่ย บวชพร้อม ๆ กัน อีกองค์หนึ่งนี่ปฏิปทาคนไม่ค่อยนับถือเลย พูดจาโผงผางตรงไปตรงมา อีกองค์หนึ่ง นะจ๊ะ ! จ๊ะ ! ๆ จ๋า ! ๆ หวานจ๋อย โยมก็เคลิบเคลิ้ม ๆ ในคำหวานจ๊ะจ๋านี่

ต่อมา องค์ที่หวานจ๊ะจ๋าเคลิบเคลิ้มกันเยอะ นี่เกิดมรณภาพ พอมรณภาพนี่ โอ้ย ! ญาติโยมที่เคลิบเคลิ้มก็มางานศพท่านตั้งศพบนศาลา ร้องไห้กันระงมศาลาไปหมด

เผอิญพระเพื่อนที่โผงผาง นี่เกิดเดินขึ้นมาบนศาลาแล้วเห็นโยมร้องไห้ ท่านก็เดินถือไม้เท้ามาแก่แล้ว เดินปรี่ไปที่โลงศพพระเพื่อนที่จ๊ะจ๋าหวานจ๋อยเคลิบเคลิ้มนี่ ไปถึงก็เอาไม้หวดเปรี้ยง ! ไปที่โลงศพ หวดไม่หวดเปล่า **"ท่านแย่มาก ! อยู่ก็ทำให้คนเคลิบเคลิ้มตายก็ทำให้คนร้องไห้ร้องห่ม ไม่น่าบวชเสียผ้าเหลือง ! ท่านเกิดมาเพื่อให้คนอื่นเป็นทุกข์หรือเป็นสุข รู้ตัวไหม ?"**

ด่าว่าที่หน้าโลงนั่นนะ **"อยู่ก็ทำให้เขาเคลิบเคลิ้มตายก็ทำให้เขาร้องไห้ร้องห่ม เกิดมาเพื่อให้คนเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ทำถูกธรรมวินัยหรือเปล่า"**

โอ้ ! บนศาลานี่ เสียงสะอื้นหาย... เงียบ ! เป็นปลิดทิ้งเลย ไม่มีใครเคลิบเคลิ้มอีกแล้ว ไม่มีใครคร่ำครวญอีก แล้วท่านก็เดินลงจากศาลาไป

ตั้งแต่นั้นสวดศพไม่มีใครร้องไห้เลย นี่คนเคลิบเคลิ้มมากไม่ดีหรอก อย่าไปเคลิบเคลิ้มอะไรเกินไป ถึงแม้จะความดีท่วมท้นยังไงก็

"เคลิบเคลิ้ม" นี่ยกย่องสรรเสริญกันจนเลยเถิด จนมองไม่เห็นสัจธรรมของความเป็นจริง ใครมายกย่องอาตมามาก ๆ อาตมาว่า เราอาจจะเหลิงด้วย ส่วนเขาเองก็มองไม่เห็น

บางทีนี่ขออภัยนะอาตมาก็ แหม ! โยมคนหนึ่ง **"ขอให้ท่านเจริญวัย อยู่ไปนาน ๆ เป็นที่พึ่งของโยม ๑๐๐ ปี"**

โอ้โฮ ! แค่ยังไม่ถึง ๗๐ ก็จะคลานขี้อยู่แล้ว ลุกก็ลำบาก นั่งก็ลำบากแย่แล้ว ยังจะมาให้อยู่ร้อยปี **"โยม ! เอาไปเถอะ"**

๗๐ กว่า ๆ นี่ก็เอาพอแล้ว เออนี่โยม ! **"เราขอให้ท่านจงอายุมั่นขวัญยืน อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร"**

สังขารมันเป็นไปตามเราอวยพรกันหรือเปล่า ? (ไม่เป็น) แล้วเราพูดอย่างนั้นเรากลบความจริงของสังขารหรือเปล่า ? ไม่ว่าจะเป็นพระระดับสังฆราช ไม่ว่าจะเป็นประธานาธิบดี แม้แต่พระราชามหากษัตริย์ อย่า

ไปให้คำอวยพรกันเคลิบเคลิ้ม

อาจจะบอก **"ขอให้ท่านอยู่สมควรแก่วัย"** นะน่าจะดี ! ขอให้ท่านอยู่ตามสมควรแก่วัยเป็นสัจธรรม ไอ้อยู่เพื่อเท่านั้นเท่านี้มันเกินสัจธรรม มันทำให้ไม่เห็นความจริงไม่ถูก นี่มันวิปริตนะที่ให้พรกันแบบนี้ บ้าบออยู่เป็นร้อยปีแค่ ๖๗ ก็จะตายอยู่แล้ว เดี๋ยวปวดนู่น เดี๋ยวปวดนี่

นี่โยมความหน่ายสิ้นเชิง กับความหลงใหลเคลิบเคลิ้ม ถ้าหลงใหลเคลิบเคลิ้มไม่ใช่ธรรมวินัย แต่ถ้าได้สติอยู่กับความจริงนั่นใช่ นี่ท่านตรัสกับพระอุบาลี

๒) **"วิราคะ"** ต่อมาท่านก็บอกว่า **"การมีความหลงใหลชื่นชม แล้วก็ยึดติดรัดตัว"**

"ยึดติดรัดตัว" จนตัวเองไม่เป็นอิสระตรงนี้ลึกซึ้งนะ เช่น คนที่ยึดว่า **"พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ" พุทธเจ้าเป็นที่พึ่งที่ยึดถือของเรา แต่ถ้าเรายึดถือจนหมดอิสระ เหมือนเราเป็นทาสแบบโง่ ๆ เช่น ใครมาตำหนิพระพุทธเจ้า เราก็อยากจะร้อนรนตอบโต้อย่างรุนแรง**

อันนี้พระพุทธเจ้าว่าไงรู้ไหม ? เขาเชือดหนังเราถึงเอ็นถึงกระดูก ถ้าเราอาฆาตก็ไม่ใช่ศิษย์ของท่าน ถ้าพระพุทธเจ้าถูกตำหนิจากใครก็ตาม แล้วโดดชก โดดเตะ โดดฆ่าเจ้าคนนั้น แล้วบอกว่า **เราเคารพ เรารัก เราผูกพัน เป็นที่พึ่งของเรา**

พระพุทธเจ้า ตรัสว่า "พวกนี้ไม่ใช่สาวกของเรา"

เราค่อย ๆ แก้ไขชี้แจง อย่างฝรั่งขึ้นถ่ายรูปพระพุทธรูปของเราที่สุโขทัย อยุธยา นี่แล้วเราไปฆ่าฝรั่งตาย ถามว่า **พระพุทธเจ้า ท่านสรรเสริญว่า เป็นลูกศิษย์หรือเปล่า ? ใช้ไม่ได้ ! ยังถือว่า ใช้ไม่ได้เลย**

แล้วหลาย ๆ ข้อก็จะไปซ้ำกับที่พูดกับนางปชาบดีฯ ที่เป็นตอนนั้นเป็นภิกษุณี ทั้งหมดท่านจะตรัสแบบนี้แทบทุกข้อ

๓) **"นิโรธะ"** เป็นไปเพื่อดับทุกข์ เป็นไปเพื่อดับกิเลส

๔) **"อุปสมะ"** เป็นไปเพื่อความสงบ

๕) **"อภิญญา"** เป็นไปเพื่อความรู้ยิ่งเห็นชัด

๖) **"สัมโพธะ"** แล้วก็จะสุดท้าย ต้องเป็นไปเพื่อสัมโพธะ คือ **รู้ตรัสรู้ รู้ยิ่ง รู้ตามที่พระองค์รู้ อย่าไปแส่หารู้ รู้อะไรที่มันไม่ใช่ทางเลย ไปรู้ทำไมว่า คนตายไปไหน ?** สตีฟจ๊อบไปไหน ? แล้วไป

“...จงรู้เรื่องที่จะเป็นไป เพื่อดับทุกข์ เพื่อความอยู่เย็น เป็นสุขของ..? (เราเอง)”

อาตมาแหมจั๊กจี้หู ! แล้วอวดแกว่งมาพูดปากหาเสี้ยนทำไม ? ไหนว่า เพ่งลูกแก้วใส ! ดวงใส ! ทำไมปากเสียอย่างนี้ มันเข้าข้อไหนนะ ? มันอวดอะไรนะ ?

จริง ๆ นะถ้ารู้ว่า สตีฟจ๊อบไปเกิดชั้น ๒ ชั้น ๓ เป็นเทวดา

จริงนะโยม ! โยมว่า จริงไหม ? เที่ยวไปรู้วิญญาณใคร ? มันใช่เรื่องทางตรัสรู้ไหมนะ ! ก็ **“รู้อะไรไม่วิเศษ เท่ากับรู้กิเลสของตนเอง”**

อาตมาจริง ๆ นะชาตินี้ไม่เคยคิดเลย ว่า **“จะใฝ่รู้ไป”** แม้กระทั่งโยมพ่อตอนนี้ไปอยู่ชั้นไหน ? หรือตกนรกอาตมาไม่รู้นะ แต่ทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้เรื่อยเท่าที่ทำได้ ไม่อยากตามไปดูหรอก ! แม่อยู่ขุมไหน อยู่สวรรค์ชั้นไหนเสียเวลาเรา

คนเราแส่รู้เรื่องไม่ควร...? รู้เรื่องที่ไม่เกี่ยวกับดับทุกข์ของเรานี่ ท่านบอก อย่าแส่ไปรู้มันเลย

ข้อนี้ชัดเลย **"จงรู้เรื่องที่จะเป็นไปเพื่อดับทุกข์ เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของ..? (เราเอง)"**

แส่ไม่เข้าเรื่อง ! นี่ถ้าอย่างนี้ไปกันใหญ่ไหมโยม ? เละเลย

แต่ครั้งนี้...**น่ากลัวที่สุด !** ศาสนาที่วิปริต เพราะว่าถ้าไม่มีการจัดการอะไรเลย ปล่อยไปตามยถากรรม เพิกเฉยดูดาย จะต้องมีคำโจทก์ขานว่า พวกเดียวกันแมลงวันย่อมไม่ตอม..?

อันนี้จะเสียเลยนะ นี่ถ้าไม่จัดการ แต่ถ้าจัดการก็วุ่น เพราะคนมันคลั่งไปแล้ว

ทำให้นึกถึงตอนท่านเจ้าคุณโชดกว่า...หลวงพ่อสดไปหาท่าน บอกว่า ติดเรื่องนิมิต เรื่องอะไรนี่ แล้วท่านก็เขี่ยแคะให้หลุด

ท่านก็กะว่า เตรียมจะมาสอนลูกศิษย์ที่หลงติดไปกับท่าน นี่บังเอิญท่านมรณภาพซะก่อน ลูกศิษย์ก็เลยติดเทอร์โบกลับไม่ได้เลย ตรงนี้ไม่มีใครฟังเทปชุดเจ้าคุณโชดกวัดมหาธาตุฯ สอนกรรมฐาน แบบหนอ

นี่คือ **ความวิปริตของศาสนาที่คนบอกว่า ไปวัดธรรมกาย แล้วสงบก็สงบซิ เพราะสอนให้เพ่งอย่างนี้**

กรรมฐานส่วนใหญ่ พวกกสงกสิณสงบทั้งนั้นแหละ แต่ว่าสงบไม่ใช่ว่าจะไม่กำเริบ

"สงบเหมือนหินทับหญ้า" พลิกหินหน่อยหญ้าก็...? (งอก) ถ้าหญ้าไม่งอก จะแกว่งไปรู้วิญญาณคนอื่นทำไม ? นี่คือ ชัดเจนที่สุดเลย

เอ้าโยม ! พูดถึงกรรมฐาน เดี๋ยวนี้ก็วิปริตเยอะนะบอกนั่ง **"นั่งต้องสงบ"**

ไอ้คนบ้านี่ อย่าไปบอกให้มันสงบนะ เพราะว่า ฟุ้งหนักแล้ว

อาตมาเพิ่งไปเจอมีชาวอินเดียคนหนึ่ง สอนกรรมฐานแปลกมาก เชื่อไหมโยม ! อาตมาไป ๒ ชั่วโมงกว่า คนเต็มฮอลล์ (Hall) ใหญ่ สมาคมการค้าไทย-จีน ห้องประชุมใหญ่มาก ใหญ่กว่านี้เยอะเลยคนเข้าไปเกือบเต็ม

เป็นพวกอินเดีย แปลก ! ท่านสอนยังไงไม่รู้ สงบ ! คน ๒-๓,๐๐๐ คน นั่งเงียบ...ไม่มีเสียงกะแล่มแอมไอเสียด้วย

สอนแบบธรรมชาติธรรมดา ท่านบอกว่า...คล้าย ๆ กับบอกระวังนะเดี๋ยวนี้สอนกรรมฐานแบบวิปริต ให้เขานิ่ง ให้เขาสงบ ไอ้คนบ้าเขานั่งนิ่งของเขาอยู่แล้ว เขาไม่พูดไม่จากับใคร ให้เขานิ่งหนักเข้าไปอีก

✌ต้องสอนให้รู้จัก "วาง"

ท่านบอกคล้าย ๆ กับว่า เหมือนให้มันแบกของหนักไม่รู้จักวาง ท่านบอกว่า **กรรมฐานที่ดีที่สุด คือสอนให้รู้จักวาง "วาง ว่าง วาง"**

นี่ก็เอ้ ! ไป ๆ มา ๆ ก็ตรงที่หลวงพ่อพุทธทาสพูดเลย **"จิตว่าง ปล่อยวาง"** แล้วแปลกสอนกรรมฐานนึกถึงเมื่อตอนอาตมาเคยบรรยายอยู่ในโรงมหรสพว่า...**คนสมัยก่อนเขามีทุกข์เครียด พอเครียดเข้ามาเข้าไปในโบสถ์พระจะมีขลุ่ย ซออู้ เครื่องดนตรีกล่อมก่อน**

พอกล่อมแล้วอารมณ์ดี เขาบอกว่า คนเรานี่สันดานมันมีดนตรีอยู่ในหัวใจ ไม่ค่อยบ้า ไม่ค่อยเครียดหรอก ถ้าคนไม่ร้องเพลงเลย รัชกาลที่ ๖ ท่านว่ายังไงนะ **"อันชนใดไม่มีดนตรีกาลในสันดานวิปริตชอบกลนัก"** ในทำนองนี้ แล้วท่านก็สอนกรรมฐานแบบมีครวญเพลงนิด ๆ

โยมว่า...**พระพุทธเจ้าครวญเพลงไหม ? ตรัสรู้แล้วครวญเพลงไหม ?**

หลวงพ่อพุทธทาสบรรยายอยู่ตอนหนึ่งพระพุทธเจ้าตรัสรู้เสร็จก็มาฮัมเพลงเล่น **"เพราะมีอวิชชา จึงมีตัณหา"**

ตัณหา อุปาทาน ผัสสะ นี่ทำให้เกิดอย่างนั้น ๆ ท่องปฏิจจสมุปบาทปัยจัยการ ๑๑ ฮัมเป็นเพลง เหมือนเจ๊กขายหมูหมดเขียง ก็โอ้ย ! ร้องเพลงจีน (อาตมาร้องไม่เป็น) ฮัมเพลงเล่น **"พายเรือกลับบ้านหมูหมด ได้กำไรเพียบ"**

เออโยมนั้นท่านก็เออ ! สอนหัดมีดนตรีไว้ในหัวใจบ้าง แต่อย่าร้องออกมาดัง เช่น โยมแปลกดีนะ ! เมื่อก่อนอาตมาเคยได้ยิน แล้วเดี๋ยวนี้มันก็ลืมไป เขาให้ท่องว่า "นำโม ๆ ๆ ๆ โฮ่ ๆ ๆ ๆ ฮิ้ว" อะไรอย่างนี้

"โฮ่ ๆ ๆ ๆ ฮิ้ว !" นี่ไหนโยมลองว่าสิ !

"โฮ่ ๆ ๆ ๆ ฮิ้ว !" โยมเครียดไหม ? ไหนใครยังเครียดอีก ?

"โฮ่ ๆ ๆ ๆ ฮิ้ว !" แล้วยังเครียดอีกยกมือสิ !

เอ้าลองอีกเที่ยวสิ ! นำโม ๆ ๆ ๆ โฮ่ ๆ ๆ ๆ ฮิ้ว !". (ฮึ ฮึ ฮึ) เครียดไหม ? เครียดไหมโยม ? รู้สึกเบาเลยนะ !

เออ ! แล้วท่านสอนสมาธิแปลกนะ ให้ทำอย่างเหมือนกับหลวงพ่อเทียนที่เคยมาอยู่วัดนี้ ท่านจะสอนให้ทำอย่างนี้ (ยกฝ่ามือ) อะไรอย่างนี้...ปุ๊บปั๊บ ๆ ให้รู้สึกการเคลื่อนไหว ท่านบอก

นี่สมาธิจริง ๆ จะไปจับนั่งนิ่ง แล้วทำมาหากินทำงานไม่ได้เลย ทำงานก็มีสมาธิไม่ได้

เอ้าไหนโยมลองไหม ? ท่านสอนให้เคลื่อนไหวลองดูไหม ? เอ้าลองดิ ! พร้อมสลัด (ข้อมือ) แรงเลย ทำอย่างนี้สลัดแรง เอาสลัดแรงเลย โล่งไหม ?

โยมเครียดเรื่องที่บ้านไหม ? ผัวกูเป็นยังไง ตอนสลัดนี่ คล้ายสลัดเรื่องบ้าน เรื่องอะไรที่แบก ๆ ให้มันโล่ง ! สบาย

เออบางทีท่านก็ให้ทำยังไงรู้ไหม ? ไหนลองสิโยม ! (เหวี่ยงฝ่ามือออก) และก็ทำอีกแบบหนึ่ง (ตวัดฝ่ามือเข้า) ระหว่างให้กับเอาโยมว่า **อย่างไหนสุขอย่างไหนทุกข์ ? ให้สบายปล่อยวางได้**

แปลกนะเขาบอกว่า ท่านนี่เป็นปราชญ์อันดับ ๓ ของโลกตอนนี้ เป็นคนมีหนวดเครานะ ห่มก็ไม่เหมือนจีวรพระหรอก แต่เขาห่มแบบเป็นชุดขาว เขาบอกว่า เคยไปปาฐกถาเทศน์สอนกรรมฐานอินเดียฟัง ๒ ล้าน แล้วนั่งเงียบเลย อาตมาไป แหม ! เสียดายไม่ได้เอารูปมาให้ดู เดี๋ยววันหลังจะเอารูปมาให้ดู

ฉะนั้น โยมเรานี่บางทีเขาบอกทำกรรมฐานกัน นั่งสมาธิแล้ววิปริตสติแตกหรือบ้าไปเลย

ก็เขาสอนกันวิปริต สอนให้มันอยากได้สงบอย่างนั้นอย่างนี้ **"อยากสงบต้องไม่ทำด้วยความอยาก"** แต่สร้างเหตุปัจจัยให้ถูกกับความสงบ ให้ผลมันออก แล้วให้เป็นธรรมดา ให้เป็นธรรมชาติ อย่าไปบังคับจนเครียด คนบ้าเขาเครียดอยู่แล้ว ไปบังคับให้เขาเครียดหนักเข้าไปอีก เขาก็เลยบ้าเลยทีนี้

เออนี่ ! มันวิปริต ตอนนี้สอนอะไรกันแปลก ๆ ผิด ๆ เยอะ !

นี่โยมเป็นเรื่องที่ ตอนนี้พอคนนี่บังเอิญไปให้นั่งสงบ พอเขาสงบก็นึกว่านี่ถูกแล้ว **"สงบแบบไม่มีปัญญา"**

✌สงบแบบมีปัญญา

สงบนิ่งมันต้องมีปัญญาด้วย ไม่ใช่สงบแล้วกลายเป็นหลงติดนิมิตในความสงบ แล้วก็เคลิบเคลิ้มความสงบ

"...อยากสงบต้องไม่ทำด้วยความอยาก..."

แต่ความสงบ นี่เป็นแค่บันไดขั้นแรก จึงใช้คำว่า **"สมถะกรรมฐาน"** แปลว่า **เครื่องมือทำใจให้สงบ แต่วิปัสสนา นี่เครื่องมือทำใจให้เรืองปัญญา มันต้องมีอีกขั้นหนึ่ง**

ไม่เช่นนั้นเราก็ติดแต่ความสงบ ถ้าอาตมาไม่เทศน์ละ โยมมาบอก **"โยมมา...นั่งสงบ ๆ"** แล้วโยมก็ฟังแล้วสงบ เอาสงบอย่างเดียว ถ้าเกิดใจมันบิดอะไรขึ้นมาพอสงบ...ใช่แล้วหลวงพ่อสอนถูก **แต่ศรัทธาเลื่อนลอย ศรัทธาเลื่อนเปื้อน มันต้องศรัทธาเลื่อนระดับขึ้นมาให้เกิดปัญญา**

นี่ที่มีเล่ากันมาตลอดว่า ธรรมวินัยควรเป็นยังไง และจะสุดท้ายที่ ๖ นี่ **สัมโพธะ เป็นไปเพื่อยกระดับเลื่อนระดับไปสู่ความรู้มากกว่าความสงบ**

พระพุทธเจ้านี่ไปอยู่กับพวกอาจารย์ที่สอนสงบ ๆ ท่านบอก **"ไม่ใช่ทาง ไม่ถึงที่สุด"** ท่านก็จาก ๒ อาจารย์นั้นไป ไปหาใหม่ต่อยอดใหม่ ท่านก็เลยมีชื่ออาจารย์ว่า อาจารย์พุทธเจ้าชื่ออะไร ที่ทำให้ท่านเป็นพุทธเจ้า ? ชื่ออาจารย์ **"คลำ"** คลำหาความรู้เข้าไปเรื่อย ๆ

(เออ ! อาฬารดาบส และอุทกกดาบสนั้นยังแค่พื้นฐาน)

นี่ต้องสูงสุด **ถ้าใครสอนให้ติดสุข ติดสงบ แต่ไม่มีความรู้ ยกย่องความสงบเป็นเลิศ เอาความรู้เป็นรอง แล้วไม่มีทางข้อสุดท้ายเลย**

๗) **"นิพพาน"** คือ **ความเย็นถ้าไปวัดไหน แล้วไม่มีเรื่องเย็น ๆ มีแต่ร้อนรุ่มกลุ้มทุกข์ ไปทำไมละ ! ไปแล้วหมดเนื้อหมดตัว ไปแล้วผูกคอตายระหว่างบุญกับดับทุกข์ ต้องขอถามย้ำ !**

พระพุทธเจ้าออกบวชแสวงหาบุญ หรือแสวงหาทางดับทุกข์ ? (ทางดับทุกข์) เออ โยม ! นั้นพวก ๑๗ เปอร์เซ็น คือ พวกเข้าใจศาสนานี่ ๑๗ % พวกไม่เข้าใจ ๘๓ % ถ้าบอกว่า **พุทธเจ้าออกบวชเอาบุญ นี่ถือว่า ผิดแล้ว**

บุญเขาทำมากันเยอะ ไม่ต้องบวชก็ได้ ก็ทำบุญได้ แต่ที่ออกบวชนี่เพื่อยกระดับศรัทธาให้ถึงขั้นหมดทุกข์

เอาละโยม ! ใครไปวัดไหนขออย่าทำเรื่องเหตุให้เกิดทุกข์ เขามีความทุกข์อยู่ จะไปทำไม !

ถ้าอาตมานั่งร้องไห้ แล้วโยมยังมานั่งฟังเทศน์ นี่ทุเรศไหมโยม ? หาโยมพระพยอมเช็คน้ำตาร่อย ๆ เรื่องโฉนดถุงกล้วยแขก โอ๊ย ! เรื่องนู้นเรื่องนี้ แล้วโยมยังจะมาอีกหรือ ? หามาไหมโยม ? พระเจ้าน้ำตาพระร้องไห้ ขมขื่น

ไม่ได้หรอก ! เราต้องรู้จักศรัทธาเลื่อนระดับ อย่าให้เลื่อนลอยและเลื่อนเปื้อนอยู่ ไม่มีฐานความรู้อะไรเลย มันก็เลย !

เอาละความวิปริต นี่ที่จริงมีหลายข้อ แต่อาตมาว่า...**มันสำคัญอยู่ข้อศาสนานี่ ส่วนสังคมวิปริตไม่รู้จะพูดยังไง ทำไมมันโหดร้ายฆ่ากันเป็นผักเป็นปลา**

มองเห็นคนเป็นผักเป็นปลาเป็นศัตรู เป็นข้างนู้นข้างนี้ ทุกข้างอยู่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตาย ทำไม ! เขามองเป็นข้างมึงศัตรูกู ข้างสีนั้นเป็นศัตรูเรา มันควรจะเลิกได้แล้ว ทุกข้างในสังคมที่ตั้งกลุ่มที่ตั้งสีกันมานั้น แล้วมันเป็นไง ! มันเที่ยงไหม ? แกนนำก็ทะเลาะกัน แกนนำรัฐบาลก็ทะเลาะกัน แกนนำสีข้างนกหวีด ตีนตบ มือตบ โยมว่ามันมั่นคงยั่งยืนถาวรไหม ? เกิดขึ้นตั้งอยู่แล้วก็อีก ๕๐ ปี นกหวีด ตีนตบ มือตบจะเลือนลางหายไปไหม ? หรือจะเข้มแข้งตั้งมั่นขึ้นอยู่ใช่หรือ

“...เราต้องรู้จักศรัทธาเลื่อนระดับ อย่าให้เลื่อนลอยและเลื่อนเปื้อนอยู่ ไม่มีฐานความรู้อะไรเลย”

เปล่า ? แล้วเราก็ไปเป็นลูกมือเขา ไปบาดเจ็บล้มตาย แล้วสักวันหนึ่งก็อ้าวเอ้ย ! แล้วมันไปไหนกันหมดแล้วนี่

✌หาความสุขแบบวิปริต

เอาละอีกตัวหนึ่งน่ากลัวมากหน่อย ! **"ความวิปริตในการหาความสุขของมนุษย์"** ชอบหาแต่สิ่งปรนเปรอบำเรอทางวัตถุโดยไม่รู้จัก ในคำว่า **"สุข...แบบสงบเย็น"**

อยากจะเรียกว่า **"สุขกากกับสุขทิพย์"** สุขกากนี่กำลังทะเยอทะยานหากัน วิปริตในการหาสุขกาก จนกระทั่งขยะล้นบ้าน ล้นเมือง

ขยะนี่ คือ กากของความสุข ไอ้พวกสุขกาก แต่ว่าวันนี้โยมมานั่งสงบฟังเทศน์ฟังธรรมไม่ค่อยมีขยะใช่ไหม ? อ๋อ ! มีขวดน้ำอ้อยหน่อย ก็ปรนเปรอมากไปหน่อยเหมือนกัน ฟังเทศน์ต้องดื่มน้ำอ้อย

ถามจริง ๆ เถอะ มาเพราะได้ดื่มน้ำอ้อย หรือมาเพราะอยากหาความรู้ ? (หาความรู้) เออใช่ ! น้ำอ้อยเป็นของจิ๊บจ๊อย ดื่มก็ได้ ไม่ดื่มก็ได้

เดี๋ยวนี้การหาความสุขกันแบบทะเยอทะยานปรนเปรอ กันแบบบ้าคลั่ง แล้วเลื่อนระดับความสุขสูงขึ้น ๆ ๆ ตามแบบของเขา ยิ่งสูงยิ่งวุ่นวาย ยิ่งสูงยิ่งเลอะเทอะ ยิ่งหลุดโลกเลย เดี๋ยวนี้เขาหาความสุขกันแบบหลุดโลกนี่เยอะไหม ? เขาจัดอะไรมาปรนเปรอบำเรอชีวิต ทำไม ! ไม่เอาธรรมะมาบำเรอชีวิต **"สุขโดยไม่ต้องหาวัตถุอะไรมากมาย"**

เดี๋ยวนี้นะยาเสพติด เขาก็ว่าเป็นความสุข เรื่องเนื้อหนังทางเพศ เขาก็ว่าเป็น...? จนมันวิปริตทางเพศแบบดูไม่ได้

อาตมาไม่นึกเลยว่า โลกจะมาถึงจุดนี้ได้ไง มันมีเครื่องมือเล่นเรื่องเพศจนกระทั่งเด็กเล็กเด็กน้อยเดี๋ยวนี้ เขารู้จักทำเรื่องนี้ตั้งแต่ ๗ ขวบ ๕ ขวบ เขาวิปริตไหม ? เออ ! แล้วเราจะรวมตัวกันแก้ไขบ้างไหมนี่ ?

เอาละมาแค่ไหน ! ก็ถือว่า เป็นแนวร่วมกันแค่นั้นก็แล้วกัน จะตั้งกองกำลังสู้ความวิปริตไหม ? หรือฉันจะโดดลงไปเล่นกับเขาด้วย ?

เออ ! ขอให้

๑) เห็นความวิปริต

๒) ประคองตัวไม่โดดไปเล่นความวิปริต

๓) พอตั้งตัวประคองตัวอยู่รวมตัวตั้งกลุ่มแก้ไข

แก้ได้เท่าไรก็...? โยมคิดทำเรื่องยาก ๆ คือ เรื่องแก้ความวิปริต ถือว่าเป็นเรื่องยากที่สุดในเวลานี้

แต่คิดไว้บ้างดีไหม ? เราจะได้คิดเรื่องอะไรที่ลึกซึ้งยาก ! ยิ่งคิดเรื่องยาก ๆ ออก ฉลาดกว่าคิดเรื่องง่าย ๆ นะ

เออโยม ! **สร้างโบสถ์ สร้างเจดีย์มันง่ายไหม ? มาสร้างให้น้ำมีกิน มีดื่มมีใช้กันบ้าง**

คิดหน่อยดิ ! ช่วยกันคิดเรื่องแทงค์น้ำหน่อย หลุมขนมครก แก้มลิง ฝายน้ำ

นี่อีกไม่นานอาตมาจะสั่งรถ ต่อรถที่มีแท็งค์น้ำอยู่ในตัว ได้ขนไปแจกจ่ายชาวบ้านบางที่ที่ไม่มีน้ำ แล้วรถดูดน้ำนี่นะ ไม่ใช่จะดูดน้ำจากที่มีตามแหล่งไปให้ญาติโยม บางทีต้องดูดจากที่ต่ำขึ้นไปไว้ที่สูง พอถึงหน้าแล้งจะได้มีน้ำ

✌ มาทำบุญแก้วิกฤติกันบ้าง

มาทำบุญแก้วิกฤตกันบ้าง ในโลกในสังคม ธรรมชาติมันวิปริต แล้วเราคิดเรื่องยาก ๆ มาช่วยกันแก้ คนชราจะถูกทอดทิ้งมากขึ้น เราก็มาร่วมตั้งกองทุน คนจะหันไปเป็นมิจฉาชีพมากขึ้น

อู้ฮู ! เดี๋ยวนี้เขาหลอกลวงกันทางเน็ต ทางไลน์ ทางเวบขายนู่นขายนี่ แล้วก็หลอกหมดเนื้อหมดตัวกันเลย

“...ชอบหา แต่สิ่งปรนเปรอบำเรอทางวัตถุ โดยไม่รู้จัก ในคำว่า “สุข...แบบสงบเย็น”

เขาอ้างว่า เขาไม่รู้จะเอาทุนไปประกอบอาชีพอะไร หาแหล่งทุนไม่ได้ จะไปกู้เขาก็ไม่มีคนค้ำประกัน ขายยาบ้า วิ่งฆ่า จี้ปล้น หลอกลวงต้มตุ๋น

ถ้าเรามีเจดีย์ใหญ่ แต่น้ำไม่มี คนชราถูกทอดทิ้ง มิจฉาชีพเต็มบ้านเต็มเมือง มันไม่มีทีมตั้งแก้ กลุ่มตั้งแก้มันก็แย่ลงไปทุกวัน

ก็ฝากไว้แค่นี้ละนะ อย่าโดดไปเล่นกับความวิปริต จงตั้งป้อม ตั้งกลุ่ม สร้างทีมต้านความวิปริต แก้ความวิปริตก่อนที่มันจะถึงวิกฤตกันจนเกินแก้

กันไว้ดีกว่า... ? (แก้) เพราะแย่แล้ว...? (แก้ไม่ทัน)

วันนี้พูดเพื่อให้กันหรือให้แก้ ? ช่วยมากันไว้ แต่มันก็ไปเยอะแล้วละ เราก็ช่วยกันแล้วกันนะ

ก็ขออวยพรให้ทุกท่านไม่โดดไปเล่นกับความวิปริต ประคับประคองตัวจนตั้งตัวได้แล้วก็แก้ไขความวิปริต ส่วนตัวเอง ประเทศชาติ สังคม และโลกจะได้ยุติความวิปริต ขอให้ท่านประสบความสำเร็จในด้านนี้ ด้วยกันทุกท่านทุกคน เทอญ.

สัมโมทนีกถา
พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

"เอาบุญเป็นกำไร"

กองทุนฯ วัดสวนแก้ว ได้การลดค่านวัตกรรมทางเครื่องจักรกลมาผลักดันให้โครงการ ๓ บุญ คือ บุญธนาคารน้ำ ฯ

เมื่อได้มาก็ได้มาใช้ ตักเลนตักดินที่ขุดมาจากคลอง แล้วเอาไปใส่โคนต้นไม้ ให้ต้นไม้งาม ก็จะได้เลี้ยงคนชรา และเสริมอาชีพ

ต้องขออนุโมทนากับบริษัทริเวอร์เอนจิเนียริ่ง จำกัด และบริษัทอัลติมัสซ์ จำกัด ตัวแทนจัดจำหน่ายรถอเนกประสงค์มัลติวันภายในประเทศไทย ที่ให้ส่วนลดเงินเป็นจำนวนเกือบ ๕ แสนบาท ในการได้เครื่องไม้เครื่องมือ และสำคัญที่สุดคือ ใช้ได้หลายอย่าง ขุดร่อง ขุดหลุม ปลูกกล้วย ปลูกอ้อยก็ได้ จะโม่ปูนก็ได้ จะทำตักเลนตักดิน ขนถ่ายย้ายขี้วงขี้วัว ก็แสนจะสบาย !

เพราะฉะนั้น การทำบุญของบริษัทฯ นี้เท่ากับ...

๑) ช่วยกองทุนธนาคารน้ำ ให้แหล่งน้ำได้เกิดขึ้น อย่างอุดมสมบูรณ์เท่าที่จะทำได้

๒) เมื่อมีน้ำ...เพาะปลูกอะไร ? คนชราที่มาอาศัยในโครงการฯ ก็จะไม่ตกต่ำ จะได้เป็นบุญพาวาสนาส่งให้กับผู้สูงอายุ ได้สุขสบาย ในบั้นปลายของชีวิต

๓) บุญรอด ก็คือจะทำให้ประเทศชาติ ไม่มีใครฉก ชิง วิ่งราว ปล้นฆ่าทรัพย์สิน ชีวิตไม่ต้องเสียกันมากมาย ถ้าคนได้ประกอบอาชีพกันได้ดี มีสัมมาชีพ และอาชีพยุคนี้ถ้าทำอะไรโดยไม่มีเครื่องจักรเครื่องกล เทคโนโลยี คนทำก็จะท้อ เหนื่อย ! ขุดดินไปโดนหิน ไปโดนดินเหนียว ก็หมดแรง เหนื่อย !

แต่ถ้ามีเครื่องจักรช่วยขุด ช่วยปลูก ก็จะมีความสุขในการปลูก การขุด และก็มีกำลังใจ ปลูกได้เพิ่ม ปลูกได้มาก ขายได้มากรายได้ดี ก็เชื่อได้ว่า คนจะหันมาประกอบสัมมาชีพ ละเว้นมิจฉาชีพ ไปลักไปปล้น ไปฆ่า ไปค้ายาเสพติด

จึงต้องขอ...**อนุโมทนา คุณชัยธพัชร์ เหล่าศิริรัตน์** ผู้บริหาร บริษัทฯ ทั้ง ๒ ที่ให้ส่วนลดเอาบุญเป็นกำไร ท่านเจ้าภาพนี้ถือว่า **"เอาบุญเป็นกำไร"** แล้วยังแถมอุปกรณ์ให้อย่างครบถ้วนดีมาก มาอีกด้วย ทั้ง**ขออำนวยพรให้ท่านเจ้าภาพ จงเจริญขายดิบขายดีตลอดไป เจริญพร.**

“การแก้ปัญหา นั้นดีขึ้นก็จริง ดูทันสมัย เทคโนโลยีเยอะ แต่มันก็ยังอยู่ ในสภาพที่แก้ ไม่ตกอยู่ดี...”

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)*

✷เรื่องราวนำทาง

สิ่งที่น่าเทศน์ น่าสอน น่าเตือนกัน ในขณะนี้ เห็นจะไม่มีเรื่องอะไรที่เคยกล่าวไว้แล้ว แต่ว่าได้ข้อมูลที่ชัดแจ้งที่การแก้ไขในยุคหนึ่ง **สมัยหนึ่งอาจจะทำได้ตามสติปัญญาของประชาชนในยุคนั้น ก็ทำไปแบบนั้นเพื่อแก้ปัญหาอย่างนั้น**

ยุคนี้เราก็เห็นว่า **การแก้ปัญหานั้นดีขึ้นก็จริง ดูทันสมัย เทคโนโลยีเยอะแต่มันก็ยังอยู่ในสภาพที่แก้ไม่ตกอยู่ดี**

นั่นก็คือ **“แก้วิกฤตภัยแล้ง”** ซึ่งแก้กันมาหลายรูปแบบตามภูมิปัญญาของชาวบ้าน ที่เกิดขึ้นแต่...ละยุค ๆ ก็ทำกันไป เช่น ยุคก่อน ๆ ๔-๕๐๐ ปี หรือ ๑๐๐ ปี เขาแก้กันว่า ทำยังไงให้ฝนฟ้า

---

*“บุญขจัดภัยแล้ง” บรรยายโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) เนื่องในโอกาสเทศน์ประจำต้นเดือนแก่ประชาชนทั่วไป ณ ลานธรรม วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันอาทิตย์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๙

ความเชื่อแบบโบราณ "การแห่นางแมว นี่เป็นตัวเรียกร้องฝนมาได้"

มาตก ไม่ให้แห้งแล้งขาดแคลนน้ำ ก็มีการแห่นางแมวอย่างนี้เป็นต้น แมวก็เปียกโชก ฝนฟ้าบางทีก็ไม่ได้ตามนั้น แต่ก็มีบ้าง ก็เลยเชื่อถือว่า **การแห่นางแมว นี่เป็นตัวเรียกร้องฝนมาได้ อาจจะทำให้เทวดาเห็นใจว่า แมวหนาวแล้ว ตกมาสักที เขาจะได้เก็บแมวเข้าบ้าน ไม่ต้องให้มันเปียกปอนกลางไร่กลางนา**

✷เรียกฝน ขอฝน

ต่อมาเราลองนึกอีกสิในเมืองไทยเรา นี่เรียก **ฟ้าเรียกฝน ขอฝน มากำจัดภัยแล้ง หรือบรรเทาภัยแล้ง** นี่มียังไงบ้าง จุดบั้งไฟ รู้สึกจะทำกันหนักมากในภาคอีสาน ทำไปทำมา จุดบั้งไฟกลายเป็นการพนัน แล้วก็มีการแข่งขันกันแบบชนิดที่ไฟระเบิด คนตายเจ็บก็เยอะ นี่คือ **การแก้ปัญหาแบบโบราณ พญาแถนจะมาให้ฝน ถ้าทำบั้งไฟขึ้นสูงขึ้นสวย ก็งบประมาณจุดเยอะ แต่เราว่าที่แย่ที่สุด ก็คือ มาเล่นการพนัน**

เอ้า ! ต่อมาอีกลองดูสิโบราณเขาทำยังไงแก้ฝนแล้ง ? เขาปั้นหุ่นชาย–หญิงร่วมเพศกันกลางทุ่งนาไอ้หุ่นผู้ชายชื่อเจ้าอะไร ? เจ้าเมฆชื่อนายเมฆ ส่วนหุ่นที่เป็นผู้หญิงชื่ออะไร ? นางฝน แล้วมันมีคนนี่จ้องดู มันมีไอ้หุ่น ๓ ตัวนะ หุ่นตัวหนึ่งจ้องดู ไอ้ ๒ ตัวกำลังร่วมเพศ ไอ้ฝนกับไอ้เมฆ ไอ้คนที่นั่งดูชื่อ... เจ้าหมอก ๆ นั่งคอยคิว แหม ! นี่ภาพโบราณเขาถ่ายทำให้ดู นี่เออ ! มีหุ่นปั้นมีการร่วมเพศกันในกลางทุ่งนาเพื่อให้เทวดา นี่เขารู้สึกไม่ไหวละ **เทวดามีหิริโอตตัปปะ ก็อยากจะเอาฝนตกลงมาให้ชะดินเหนียวที่ปั้นละลายไป** นี่ก็คือ **การกระทำแบบโบราณ**

ทีนี้ทำไปทำมาก็เป็นพิธีเพื่อจะหวังผลว่า ให้ทำแล้วจะเกิดผลอย่างนี้

ไปทำที่ทาง ๓ แพร่งบ้าง ตรงนาที่เป็นเวิ้งเป็นโคกอะไรบ้าง แล้วรู้สึกตามตำนานนี่ เล่ากันว่า อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นต้นตำรับกระทำพวกนี้ที่อำเภอศรีเทพมี...แถว ๆ อะไรละ เขาเรียกว่า เป็นบ้านนาตะกรุดที่ทำกันอยู่ ฝนก็ไม่ตกบ้าง ตกบ้างนี่ก็แล้วแต่เถอะ ทำกันมา ๑๐๐ กว่าปี ภายหลังหลายหมู่บ้านประสบภัยแล้งหนักที่สุดในรอบ ๒๐ ปี ๑๐ ปี เขาจะทำเรื่องอย่างนี้ขึ้นมาสักทีหนึ่ง **นี่มันภูมิปัญญาชาวบ้าน**

ทีนี้ **ภูมิปัญญาชนทำยังไง ! เช่น ในหลวงคิดทำอะไร ?** (ทำฝนเทียม) เออ ! คิดทำฝนเทียมแก้ภัยแล้ง ก็ได้ผลบ้าง ไม่ได้ผลบ้าง ตอนนี้มันแล้งจัด ความชุ่มชื้นของเมฆมีไม่พอ พ่นไป ๒๐ ลำฝนก็ไม่ตก ก็ทำอะไรต่อไปอีกละ ที่จะหาทางให้มีน้ำ (ลองช่วยกันคิดสิ) ถ้าคิดไม่ออกอนาคตอดน้ำแน่ !

ก็มาทำเขื่อนเก็บน้ำกัน หลังจากทำพิธีมาแล้ว หลังจากใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ถ้าฝนตกมาแล้วไม่มีเขื่อนเก็บก็แย่ แล้วสร้างเขื่อนโดยไม่มีน้ำฝนมาก็... ? (แย่)

ที่จริงต้นเหตุนี่ ! ปลายเหตุมาจากที่เขื่อน ต้นเหตุ ก็คือ น้ำต้นน้ำ ปิง วัง ยม น่าน มันแห้งตอนนี้ จังหวัดน่านไปดูสิ ! แหล่งต้นน้ำ มันถูกตัดหมด ป่าไม้ที่จังหวัดน่านไปดูเถอะ ! เป็นเขาหัวโล้นเป็นหมื่นไร่เป็นแสนไร่เลย ปลูกข้าวโพดกันหนุบหนับ

เจ้าสัวที่รับ-ซื้อ-ให้ พันธุ์เมล็ดพวกนี้เสร็จ ไม่ดูผลงานตัวเองหรอก รวยอันดับ ๒ อันดับ ๓ ของประเทศ แต่เจ๊งเลยน้ำนี่ ชาวบ้านตอนนั้นได้ข้าวโพดแพง ได้อะไรแพงก็ตัดต้นไม้ ถ้าต้นไม้ไม่มีความชุ่มชื้น ต้นน้ำไม่มีน้ำชุ่มที่จะดูดซึมไว้ในดินให้ไหลผ่านมาทีละน้อย ๆ ถ้าฝนลงมาก็พรวดไป ไปแล้วก็หมดเลย จึงเกิดวิกฤต

“ปัญญาชนต้องทำด้วยการใช้ฝนเทียม ทำเขื่อน”

ตอนนี้ ก็คือ ทำแท็งค์น้ำ ขุดสระแก้มลิง หลุมขนมครก ตอนนี้เริ่มพอดีกัน ถ้าตอนนี้มันน่าเป็นห่วง คลองก็แห้งไม่ได้ขุด **“บ่อน้ำก็ตื้น คลองก็ตัน”** ไม่มีขุดกันเลยสักวัน ช่วงที่แล้วมัวแต่เถียงกัน มัวแต่สัมมนา เขาบอกจะให้อาตมา ๗ ล้านที่จังหวัดปราจีนบุรี ว่าเราจะยอมเนื้อที่ให้ ๑๕ ไร่

บัดนี้ยังประชุมกันไม่เสร็จ ฝนตกมา ๒ วันแล้ว นี่ตกเยอะด้วย

เสียดายจังเลยบ่อเรามันขุดไม่เสร็จ อาตมาก็เลยตัดสินใจซื้อรถแมคโครตัวหนึ่งที่จริงราคา ๓ ล้าน ๗ แต่เราบอกไม่มีเงินส่งทันที ตอนนี้ขอผลัดปีหนึ่งนี่คิดดอกเท่าไร ? เขาให้บวกไป ๔ ล้าน ก็เอามาขุดแล้วไปได้ครึ่งบ่อแล้ว มันมี ๓ บ่อเพราะเราทำคันกั้น ๆ ๆ ที่มันสูงต่ำลงมา

การขุดบ่อทำสระมีความจำเป็นมาก และตอนนี้ทำแท๊งค์ก็ขอบอก ข่าวดีนิดหนึ่งว่า มันจะฝันสลายอีกหรือเปล่า เนเธอแลนด์เขาเป็นประเทศที่ทำแท็งค์น้ำแบบน๊อคดาว์นมาเป็นชิ้น ๆ ๆ แล้วเข้ามาประกอบ แท๊งค์หนึ่งก็ประมาณ ๓ แสนบาทจุน้ำได้หลาย... แหม ! จำไม่ได้ แล้วมันความกว้าง ๖ เมตร ๔ เมตรสูง ๔.๕๐ เมตร ก็จุมากนะ รดน้ำได้หลายไร่ เขาถวาย ๒ แท๊งค์ ๆ ก็๖ แสน แท็งค์ละ ๓ แสน เราก็ซื้อท่อต่อหาให้น้ำได้มี นี่ทีนี้อาตมากำลังคิดต่อไปอีกว่า ถ้าตอนนี้ถามว่าเรามีธนาคารโน่น ธนาคารนี่ธนาคารที่ดิน ธนาคารเพื่อการเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ตอนนี้เขากำลังเริ่มฮิตธนาคารอะไร ? ธนาคารน้ำ

ถ้าเราทำธนาคารน้ำไว้ นี่เก็บน้ำฝากใส่แท๊งค์ ใส่บ่อหลุมขนมครกแก้มลิงไว้ มันน่าเป็นตัวแก้ที่ทันสมัยไหม ? เป็นปัญญาชนไหม ?

ถ้าเอาแบบปัญญาชาวบ้านแบบโบราณ ก็คงจะต้องแห่นางแมวกันทุกปี ปั้นหุ่นกันทุกวันทุกปี ก็ไม่ไหว !

✷ชวนญาติโยมกำจัดภัยแล้ง

ก็เลยตั้งใจที่สุดว่า **ต่อไปนี้จะชวนญาติโยมทำบุญไม่สร้างโบสถ์ ไม่สร้างเจดีย์ มีเงินมาทำธนาคารน้ำกัน ช่วยกันทำแท็งค์น้ำไว้ ช่วยกันขุดบ่อ ขุดสระ ถ้าไม่ขุดประเดี๋ยวก็จะเหมือนครั้งพุทธกาล**

ในครั้งพุทธกาล มีเรื่องน่าคิดมาก จะลองเล่าให้ฟังว่า **"วิกฤตภัยแล้ง"** นี่เป็นชนวนให้ก่อสงคราม จะสงครามยังไง เรื่องเล่ากันมายังไงลองฟังดู

ในอดีต เหตุการณ์ตอนหนึ่งที่พระพุทธเจ้าเสด็จกลับจากหมู่พระญาติ แต่คราวนี้เสด็จมาลำพังพระองค์เดียว เสด็จมาเพื่อระงับเหตุระหว่างสงคราม พระญาติทั้ง ๒ ฝ่าย พระญาติฝ่ายหนึ่งเป็นของพระพุทธบิดา คือ ฝ่ายพ่อปกครองกรุงกบิลพัสดุ์ อีกฝ่ายหนึ่งเป็นพระญาติฝ่ายพระพุทธมารดา คือ ปกครองเมืองโกลิยนครหรือเทวทหะนครก็เรียกว่าทั้ง ๒ ฝ่ายนี้ตั้งบ้านตั้งเรือนอยู่คนละริมฝั่งแม่น้ำโรหิณี แล้วเกิดพิพาทกันในปัญหาเรื่องน้ำ ที่ทดขึ้นทำนา เมื่อฝ่ายอยู่ทางเหนือทดน้ำจากแม่น้ำเข้านา ฝ่ายทางใต้ก็ขาดน้ำ

ทั้ง ๒ ฝ่ายเปิดประชุมเพื่อตกลงกันก่อนว่า จะทำยังไงกันดี แต่แล้วก็ตกลงกันไม่ได้ จึงเกิดปะทะคารมกันอย่างรุนแรง ถึงกับขุดโคตรบรรพบุรุษขึ้นมาประณามกัน ตรงนี้เขามีวงเล็บไว้ดี (เพราะไม่ขุดบ่อน้ำ ไม่ขุดแก้มลิง จึงขุดโคตรกันมาด่า) (ฮึ ฮึ)

✷ชอบขุดคุ้ยมากกว่าขุดบ่อ

ตรงนี้น่าคิดนะ เออ ! แล้วคนเดี๋ยวนี้เขาชอบขุดคุ้ย ขุดโคตรเรื่องนู้นเรื่องนี้กันจนลืมขุดบ่อน้ำ แล้วคนก็แปลกยุคนี้ พอใครเขาขุดคุ้ยเรื่องไม่ดีของใครตัวเองก็หมดน้ำอดน้ำทน **"ไม่อยากทำเลย หมดศรัทธากลับมาบ้านนอนดีกว่า"** เพราะเจอเขาขุดคุ้ยเรื่องคนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี

ขุดสระไม่ขุด ขุดบ่อน้ำไม่ขุด มัวแต่ขุดคุ้ยกัน แล้วคนบางคนก็รับเรื่องขุดคุ้ยมาใส่เป็นอารมณ์ จนหมดอารมณ์ที่จะทำงานเพื่อการกุศล อันนี้ก็เรียกว่า **"แพ้การขุดคุ้ย"**

เรื่องเลว ๆ ร้าย ๆ มาโถมใส่จิตใจ คนที่ไม่มีน้ำอดน้ำทน ก็หมดอารมณ์เปราะบาง ก็ไม่ได้ทำคุณงามความดีบารมีอะไรต่อไป

เอ้า ! ทีนี้เขาขุดคุ้ยเขาด่ากันว่าไงรู้ไหม ?

พระญาติฝ่ายหนึ่งก็ด่าว่า เป็นพวกอะไรรู้ไหม ? **"ไอ้พวกหมาจิ้งจอกมึงสมสู่กันเอง"** คือ หมายความว่าหมาจิ้งจอกมันสมสู่กันเอง สมัยก่อนพวกกษัตริย์ นี่เขาจะแต่งงานกันระหว่างพี่สาว-น้องชาย-พี่ชาย-น้องสาว เขาจะไม่ไปแต่งกับตระกูลอื่น เขากลัวเสียชาติตระกูล นี่เขาก็จะแต่งสมสู่กันเอง เขาก็เลยขุดมาด่า **"ไอ้พวกหมาจิ้งจอกพวกมึงสมสู่กันเอง"** ขุดคุ้ยกัน

อีกฝ่ายหนึ่งทนไม่ได้ เมื่อฝ่ายหนึ่งด่ามาอย่างนี้ เพราะว่าต้นตระกูลตัวเองมาอภิเษกสมรสกันระหว่างพี่ชายกับน้องสาวมาตลอด ก็เลยด่าย้อนไปว่า **"ไอ้พวกมึง ไอ้พวกขี้เรื้อน"** ฝ่ายตรงข้ามถูกด่าตอบอย่างนี้เพราะอะไร ? ก็เพราะว่าเจ้าต้นตระกูลนี้ เมื่อก่อนเป็นโรคเรื้อน แล้วถูกขับไล่ไปอยู่นอกเมืองไปอยู่ในป่า

มาขุดคุ้ยกัน ! อีกคนหนึ่งไอ้หมาจิ้งจอก พวกนี้สมสู่กันเอง อีกพวกหนึ่งก็บอกว่า ไอ้พวกไอ้ขี้เรื้อน ขุดคุ้ยกันไปขุดคุ้ยกันมา ทั้ง ๒ ฝ่ายต่างก็เตรียมกำลังคน เตรียมกำลังทหาร เตรียมกำลังอาวุธจะเข้าห้ำหั่นกัน พระพุทธเจ้าทรงทราบข่าวจึงเสด็จมาระงับเหตุสงคราม ทรงประชุมพระญาติทั้งสองฝ่าย แล้วก็ทรงซักถามถึงต้นตอที่มาของปัญหา เขาก็เล่าให้ฟังเรื่องน้ำเรื่องอะไร

พระพุทธเจ้า ถามว่า **"ที่ทะเลาะกันอยู่เรื่องอะไร"**

พวกพระญาติก็บอก **"เรื่องน้ำพระเจ้าค่ะ"**

พระพุทธเจ้าตรัส นี่ถามพวกพระญาติทั้งหลายหน่อย **"ระหว่างน้ำกับชีวิตคน นี่อย่างไหนจะมีค่ามากกว่ากัน"**

พระญาติก็บอก **"ชีวิตคนมีมากกว่า พระเจ้าค่ะ"**

พระพุทธเจ้าก็ตรัสว่า **"ควรรึ ? ที่เราจะทำกันอย่างนั้น อย่างนี้ ที่จะฆ่ากันนี่"**

พระญาติก็นิ่งเงียบ ไม่มีใครพูด ไม่มีใครกราบทูลอะไรเลย

✶ที่มาของพระปางห้ามญาติ

พระพุทธเจ้าก็ตรัส **"ถ้าเราตถาคตไม่มาที่นี่ในวันนี้ ทะเลเลือดจะไหลนอง"** เป็นภาษาบาลีว่า (โลหิตนที ปวัตติสสติ)

คือ **ถ้าคนขาดสติฆ่ากันแย่งน้ำนี่ เขาจะทำให้เลือดไหลนอง เป็นแม่น้ำแห่งสายเลือดเออ! พระพุทธเจ้าท่านตรัส ถ้าท่านยังไม่มา จะฆ่ากันเยอะเพื่อแย่งน้ำ**

นี่เราดูหลักฐานมีมาที่เรียนมา จึงเกิดการทำพระพุทธรูปปางห้ามญาติ (ที่ยกมืออย่างนี้) รู้สึกจะยกสองมือด้วยนะ ! หรือจะยกเท้าด้วยจะห้ามอยู่ไหม ? นี่ถ้าเขาอดน้ำกันมาก ๆ

เพราะฉะนั้น **จึงมีการทำพระปางห้ามญาติ เป็นอนุสรณ์เป็นอนุสาวรีย์** ตอนนี้มีเรื่องที่น่าคิดว่าที่วันนี้พูดย้ำไปหลายเที่ยวว่า **"ให้ทำบุญตามเทศกาล นี่ก็ทำกันไปเถอะ แต่อย่าลืมทำบุญแก้วิกฤต-การณ์"**

เพราะเทศกาลบางทีมีวิกฤต-การณ์ก็ต้องล้มเลิก หรือลดทอน เช่น เทศกาลที่จะถึงสงกรานต์ นี่เคยรดน้ำกัน ๕ วัน เดี๋ยวนี้ให้เหลือเพียง ๒ วัน ที่ใช้ปืนฉีด เดี๋ยวนี้ให้เอาที่ฉีดผ้า เขาเรียกว่าอะไร ? "ป๊อกกี้"

เดี๋ยววัน ๒ วันจะให้ไปซื้อมา ปีนี้ไม่ให้รดทั้งขวดแล้วให้ฉีดที่พระ นี่ฉีดที่มือพระ "ปิ๊ด ๆ" อย่างนี้ก็จะดีนะ แล้วก็จะใช้ต่อไปทุกปี เดี๋ยวซื้อมาสัก ๒๐๐ ใครช่วยหน่อย เอามาแล้วก็ใส่ฉีดนิดเดียว ๆ ๆ ทั้งวัดจะเปลืองน้ำไม่ถึง ๔๐ ขวด ถ้าทุกปีหมดเป็นตุ่ม หมดเป็นถัง

เออ ! เราจะต้องมาร่วมแก้วิกฤตการณ์กันไหม ?

ไม่นั้นเราแย่สิ ! เราก็จะไม่เจาะกระแสวิกฤตให้เป็นโอกาส วันนี้เรามา

ช่วยเจาะกระแสวิกฤตภัยแล้งให้เป็นโอกาส ให้ได้สติปัญญามาพัฒนาการทำบุญของเรา อย่าทำบุญงี่เง่าเหมือนทุกปีไม่ได้ เล่นกันเหมือนทุกปี สาดกันเหมือนทุกปี สาดเสร็จ ! แล้วอดน้ำ

สมน้ำหน้าปัญญาอ่อนไหมโยมว่า ? แย่นะ แย่มาก ๆ

ทีนี้ มาดูเรื่องที่เกิดขึ้น มันอยู่ในเขาเรียกว่า ศิลาจารึกในมหาวิหารเชตวัน ณ สวนมฤคทายวัน ในประเทศอินเดียมีศิลาจารึก เรื่องนี้เชื่อก็ได้ไม่เชื่อก็ได้ พระพุทธเจ้าตรัสแก่พระอานนท์ตอนหนึ่งว่า (ซึ่งก็ถือว่าเป็นช่วงนู่นสงครามโลกครั้งที่ ๑ ที่ ๒ นู่นนะ ที่เขาไปค้นไปเจอกัน)

"ดูก่อนอานนท์ เมื่อศาสนาของตถาคตล่วงเลยไปถึงกึ่งพุทธกาล สัตว์โลกทั้งหลายก็จะเกิดในยุคนี้จะพบกับความลำบาก ขาดแคลนขัดสน อาหารน้ำไม่มีจะลำบาก ทุก ๆ ชาติ ทุกศาสนา ตามธรรมชาติ การหมุนเวียนของโลกที่หมุนไปใกล้ความแตกสลาย แผ่นดิน แผ่นน้ำจะลุกเป็นไฟมนุษย์และสัตว์จะได้รับภัยพิบัติสารพัดทั่วทุกทิศ คนในสมัยนั้น (ก็คือ ยุคพวกเรานี้ละ) จะมีวิสัยโหด ดุ ประดุจดั่งกำเนิดเกิดจากสัตว์นรกมาเกิด มีความอำมหิตจะรบราฆ่าฟันกันเองถึงเลือดนองแผ่นดิน" อิสลามฆ่าอิสลาม พุทธฆ่าพุทธ พม่าอะไรก็ไม่รู้ตอนนี้ก็มีอันตราย

โยมตอนนี้ในการฆ่ากันเองในประเทศเรา นี่ก็ถ้าคิดแล้วศพที่โยนริมแม่น้ำ ที่เขาไปถ่วงน้ำ คลองอะไรที่ใกล้ ๆ ทำเนียบ พอหลังจากเขาเลิกกันแล้ว ก็ได้ศพตั้งเยอะ ไม่รู้เราตายกันไปเท่าไร บางคนก็บ่นญาติหาย ๆ เขาฆ่าไปทิ้ง จะรบราฆ่าฟันกันดุเดือดเลือดพล่าน ในศาสนาเดียวกันเองแท้ ๆ เป็นญาติพี่น้องกันเองก็แท้ ๆ

ดูสิ ! ไม่รักแม่ แต่รักมรดกแม่ตอนแม่ตำน้ำพริก ทำให้รวย ! ไม่เป็นไร พอรวยขึ้นมา น้ำพริกกระเด็นเข้าตา โอ้โฮ ! สัมภาษณ์น้ำตานองหน้า นี่ ! เงินตัวเดียวแท้ ๆ นะ

"อานนท์ดูก่อน หลังกึ่งพุทธกาล (ซึ่งก็คือช่วงหลังพุทธศักราช ๒๕๐๐ เป็นต้นไป) จะมีความร้ายแรงกว่าก่อนกึ่งพุทธกาลมาก ยักษ์นอกพุทธศาสนาจะรบราฆ่าฟันซึ่งกันและกัน ต่างฝ่ายจะล้มตายเป็นฝ่ายละมาก ๆ สมณะ ชี พราหมณ์ก็จะล้มตายไปด้วย" โยมทราบข่าวไหม ! ตอนพม่าเมื่อไม่กี่ปี นี่มีทหารยิงพระตายในน้ำนี่เยอะเลย แต่ของเรานี่ทหารยังไม่ทันยิงพระ พระล็อคคอ

ก่อน ยิงไม่ทันพระล๊อคคอก่อน เออ น่ากลัว ๆ นะ

เริ่มแต่พุทธศาสนาล่วงเลย ๒,๕๐๐ ปี นี่จะลำบาก จะมีอะไรต่ออะไรที่ข้าวยากหมากแพง สมณะ ชีพราหมณ์ ไฟก็จะไหม้วัดวาอาราม

แล้วปีนี้ ไฟไหม้ไป ๓-๔ วัดนะ หมดเลยไม่น่าเชื่อ ! ไม้สัก กุฏิไม้สักดี ๆ

"จะลำบากยากเข็ญ และที่เหลือเชื่อลูกไฟจะตกจากฟ้าเป็นเพลิงผลาญ"

ปีนี้ มีลูกอะไรกลม ๆ เป็นลูกอุกาบาทอะไรนั่น ตกมาเยอะ ซึ่งคนก็กำลังวิตกกันเยอะเหมือนกัน

"เหล็กกล้าจะทะยานจากน้ำ มหาสมุทรจะชอกช้ำ สงครามจากทั่วทิศ ศึกจะติดเมือง ข้าวจะขาดแคลนทั่วแคว้น จะอดอยาก ผีโขมดป่าจะเข้าเมือง ผีเสื้อเมือง ทรงเมืองจะหนีเข้าไพร"

คือ จะอาศัยพระสยามเทวาธิราช ผีเสื้อ ทรงเมืองไม่พอแล้ว เพราะผีโขมดเข้าขับพวกนี้ออก คือ **พูด...ง่าย ๆ ตามแบบหลวงพ่อพุทธทาสท่านอธิบายทำนองนี้ว่า มันเหมือนคนไร้ศีลธรรมคนระยำจะเข้าเมือง คนดีคนงามเขาก็รำคาญก็ออก เดี๋ยวนี้ในเมืองหลวงเขาปกป้องสารพัดทุกอย่างยาเสพติด ซ่องสุม สารพัดไป ซ่องเซิ่ง บ่อนเบิ่นมันก็อยู่ในเมืองเต็ม คนรำคาญเขาจะหนีออกไป**

"ยักษ์หินที่ถูกสาบเป็นเวลานาน จะตื่นขึ้นมาอาละวาดโลก ดินฟ้าอากาศจะแปรปรวน"

ข้าวยากปลาอาหาร ข้าวก็จะขาดแคลน ตอนนี้ปลูกข้าวไม่ได้ตั้งกี่แสนไร่ ข้าวปลูกไม่ได้ มันกระทบอะไรไปหลายอย่าง จะเอาไปผลิตอาหารอะไรต่าง ๆ จะทำแป้ง ต่อไปไม่แน่ ! บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป (มาม่า) เราจะไม่ได้ซื้อ ซองละ ๕ บาท อาจจะ ๒๐-๓๐ ก็ได้ ตอนนี้เขาบอกข้าวเริ่มขาดแล้วบางที่ เมื่อวานนี้ท่านวุฒิมาบอกคนไปหาซื้อข้าวที่เรา คงไม่มีที่ทำนา ทำไม่ได้น้ำมันแห้ง

จะเกิด **"ดินฟ้าอากาศแปรปรวนตลิ่งจะพัง"** ถนนจะทรุด ตอนนี้ถนนทรุดเป็น...โอ้โฮเยอะวิ่งไม่ได้เลย แถว ๆ ปทุม

"แผ่นดินจะถล่มเป็นทะเล โลกมนุษย์จะดิ่งสู่ความหายนะ นักปราชญ์จะถูกทำร้ายสิ้นสูญ ในระยะนั้นศาสนาของตถาคตจะเสื่อมลงมาก เพราะพุทธบริษัทไม่ตั้งอยู่ในศีลธรรม เชื่อคำคนโกงกล่าวคำเท็จ ไม่เคารพรักธรรมนิยม คนประจบ

สอพลอได้รับความเชื่อถือในสังคม ผู้ที่มีศีลมีธรรมประพฤติดี ประพฤติชอบ กลับไม่มีใครเคารพยำเกรง”

✷เชื่อคนสอนบิด...น่ากลัว

เมื่อกี้นี้เป็นผู้ใหญ่ในระดับชาติของบ้านเราคนหนึ่ง มาถึงคุยกับอาตมาแป๊บเดียวบอก **“ศาสนาเป็นอย่างนี้ ๆ เพราะไปเชื่อคนสอนบิด”** อูย ! แกบ่นใหญ่เลย **“ถ้าจับพวกนี้สึกไปเสียก็...”**

เดี๋ยวนี้แปลกไหม ? คนสอนบิดนี่นะ พระวัดสอนบิดคนไปเป็นล้าน แต่วัดนี้ไม่รู้มีใครหรือยังที่สอนบิดไหม ? โยมว่าบิดไหม ? ทำไมมาแค่นี้ ! หรือชอบให้บิดบ้าง หรือเที่ยวหน้าบิดสักทีสิ ! จะได้เต็มวัด

เออ อันนี้น่าคิดนะ **“เชื่อคำคนโกง”** เมื่อกี้นี้ศาลเขาอ่านพิพากษาเรื่องโกง **อาตมาเปิดดูพอดี แปลก ! คนถือดอกไม้ไปให้กำลังใจ ทั้งที่ชื่อแวววับ ที่ดินโกงเขาก็มี แต่ตัวแกอาจจะไม่ได้โกงนะ ส่วนคนที่เกี่ยวข้อง นี่มองว่าค่อนข้างจะชัด เช่น เอาข้าวใส่ถุงไป นี่มันก็ไม่ได้ถึงประชาชน เขาตัดตอนกันยังไงก็ไม่รู้ อาตมาฟังไม่ทันถนัด**

แต่ถ้าเรารักใครชอบใครมึงโกง ก็โกงไป **“กูเชื่อมึง ! ว่ามึงเป็นคนดี”** นี่เขาเป็นอย่างนี้นะคนปัจจุบันนี้ แล้วคนที่น่าเคารพพูดธรรมะดี ๆ กับอย่างพระพรหมคุณาภรณ์ นี้ดูสิ ! คนก็ไม่ค่อยรู้จักท่านหรอก ท่านเป็นพระนักปราชญ์จริง ๆ สอนไม่มีบิดเลย

✶อธิบายเพี้ยน...ตีความก็ผิด

แต่กลับมี...เดี๋ยวนี้แปลก ! เมื่อ ๒ วัน เขาโต้กันน่าดูเรื่องคำพูดหลวงพ่อพุทธทาส คุณมีชัย ฤชุพันธุ์ ไปอ้างว่า **"ประชาชนไม่ต้องเป็นใหญ่ก็ได้ ขอให้ประโยชน์ไปตกกับประชาชนส่วนใหญ่"**

ที่จริงหลวงพ่อพุทธทาสพูดว่า **"ประชาธิปไตย ก็คือ ประชาชนส่วนใหญ่ได้ประโยชน์"** นี่ประชาชนส่วนใหญ่เขาได้รับประโยชน์ การบริหารแบบนี้เรียกว่า **"การบริหารแบบประชาธิปไตย"**

อู้ฮู ! โต้กันน่าดูเลย **"เผด็จการโดยธรรม"**

อาตมาไปออกรายการกับนักพูดคนหนึ่ง เขาด่าอาตมายับเยิน แล้วบอก ท่านเป็นพระเผด็จการกับเขาด้วยหรือนี่ เราบอกว่า **"ถ้าเผด็จการโดยธรรม"** นี่มันอาจจะไวกว่าประชาธิปไตย โอ้เอ้ ! ประชาธิปไตยศรีธนญชัยเป๋ไปเฉมา เฉ ! แต่เผด็จการถ้าโดยธรรมนะ

ที่แล้วมามันเผด็จการโดยกิเลส ตั้งแต่จอมพลสฤษดิ์มา จอมพลถนอมมา ใครต่อใครมาส่วนใหญ่เผด็จการด้วยกิเลส

ถ้าเผด็จการกับธรรม จะเผด็จการกับกิเลส กิเลสมันอยากกินเหล้าอยากสูบบุหรี่เผด็จการจัดการกับมันให้เด็ดขาดมันก็ดีสิ ! มันอยากทำลายป่าไม้ก็จัดการให้มันเด็ดขาด มันอยากเป็นเจ้าพ่ออิทธิพลอะไรขึ้นมาข่มเหงรังแกคนอื่น จัดการให้เด็ดขาด

ถึงแม้ว่า...**อะไรมันจะเป็นตัวหนุนตัวช่วยเรา แต่ถ้าเป็นนักการเมืองแบบประชาธิปไตย นี่เขาจะมีฐานเสียง ถ้าฐานเสียงเขาโกงเขาไม่กล้าจัดการ เพราะอะไร ? เดี๋ยวเสียฐาน ก็เลยเป็นอย่างนี้ นี่น่าคิดนะ !**

> "หลวงพ่อพุทธทาส พูดว่า **ประชาธิปไตย ก็คือ ประชาชนส่วนใหญ่ได้ประโยชน์"**

✶ทำบุญแก้วิกฤตการณ์

เอาทีนี้ก็วกมาถึงทำไม ! อาตมาถึงชอบพูดคำว่า **"ทำบุญแก้วิกฤต-การณ์"** นี่ให้มากกว่าเทศกาล เพราะว่าเทศกาลนี่มันเคยมีตัวอย่างที่...

แย่ ๆ เช่น เทศกาลเข้าพรรษาแห่ต้นเทียน กันหมดเงินหมดทอง แต่ถ้าแห่ถังน้ำไปวันนั้น มันจะเป็นยังไง ? จะไม่มีพระแบบ จ.ชัยนาท พูดว่า ไปขอบิณฑบาตน้ำญาติโยมเขา บ้านเขาบ่อเขา วัดมีที่ดินตั้งบาน ดันไม่ขุดบ่อไปขอชาวบ้านเขา เสียฟอร์มพระจริง ๆ **"ศูนย์รวมน้ำ"** นี่มันควรจะมาอยู่ที่วัด เพราะวัดไม่ได้ทำที่เพื่ออะไรเลย

อย่างอาตมาปีที่แล้วหมดไปล้านหนึ่ง บ่อน้ำนี่ เรียงหินเรียงอะไรให้เสร็จ ปลาเปอก็มาอาศัยอยู่ ไม่นั้นตายหมด อู้ฮู ! เมื่อวานซืนนี้ผ่านตรงคลองรังสิตตอนบน แถวตรงนครนายกสองทุ่มกว่า คนเต็มคลองหมด ฮู้ ! คนเต็มคลองเลย โยมเชื่อไหม ! เขาเอาเรือเล็ก ๆ ที่เขาใช้ช่วงหน้าน้ำใส่ปลาเต็มเรือเลย ปลาเล็กปลาน้อยปลาใหญ่ลอยตายหมด ต่อไปคำว่า **"ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว"** ไม่ใช่ประเทศเราแล้วละ นี่เป็นสิ่งน่ากลัว !

แล้วทำบุญ...โง่ ๆ นี่มันก็ติดคุกติดตะรางกันเห็น ๆ อยู่ นี่บางวัดก็สร้างอะไรไม่รู้เกินไปหมด แต่ดันไปขาดสิ่งที่จำเป็นที่สุดของชีวิต น้ำนี่ต่อไปคนจะเริ่มเห็นความจำเป็นไหม ? อูยอย่างหนัก ! หลายประเทศเขาฉลาด เขาเอาน้ำเอาอะไรกัน

อย่างจีน นี่นะโอ้โฮ ! สุดยอดเขากั้นแม่น้ำโขง เห็นไหม ? พอเราไม่มีน้ำ เขาเปิดมานะมันเหมือนกับทำลายผักริมแม่น้ำของเรา ก็ชาวบ้านริมโขงเห็นน้ำลดก็ปลูกผัก วันดีคืนดี ! คนจีนเขาคิดอย่างนี้หรือเปล่าไม่รู้นะ มึงปลูกผักแข่งตลาดกู ๆ ปล่อยน้ำ ผักมึงจมหมด กูก็ขายคนเดียวละทีนี้ เผอิญถ้าเป็นอย่างนี้เราแย่ไหม ? แย่เลย ! เราไหวไม่ทัน ก่อนนี้พูดกันมานานแล้วโขง ชี มูล เรื่องจะเจาะบ่อบาดาล ไอ้เรื่องจะวางท่อ ตั้งแต่สมัยนักการเมืองที่ตายไปเกือบหมด แล้วพูดกันมา ไม่ได้ทำ

อาตมาจริง ๆ นะไม่ได้อวดว่า ไหวทันอะไรมากมายหรอก แต่รู้สึกเพราะดูข่าวอยู่เรื่อย ๆ ว่าขั้วโลกน้ำแข็งมันละลาย มันอะไร มันโลกร้อนนี่ เราติดตามอยู่ ก็รู้สึกว่าต่อไปนี้จะทำยังไงที่ไปหักร้างสร้างสาขา แล้วน้ำ ! มันไม่พอรด ต้นไม้มันก็ตายหมด

✷เทศน์...เพราะเห็นใจกัน

จริงปีนี้ที่หยุดไม่ไปบรรยายธรรมข้างนอก จะบรรยายรับแต่เฉพาะเรือนจำ เมื่อ ๒ วันนี้ไปบรรยายที่เรือนจำนนท์ บางขวาง วันนี้โอ้โฮ ! มานิมนต์

คุก ๆ ของละแวกนี้นิมนต์มาหมดเลย

โยมอยากรู้ไหมว่า ทำไมเขามานิมนต์ เพราะวันนั้นไปเทศน์นักโทษปรบมือเกรียวเลย ดังสนั่นคุกเลย เพราะอะไรรู้ไหม ? บอกว่า ที่รับนักโทษไม่รับพวกอื่น นี่เพราะว่า **"โฉนดถุงกล้วยแขก"** ศาลเขาตัดสินให้อาตมาเสียหายแล้ว เป็นผู้ได้ที่ดินมาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ทั้ง ๆ ที่เขาออกโฉนด

ทั้ง ๆ ที่เขาทำโอนขาย แล้วเก็บภาษีเข้ารัฐ

แต่เขาให้เราผิด **"อาตมาก็บอกว่า เราหัวอกอันเดียวกัน"** พวกถูกศาลพิพากษาด้วยกัน

เพราะฉะนั้น **เราจะต้องเห็นใจกัน เราจะต้องมาเทศน์เฉพาะพวกเรากัน เขาปรบมือสนั่นเลย ผู้คงผู้คุมชอบใหญ่เลย**

วันนี้มา อู้ ! เลย คุกมาบานเลย โยม ! ไม่ใช่คุกมาเรื่องอื่นนะ (มานิมนต์) นิมนต์เรื่องเข้าคุก

โยมเออแปลกดี ! นั้นอยากจะฝากบอกพวกเรา ที่แล้วเราทำบุญเสียเปล่าไปเยอะ ทำบุญเป็นพันล้านแต่ติดคุก ทำบุญพันล้านแล้วพระจะโดนคดี DSI เข้าไปสอบ แล้วทำบุญยังไงให้พระเดือดร้อนอย่างนี้ เออ ! ทำบุญยังไงถึงมีเรื่องติดขัดอะไรต่ออะไรกันไปหมด ทำไมไม่ทำบุญให้มันราบรื่น

✶ทำบุญ...สร้างธนาคารน้ำ

ต่อไปนี้ใครจะคิดทำบุญที่วัดนี้นะ อย่าเที่ยวมาถามเรื่องนู้นเรื่องนี้เลย เรื่องที่ดินก็จะพยายามไม่ซื้อต่อแล้ว หยุด ! จะทำสิ่งที่เรามี ที่นี่ทำไงให้มีน้ำเพียงพอใช้ ทำธนาคารน้ำให้ได้ จะทำระบบน้ำให้ดีที่สุด ถ้าอาตมาตายแล้ว เจ้าพวกนี้จะต้องยกมือไหว้เราทุกวัน เมื่อเขาได้ใช้น้ำ เขาใช้น้ำวันใดก็ต้องนึกถึงเราทุกที เขาคงให้พรเราเรื่อย เขาคงกรวดน้ำให้เราบ้างนะ

ใครที่ไม่ได้...ตายแล้วไม่มีใครกรวดน้ำไปให้ นี่ก็เพราะไม่ได้ทำบุญขุดบ่อน้ำ สงสัยตายแล้วลูกหลานไม่กรวดน้ำไปให้

เออก็ลองคิดดูนะโยม ! ไปทำบุญอะไรกันนักหนาที่เยอะ ๆ แยะ ๆ สร้างเจดีย์ใหญ่ โบสถ์ใหญ่พระก็ไม่มีวัด...เบ่อเริ่ม ๆ เลย สร้างจนไม่มีบ่อน้ำแล้ว บางวัดกลบสระไปก็เยอะนะ โบราณเขาขุดสระน้ำไว้

เมื่อก่อนนี้การทำบุญสร้างสะพาน ขุดสระน้ำ ศาลาพักร้อน มีหม้อน้ำตั้ง ใครเดินผ่านกระบวยตัก

ดื่ม เดี๋ยวนี้หายไป น้ำใจคนไม่มี น้ำที่จะอยู่ในตุ่มในกระบวยก็ไม่มี ตรงนี้แหละที่อาตมาพูดมาเป็นเวลากี่ปีแล้ว ก็แต่ว่าปีนี้ว่าจะไม่ได้ผลนะ ก็ได้ผล

เมื่อไม่กี่วันนี้มีบริษัทถวายท่อใหญ่...มาก ที่ไปวางกั้นทด ธรรมดาเราจะต้องทำทด แต่นี้ท่อขนาดท่อ ๘๐ เซ็นต์ ให้มา ๓-๔ ท่อ ท่อละ ๗ หมื่น ๓ ท่อเป็นเงินเท่าไร ๗ x ๓ = ๒๑ นี่เขาให้มา แล้วก็มีคนถวายท่ออย่างนี้มา ๖๐ ท่อน โอ้โฮ ! ต่อไปได้ไกลเลย แต่ว่าไอ้ตัวแทงค์ นี่เดี๋ยวว่าถ้าใช้หนี้เขาหมด ตอนนี้ได้ ๑๙ ล้านแล้ว ขาดอีกล้านเดียวที่จะใช้หนี้ค่าที่ดินจังหวัดปราจีนบุรี ที่ซื้อ ๑๒๖ ไร่ ถ้าหมดหนี้ปั๊บ ! ก็จะทำเรื่องน้ำอย่างเดียว

ทำแทงค์น้ำ แล้วรั้วที่นั่นเป็นรั้วแห่งเดียวในประเทศไทย รั้วนี่เป็นตัวร่องน้ำเลย เป็นกำแพงแล้วเป็นร่องน้ำ เป็นจุด ๆ ๆ ตลอดเลย แล้วก็ใช้หินก้อนใหญ่ ๆ ในน้ำมันมีหินเยอะมาก เราก็เลยไม่ต้องซื้ออิฐบล็อก แค่ซื้อปูนกับทราย แล้วก็รถแมคโคร รถตัก เครื่องจักรเครื่องกลเรามีเยอะ เราก็ยกด้วยเครื่องจักรเครื่องกลวาง ๆ ๆ แล้วก็ไปแต่งไล้เป็นเส้นขอบปูนเหมือนอย่างที่เขาทำนี่ ทีนี้หินมันก้อนขนาดนี้ มันทำแล้วแลสวยแลลึกซึ้งเหมือนนครวัดนครธม อะไรแบบนั้น ต่อไปก็จะคล้าย ๆ ก็จะทำแท็งค์ขึ้นเยอะเลย

ที่นั้นน่าจะเป็นอันดับ ๑ ในรอบ ๑๐ สาขา แล้วที่อื่นก็จะไม่ให้เขาขาดแคลนน้ำ เห็นคนที่เป็นผู้นำแต่ละสาขาบ่นอย่างเดียวหลวงพ่อ นี่มันจะรอดไม่รอด น้ำเหลือน้อยเต็มทีแล้ว ๆ รายงานมาว่า น้ำจะไม่พออยู่แล้ว นี่ต่อไปต้องรายงานว่า สบายดีทั้งปี แล้วหลวงพ่อไม่ต้องห่วง ได้น้ำ...มันสบาย

นี่ก็เขียนหนังสือเล่มใหม่ (เด็กก็ไม่ได้เอามาอีก) ปรากฏว่า **ภูมิใจที่สุดในปีนี้** ก็คือว่า **สิ่งที่ชวนโยม นี่มันเริ่มเห็นมีคนคล้อยตาม มีคนทำท่า**

จะเปลี่ยนบุญแบบเก่า ๆ สังฆทาน ผ้าป่า ซื้อของ ผ้าตงผ้าไตร ผ้าไตรถวาย อูย ! อาตมานี่เดือนหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๒๐ ผืน มากองเสียของเปล่า ๆ น่าจะเปลี่ยนผ้าไตรเป็นท่อสักท่อหนึ่ง ผ้าไตรนี่ ๘๐๐ บาทนะ ท่อนี่ศอกละ ๕๐ บาท ท่อนเมตรหนึ่งก็ ๑๐๐ เดียว ผ้าไตร ๘๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาท

นี่จีวรอาตมาใช้ผืนหนึ่งตั้ง ๒ ปี ๓ ปี ไม่รู้ถวายทำไมนักหนา โยมนี่ทำบุญไม่ได้ใคร่ครวญอะไรกัน สังฆทานก็เตือนแล้วเตือนอีก ก็มาทุกวัน วันหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๕๐ ถัง น้ำปลา น้ำมันพืช เกลือ น้ำปลา น้ำมันพืช อาตมาจะมีเวลาจิ้มทอดผัดอะไรนักหนา นี่ไม่ไหวจริง ๆ

✷ระวัง...จะเป็นบุญเสียของ

ถ้าไม่เทศน์ให้เปลี่ยนแปลงกันบ้าง เราก็คงทำเสียของกัน อย่างนี้ **"บุญเสียของ"** แล้วหนัก ๆ ศาสนาพุทธเคยโดนวิจารณ์ เมื่อคอมมิวนิสต์กำลังจะฮุบเมืองไทยน่ะ เขาด่าพระว่าไง ? เขาว่าพวกที่ทำลายเศรษฐกิจ ทำให้เงินล่มจม ไม่งอกเงย ถังสังฆทานก็ไปเน่าหมดอายุในวัด มันก็มากเกินไป

ไปจ่ายพลิกจิตเปลี่ยนบุญ วิกฤตการณ์ให้เป็นแก้ได้ แก้วิกฤตให้ได้ ส่วนเทศกาลก็ทำไปจะรักษาสงกรานต์ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี แต่ขอร้องอย่าทำแบบบางจังหวัด แหม ! ประดับเทียนใหญ่ ๆ แข่งกันบนรถ แล้วไม่ดันวัดประตูออก ที่จังหวัดอุบลนะ พอเสร็จจะแห่ ออกไม่ได้คับประตู ต้องทุบประตูทิ้ง อย่างนี้เป็นบุญอะไรโยม !

เทศกาลปัญญาอ่อนไหม ? เทศกาลเป็นวิกฤตทำกำแพงวัดพังรูเบ่อเริ่ม

นี่ถ้าต่อไปนี้ **ถ้าเรายังทำงานแบบ ทำบุญแบบมีปัญญาอ่อนเรื่อย ๆ เราไม่ได้ทำบุญตามที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า**

"วิเจยฺย ทานํ สุคตปฺปสตฺถํ"

ตถาคตไม่สรรญเสริญคนให้มาก ให้บ่อย ให้ถี่ ให้เยอะ แต่สรรญเสริญคนใคร่ครวญดี แล้วนำออกให้

เราต้องใคร่ครวญว่า เราทำบุญกันมาตั้งกี่ปี ทำไม ! เราแก้วิกฤตพวกนี้ไม่ได้ คนโบราณจริง ๆ ยังขุดสระขุดบ่อน้ำ ทำศาลาพักร้อน ทำไมเขายังคิดได้ละรุ่นนู้น ? รุ่นนี้ทำไม ! รุ่นนี้น่าจะฉลาดกว่ารุ่นนู้น แต่ทำไมไม่คิดทำ ไม่อยากเปลี่ยนแปลงอะไรซะเลย

อาตมายังเจ็บหูไม่หายโดนว่านั่นนี่ ที่เขามาถวายสังฆทาน ๙ ถังให้

พ่อแม่วันตาย อาตมาบอก **"โยม ! เที่ยวหน้าเอามาสักถังเดียวก็ได้นะ เหลือนั่นเอาปุ๋ยต้นไม้บ้าง"** แกฮึดใส่เลย **"พ่อแม่ฉันไม่กินปุ๋ย กินต้นไม้หรอก เอาไว้ให้โยมท่านเถิด"** โอ้โฮ ! ไม่น่าเล่นกันถึงโยมเลยนะ

✷ระวัง...ทำบุญไร้ปัญญา

คนเรานะ บางทีมันก็เปลี่ยนยาก พูดยาก ว่ายาก สอนยาก แต่โยมบางคนก็ดี เรื่องคล้อยตาม เห็นตาม เริ่มเห็นว่า ทำแบบเสียเปล่า ทำแบบไม่เกิดคุณเกิดประโยชน์ ไม่แก้ปัญหา เป็นการทำบุญแบบไร้ปัญญาหรือเปล่า ? "ศรัทธาไร้ปัญญา"

ศรัทธาต้องสัมปยุตด้วยปัญญา จึงจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง นี่ช่วยกันเจาะกระแสวิกฤตให้เป็นโอกาส อาตมาก็ถือว่า ถ้าน้ำฝนไม่แล้งแห้ง อาตมาคงเทศน์เรื่องนี้ให้โยมฟังไม่ชัดเจน แต่ถ้าวิกฤตมันเกิด นี่สามารถเอามาทำให้ชัดเจนได้ เราจะไม่ต้องขุดโคตรขุดเหง้ามาด่า **"ไอ้ขี้เรื้อน ไอ้หมาจิ้งจอก"** อะไรแบบครั้งพุทธกาล เราจะได้พูดกันว่า เออ ! ทำบุญ...อย่างนี้ดี ๆ ๆ เห็นไม่ละ ! **เห็นไหมนี่ ! ชวนปลูกต้นไม้ ซื้อปุ๋ยเป็นไง เห็นผลทันทีเลย หรือรอชาติหน้า**

โยม ! เทศน์แบบนี้ สอนแบบนี้ ทำแบบนี้ ต้องรอชาติหน้าไหม ? ชาตินี้ก็เห็นแล้ว ถ้าเราทำถูก

แล้วมันลดโลกร้อนไหม ? ทำเป็นเล่นนะ ! ที่อื่นทางเหนือ สาขาทางเหนือ ฝนไม่ค่อยตก ตากไม่ตก...แล้งเลย ! แต่สาขากบินตก เพราะอาตมาปลูกต้นไม้ไว้เยอะมาก เป็นแสนเป็นล้านต้น แล้วในนี้ก็ปลูกเยอะ ปลูกจนกระทั่งมันออกผลมาเยอะแยะ

นี่ไม่ช้าหรอกจะเป็นราชาชมพู่...เป็นโมเดลสวนแก้ว นี่ไม่ได้เตี๊ยมนะ เขามาเอง ๆ นี่ถ้าชมพู่ใหญ่ ๆ อย่างนี้นะ อาตมาเชื่อว่า ใครได้ชิมได้ทานแล้ว อืม ! สัตว์โลกนี่เขาบอกเดินด้วยท้อง

กองทัพก็เดินด้วย...? (ท้อง) แล้วถ้าเราไม่มีอาหารกิน ข้าวยากหมากแพง ข้าวก็ไม่มีกิน ชมพู่ไม่มีกิน นู้นก็ไม่มีกินอยู่กันยังไงละ ตอนนี้ข้าวขาดแคลนไปหลายแสนตัน เพราะทำนาไม่ได้

เราทำบุญฉลาด ป่านนี้เราคงแก้ปัญหาประเทศชาติไปได้เยอะกว่านี้ แต่เป็นเพราะทำบุญไม่ฉลาด นี่ปัญหาก็เกิดไม่หยุด แล้วดูสินี่ไปถวายเงินพระเยอะ ๆ เป็นไง ? ต้องไปสอบกันวุ่นไหม ?

วัดนี้ตั้งแต่ตั้งวัดมา ไม่เคยมีใครถวาย ๕๐ ล้านสักที วัดนั้นเขาถวายตั้ง ๕๐๐ ล้านทีเดียวนะ มันต่างกันอย่างกับฟ้ากับเหวเชียว

นี่จริงตั้งแต่บวชมา ตั้งแต่ตั้งวัดมา ไม่เคยมีใครถวายเลย ๒๐๐ ล้าน ที่วัดนั้นโอ้โฮ ! รับติด ๆ เลย

เอาเถอะ ! รับมากก็มีเรื่องมาก การรับน้อย ๆ นี่แหละ รับทีละนิดละหน่อย แต่เราก็สร้างอะไรให้มันเป็นคุณเป็นประโยชน์ ก็อยากจะฝากกันไว้ว่า มาฟังเทศน์ก็มีน้ำอ้อยเลี้ยง จะกลับบ้านก็มีชมพู่ทาน อีกไม่นานก็จะมีทุเรียน นี่แล้วมะม่วงยายกล่ำ แล้วปลูกดอกอัญชันเขาก็ทำแชมพูสระผม ดอกอัญชันซึ่งเขาก็บอกว่า **ดี คนใช้ว่าดี**

✷ผู้ผลิต ผู้ทำ ผู้นำ ผู้ให้

ต่อไปนี่เรามีผู้ผลิต ผู้ทำ ผู้นำ ผู้ให้ ไม่ใช่ผู้รับ ผู้ตาม ผู้บริโภค ประเทศชาติจะเจริญมันต้องมีคนประเภทนี้เยอะ ๆ **"ผู้ผลิต ผู้ทำ ผู้นำ ผู้ให้"**

ถ้ามีผู้รับ ผู้ตาม ผู้บริโภคเยอะ ๆ ซวยไหม ?

เอาละอาตมาขอจบเรื่องสุดท้าย เมื่อสองวันนี้ฟังแล้วไม่สบายใจ เราไปเชื่อไอ้พวกต่างประเทศวัฒนธรรมมันไม่เหมือนกัน เขาบอกว่า พ่อแม่ห้ามใช้เด็กอายุ...? ลูก ๆ นี่อายุต่ำกว่า ๑๕ ห้ามใช้นะไม่ให้ลูกช่วยพ่อช่วยแม่อะไรเลย เออ ! มันจะเป็นแบบไหนให้เราคิดดู

พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่าไง **"ปัญญาย่อมเกิดแก่คนผู้หมั่นประกอบ"**

ถ้าไม่ให้ลูกหมั่นประกอบช่วยพ่อช่วยแม่ แล้วปัญญาลูกจะมาจากไหน ?

หลวงพ่อพุทธทาสท่านบอก **"การทำงาน คือ การประพฤติธรรม"**

หน้าที่ของลูกช่วยพ่อช่วยแม่บ้าง ถ้าลูกที่ไม่ช่วยพ่อแม่ แล้วลูกจะประพฤติอะไรละ ? มันเป็นหน้าที่ที่ลูกต้องช่วย

แล้วไปบอก **"อายุต่ำ"** แล้วอาตมานี่นะต้องช่วยพ่อช่วยแม่ตั้งแต่อายุ ๗ ขวบ แล้วนี่ ๑๔ ทำไมไม่ช่วยจะเลี้ยงลูกไว้บนหิ้งหรือ ?

วัฒนธรรมฝรั่งเขาก็พูดไปอย่างนั้น แต่จริง ๆ นะไม่จริงหรอก ! อาตมาไปมาแล้วโรงเรียนปิดเทอมซัมเมอร์ ช่วงซัมเมอร์นี่เขาเรียกลูกเขาไปทำอะไร ? อยู่ร้านอาหาร ไปเสริฟถ้วย เสริฟ... ล้างจงล้างจาน

เขาทำอย่างนี้ ไม่ใช่ว่า **"ไม่ให้ลูกทำอะไรเลยฝรั่งนะ ไม่ใช่เลย"** ทำตั้งแต่เล็ก ๆ เลย นี่โยมนี่อยู่ต่างประเทศก็รู้ อาตมาก็ไปต่างประเทศมา ไม่ใช่เลย ! ไปช่วงซัมเมอร์เด็กนักเรียนทำงานนี่วัดอาตมาถึงได้เปิดไง ! ทุกปีเด็กจะมาที่วัดเดือนนี้ ปีนี้มาน้อยหน่อย ๒๐๐-๓๐๐ คน ทุกปีเคยมา ๔๐๐, ๕๐๐ ถึง ๗๐๐ คน มาทำงาน เราก็ให้เขาทำตามสบายก็ได้ นี่ไม่ต้องไปบังคับเขาก็ได้

เอ้า ! ปีนี้ใบไผ่มันร่วงเยอะเหลือเกิน เราจะทำปุ๋ยให้เขาเก็บใส่กระสอบ ถุงละกระสอบละ ๓ บาทใครขยันก็ได้ โฮ ! เขาขยันได้วันละ ๑๑๐ กระสอบ ๑๐๐ กระสอบ เขาก็ได้ ๓๐๐ บาทแล้ว พวกขี้เกียจ ก็ว่าขี้เกียจสุดขีดเลย เด็กกรุงเทพ นี่เขาได้ ๘ กระสอบ พวกเด็กป่า เด็กเขา เด็กดอยได้กัน ๑๐๐ กระสอบ ก็เวรกรรมของคนกรุงเทพฯ เพราะเขาเลี้ยงลูกเอาแต่ลูกเทพกันหมด ไม่รู้ทำอะไรกิน เสร็จเลยอย่างนี้

เพราะฉะนั้น ก็ต้องบอกว่า ไม่รู้ละ ถ้าใครยังคิดว่า วัฒนธรรมไทยกับฝรั่ง จะไม่เอาเขามาใช้แบบเดียวไม่ได้หรอก ของเขาไม่ใช้ลูก...ไม่จริง (ใช้ !) เราลูกก็จะให้ลูกมีประสบการณ์ล้มลุกคลุกคลาน เขาถือว่า เดี๋ยวมันก็เดินเป็น ไม่เซ่อ ไม่ตกหลุม ตกท่อ เขาก็ปล่อยบ้าง เขาไม่ใช่ อุ้มกระเตง ลูกฝรั่งนี่อุ้มเขาเอวตลอด เขาขี่คอพ่อตะพรึด เขาก็เดินเขาก็ทำไป เขาก็มีประสบการณ์ชีวิต

นี่ถ้าบอกว่า **"อย่าให้เด็กไทยช่วยพ่อช่วยแม่ ตั้งแต่อายุต่ำกว่า ๑๕"** นี่เสร็จแล้ว แล้วเราดูเจ้าเด็กพวกนี้ไหม ? ใครเคยดูโทรทัศน์ไหม ? มีโครงการเยอะ **"เด็กคนเก่งหัวใจแกร่ง"**

เดี๋ยวนี้ เขาเอาเด็กที่เขาเลี้ยงพ่อเลี้ยง เลี้ยงตา เลี้ยงยาย เขาตัวติ๊ดเดียว เขาไปรับจ้างเขา เอาเงินมารักษาพ่อเขา ยายเขา แล้วไปบอกเขาไม่ให้เขาทำอะไร ยายเขาไม่ตายคาเตียงเหรอ ? หา ! พ่อแม่เขาไม่ตายคาเตียงหรือ ? เขาอุสส่าห์ไปหามารักษาพ่อเขา มีข่าวออกเมื่อ ๒ วันนี้ เห็นไหม ?

อาตมาเห็นแล้วนึกอยากจะให้สตางค์เขา ให้มาอยู่วัดนี้ทั้งพ่อ ทั้งแม่ ทั้งลูกมาหมดเลย เจ้าเด็กพรรค์นี้มันน่าเลี้ยง เพราะเลี้ยงแล้วเขาก็ไปเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่เขานี่

เพราะฉะนั้น ถ้าใครคิดว่า **"การทำงานเป็นการทรมานเด็ก ลูก !"** เขาเอามาฝึกฝนมัน เอามาฝึกหัดฝึกปรือมัน เราจะไปเฆี่ยนไปตีไหม ?

"โรงงานนรก" มันมีโรงงานนรกทำกับเด็กไม่กี่แห่ง ก็ดันมาออกกฎหมายเลยว่า **"ห้ามใช้แรงงานเด็ก"**

ทีนี้ เด็กก็เลยหัวหมอสิ ! กฎหมายออก วันนั้นเขามาเข้าค่ายเด็กวัดโรงเรียนอะไรพวกนี้ในกรุงเทพฯ

พอบอก **"นี่หนูไปรดน้ำต้นไม้กัน ไปกวาดวัดกัน"** เด็กก็สวน **"ไม่เอาอะ ! เดี๋ยวแจ้งตำรวจจับนะ"**

ถาม จับพระเรื่องอะไร ? **"ใช้แรงงานเด็ก"** หัวหมอ ! หาว่าพระใช้แรงงานเด็ก เขาจะจับพระ

เด็กรุ่นเรานะถ้าพระใช้ **"ดีใจ ! ได้บุญ ได้ช่วยวัด ช่วยศาสนาปลาบปลื้มใจ"**

นี่แหมเขาคิดกัน...ไม่ไหวแย่ !

เอาละสรุป ! วันนี้ก็คิดว่า ให้ข้อคิด แล้วขอย้ำนะโยม ๑ ถ้าทำบุญไม่แก้วิกฤตการณ์ มัวแต่ทำกันตามเทศกาล เข้าพรรษาก็แห่เทียน ออกพรรษาก็ทอดผ้าป่ากันวัดโน้นวัดนี้ ไม่ได้ขุดน้ำไว้สักวัดหนึ่ง

ทอดหมื่นวัด ไม่ได้สระน้ำไว้สักวัดหนึ่ง ไม่ได้บ่อขนมครกสักวัดหนึ่ง แก้มลงแก้มลิงไม่ได้มีเลย แล้วเป็นไงละต่อไปนี้

เห็นไหม ? เอาต้นไม้ ไปปลูกที่วัดบ้างไหม ? ขุดสระน้ำในวัดบ้างไหม ? ทำอย่างนี้กันดีกว่า แก้กันสักทีเถอะ !

แล้วก็โยม ! ใครชวนทำบุญสร้างโบสถ์ สร้างเจดีย์ แล้วเจดงเจดีย์วิหงวิหาร นี่เบาลงได้แล้ว โบสถ์นี่นะคนจะไม่ค่อยบวชแล้ว ไปสร้างอะไรนักหนา

ที่ร้ายที่สุดไม่เคยมีมาในประเทศไทย พระสวดปาติโมกข์ก็ได้น้อยลง พระไม่ครบองค์ปาติโมกข์ก็มากขึ้น ตามวัด ๔ องค์ นี่ลงปาติโมกข์ไม่ได้แล้ว ต้อง ๕ ต้อง ๖ ต้อง ๗

เดี๋ยวนี้เขาใช้ยังไงรู้ไหม ? ตำบลหนึ่งมี ๕ วัด เขาก็ย้ายวัดสวด ลงที่วัดเดียวไปหมดทั้งตำบล อีก ๔ วัดไม่ได้สวดเลย โบสถ์อยู่เปล่า ๆ

แล้วอีกกี่วัน ? ทุก ๑๕ วันก็จะเวียนไปวัดอื่นบ้าง แล้วจะไปสร้างทำไม ! ในเมื่อเรามีรถยนต์ขนพระไปลงโบสถ์วัดนู้น แล้ววัดนี้ก็ไม่ต้องสร้างอะไรก็อยู่ได้

✶ปลูกต้นไม้แทนความเชื่อเดิม

เอามาทำอย่างอื่นซะ ปลูกต้นไม้ซะ อะไรซะ ต้องคิดกันใหม่ ทำกันใหม่ ต้องเปลี่ยนแปลง จะทำกันแบบแห่นางแมว ! ขอฝน ! ปั้นหุ่นไม่รอด ! จุดบั้งไฟพญาแถน !

พญาแถนบอก แล้งแบบนี้กูช่วยไม่ไหวหรอก !

นางแมวก็บ่นว่า **"มึงตัดต้นไม้แล้วเสือกมาลงโทษ ให้กูเปียกอย่างนี้"**

ถ้าแมวพูดได้แมวต้องบ่นไหมโยม ? พวกปั้นหุ่นอะไรต่ออะไรกัน นี่บางทีก็ทำปลักขิกตั้งกลางท้องนาทำบางทีก็ทำอะไรต่ออะไรที่ลามกน่ะเพื่อขอฝน **ตกลงสติปัญญาคนไทยตอนนี้เป็นไง ?**

ในหลวงท่านก้าวหน้ามาทำฝนเทียม ทำเขื่อน แต่เราจะทำยังไงกันละ เอาเถอะ ! ก็คงแค่นี้ก่อน

ก็ขออวยพรให้ท่านจงก้าวหน้าในการเป็นพุทธบริษัท ขอให้มีจิตใจที่สงบร่มเย็น และมีปัญญาที่จะทำบุญทะนุบำรุงศาสนาอย่างชนิด ที่ทำแล้วศาสนาเข้มแข็งมั่นคง ธนาคารอิสลาม มีธนาคารพุทธยังไม่มี ขอเป็นธนาคารน้ำนะ ช่วยกันใครจะฝากน้ำลิตรครึ่งลิตร ขวดครึ่งขวด ท่อนครึ่งท่อน แล้วจะไม่มีคำว่า **"อดน้ำ" ตายก็จะมีคนกรวดน้ำไปให้นะมาทำบุญเรื่องน้ำกันหน่อย ! เอาละโชคดีทุกคน.**

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

หลักคิด รวยบุญฤทธิ์

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

องค์ประกอบที่จะทำให้รวย ด้านการทำบุญอย่างเดียวช่วยไม่ได้มากหรอก ด้านหลักธรรมเหนือกว่าด้านบุญ รับประกันได้ว่า วิเคราะห์อย่างนี้...ไม่ใช่ผิด

ถึงแม้บุญฤทธิ์จะมีอยู่ก็จริง แต่บุญที่เป็นวิทยาศาสตร์ หรือหลักธรรมที่เป็นวิทยาศาสตร์ชัดเจนกว่า เช่น พระพุทธเจ้า ตรัสว่า **จะรวยต้องมีหัวใจเศรษฐี ๔ คำ "อุ อา กะ สะ"**

ที่เขาทำเหรียญจตุคาม รุ่นมหาเศรษฐี โคตรเศรษฐีเจ๊งไปหมดเพราะอะไร ? ทั้ง ๆ ที่เขาอ้างว่า **"ศักดิ์สิทธิ์"** ก็เพราะมันผิดหลักสัจธรรม

๑) ไม่ขยันหา **อุฏฐานสัมปทา** ขยันหาอย่างเต็มที่ซึ่งทรัพย์ถ้าหาได้ หาเก่ง หาเป็นจะได้ไม่อายหอย เพราะหอยนี่ไม่มีมือมีเท้าก็ยังหากินอิ่มปากอิ่มท้องได้ เรามือดีเท้าดีหากินอิ่มไม่พอ ความ

หัวใจเศรษฐี ๔ คำ "อุ อา กะ สะ"

ขยันไม่พอ ไม่ใช่บุญไม่พอ แต่ความขยันไม่พอ คุณมีแต่บุญแต่ดันไม่ขยัน ขี้เกียจ คุณก็จนได้ในโอกาสต่อไป

๒) **อารักขสัมปทา** หามาได้ก็ต้องรักษาให้ดีด้วย รักษาไม่เป็นอีลุ่ยฉุยแฉก ปล่อยหายหกตกหล่นรั่วไหล ให้ลูกหลานผลาญเล่น อย่างนี้ไม่มีทาง ให้คุณจะทำสร้างโบสถ์ สร้างเจดีย์กี่หลังก็หมดสตางค์อยู่ดี เพราะไม่รู้จักรักษาเก็บให้ดี

๓) **กัลยาณมิตตตา** ต้องครบเพื่อนที่ชี้ขุมทรัพย์ เพื่อนล้างผลาญทรัพย์อย่าไปคบกัน ชวนแต่เสียสตางค์ ชวนกินเหล้า ชวนเล่นนู่นเล่นนี่ ชวนเที่ยว ชวนกิน ชวนจ่ายบรรลัยวายวอด พวกเพื่อนพรรค์นี้ถ้าคบ ให้คุณจะสร้างโบสถ์กี่หลัง สร้างเจดีย์กี่หลัง คุณก็จนอยู่ดี เพราะไม่มีหลักวิทยาศาสตร์ในการคบคน เขาบอกว่า **"คบคนเช่นไร ก็จะเป็นคนเช่นนั้น"** คบคนที่มาชี้ขุมทรัพย์ เราก็จะมีทรัพย์

๔) **สมชีวิตา** เราจะต้องกินไม่เกิน ใช้ไม่เกินกับรายได้ ถ้าคุณหามารายได้ต่ำ แต่ใช้จ่ายสูง ให้สร้างโบสถ์ สร้างเจดีย์มากี่หลัง จะทำบุญกับวัดดัง ๆ มาสักกี่ร้อยวัด อย่าว่าทำบุญกับวัดเลย แม้แต่พระพุทธเจ้าก็เชื่อเหลือเกินว่า **"ถ้าไม่มี...ข้อนี้"** คุณถวายพระพุทธเจ้า ๑๐ ครั้ง แต่คุณใช้สตางค์ไม่ได้เหลือเลย เกินรายรับทุกวัน แล้วจะมีอำนาจบุญอะไรที่ศักดิ์สิทธิ์ขนาด **"จ่ายหมดไป แล้วเด้งกลับมา ๆ"** แต่ไม่ได้ปฏิบัติธรรมข้อนี้เลย เจริญพร.

กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว

กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว

มีองค์ประกอบของธนาคารน้ำ หรือกองทุนน้ำ นี่ก็ได้มีจัดสร้างไล่มาเป็นลำดับ คือ

๑) ขุดบึงใหญ่

๒) แก้มลิง

๓) หลุมขนมครก

๔) ฝายน้ำ

๕) รถขนน้ำ

๖) แท็งค์น้ำ

อย่างน้อย ๆ มีองค์ประกอบที่จะทำให้ธนาคารน้ำ มีน้ำช่วยให้อุปโภคบริโภคเพียงพอ รักษาระบบนิเวศไว้ไม่ให้ทรุดโทรมกว่านี้

ถ้าไม่มีน้ำ กุ้ง หอย ปู ปลา ต้นหมากรากไม้ตาย ! ระบบนิเวศจะเป็นยังไง ? และพืชผลทางการเกษตรเสียหายแค่ไหน แล้วที่สำคัญกว่านั้น อุตสาหกรรมก็พลอยเจ๊ง พลอยตายไปด้วย การท่องเที่ยวไม่มีน้ำ

แม้กระทั่งเดี๋ยวนี้เกิดขึ้นแล้วใช่ไหม ? โรงเรียนต้องปิด เพราะไม่มีน้ำล้างส้วม ล้างอะไรต่าง ๆ แล้วเราทำบุญกันมาตั้งนาน ทำไมบุญไม่บันดาล ไม่ช่วยให้เราอยู่ดีกว่านี้

เพราะฉะนั้น ระวัง ! ว่า **“บุญทำให้รวย แต่จนน้ำ”** จนน้ำดีไม่ดีจะพลอยจนอย่างอื่น ถ้าหันมาทำบุญให้ถูกวิธี ถูกสถานการณ์ บุญก็จะเป็น **“บุญช่วย”** ตามความหมายของ **“กองทุนธนาคารน้ำ”**

ส่วนรายละเอียดเรื่องกองทุนผู้สูงวัย และกองทุนสัมมาชีพจะได้เล่าให้ฟังต่อไปฉบับหน้า ส่วนฉบับนี้ยังไงขอมีแท๊งค์เก็บน้ำ ขอให้มีบ่อน้ำไว้ใช้ เก็บน้ำ ให้มีหลุมขนมครก แก้มลิง ฝายน้ำไว้ให้มันรองรับเหมือนธนาคารที่เขาเอาเงินไปฝาก

น้ำมี ! แต่ไม่มีใครเอาไปฝากพอไหลหลากไปหมด ก็เลยอดน้ำ

ถึงเวลาแล้วที่อาตมามั่นใจว่า ก่อนตาย ! ขอให้บุญตัวนี้ ปรากฏผลชัดในชาตินี้ ไม่ต้องรอชาติหน้า เจริญพร.

“...ถึงเวลาแล้วที่อาตมามั่นใจว่า ก่อนตาย ! ขอให้บุญตัวนี้ปรากฏผลชัดในชาตินี้ ไม่ต้องรอชาติหน้า...”

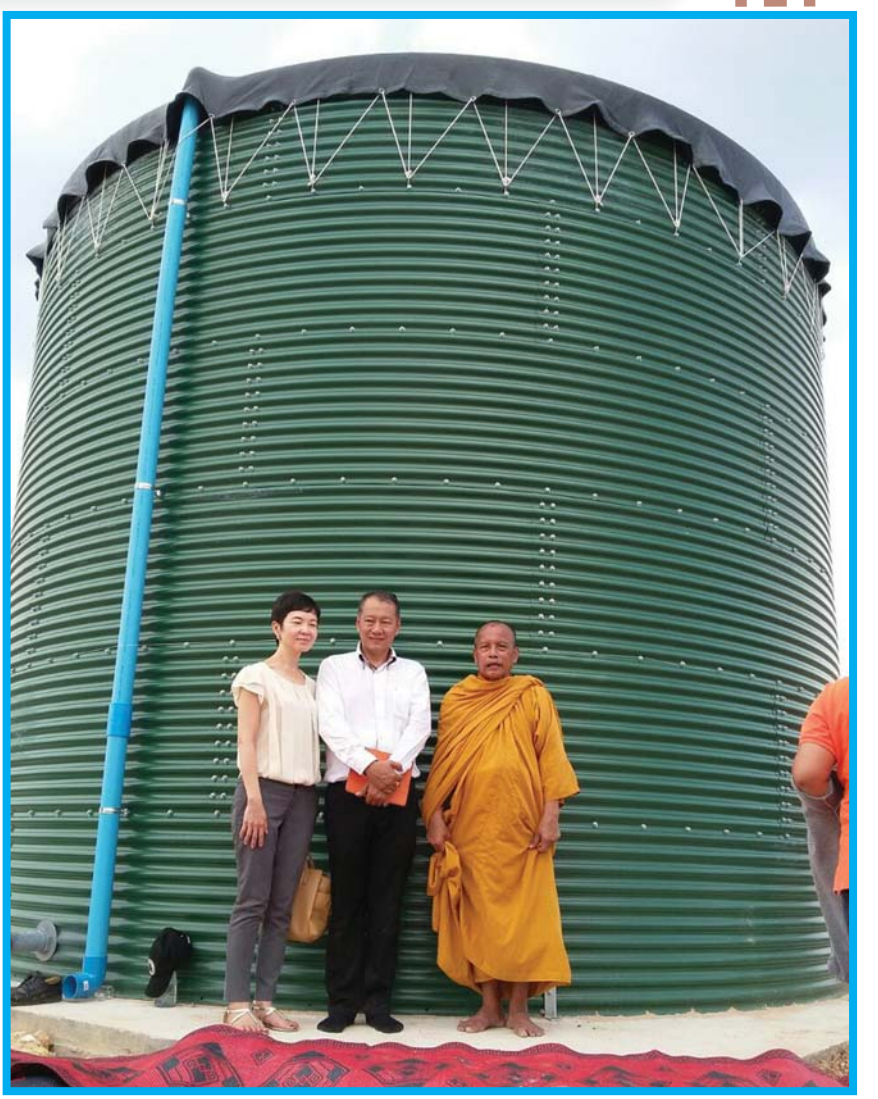

“บุญช่วย บุญพาวาสนาส่ง บุญรอด”

ร่วมบุญ...ช่วย-ส่ง-รอด กับพระราชธรรมนิเทศ [พระพยอม กลฺยาโณ]

1. บุญช่วย : ช่วยให้มีน้ำ แก้วิกฤติภัยธรรมชาติ ต้องมีธนาคารน้ำ ร่วมช่วยกันสร้าง
   กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)
   สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ บัญชีเลขที่ 013-1-41776-4
2. บุญพาวาสนาส่ง : ส่งเสริมช่วยเหลือดูแลคนยามแก่ยามเฒ่า ไม่ปล่อยให้เขาตกต่ำยาม อายุสูงส่ง ปล่อยให้คนแก่ตกต่ำไม่ได้ ตามส่งเสริมด้วย
   กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)
   สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ บัญชีเลขที่ 382-2-48554-4
3. บุญรอด : “เราจะตายกันแน่ ถ้าหากมิจฉาชีพมีเยอะ” ทรัพย์สินชีวิตเราจะไม่ปลอดภัย เพราะนั้นสังคมก็ต้องรอดด้วย
   กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)
   สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ บัญชีเลขที่ 013-1-42109-5

ศรัทธาบริจาคด้วยตนเองได้ที่...วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140
มูลนิธิสวนแก้ว จ.นนทบุรี ฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทรศัพท์ ๐-๒๕๙๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๙๕-๑๙๔๖, ๐-๒๙๒๑-๕๐๒๓, ๐- ๒๙๒๑-๕๖๐๒-๓
๐-๒๒๙๒๑-๖๒๖๒ # ๑๐๔,๑๐๗, ๑๐๘ โทรสาร๐-๒๙๒๑-๕๐๒๒ Email : bookkan54@gmail.com

สัตยาบันทิ้งทวนบันปลายชีวิต
(พระพยอม กลฺยาโณ)

ขอประกาศ **“วาทะธรรม ปี ๖๐”** ขอร้องใครอย่ามาถวายเงินส่วนตัวอาตมาเลย ถ้าจะถวายให้เป็นบุญเป็นกุศล เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติแล้ว ขอให้ท่านสร้าง...

๑) กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว

๒) กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว

๓) กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว

ถ้าให้อาตมามาก เดี๋ยวเงินมาทำกิเลสพระพยอมป่วนอีก ให้มันไปเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นเสียเถอะ มันจะได้ไม่มากวนพระพยอม พวกเงินทองเหล่านี้

เพราะอาตมาคิดว่า **รับเงินโยมทีไร สมองมันป่วนทุกที ว่าจะไปใช้อะไร ? จะไปทำอะไรให้เขา**

อายุมากแล้ว ! แล้วถ้าใช้ไม่ดี กลัวเหลือเกินว่า "ยมบาลจะเขกหัว" เอาเงินทองที่ญาติโยมตั้งใจทำบุญ...เอาไปใช้เสียหาย

อาตมาชักนึกเสียวหัวแล้ว ไม่อยากให้หัวถูกยมบาลเขก โยมอย่าได้เอามาถวายส่วนตัวเลย

ขอให้ตั้งใจ ใช้คำว่า **"ถวายทะนุบำรุงพระพุทธศาสนา ให้อยู่เป็นที่พึ่งของสัตว์โลก"** และถวายเหมือนร่วมแก้ไขตามที่ท่านตั้งใจว่า **"จะเป็นสะพานบุญ จากผู้เหลือเอาไปเจือผู้ขาด"**

อาตมาขอบอกไว้เลยว่า **"อยากเป็นสะพานบุญ จากผู้เหลือไปเจือผู้ขาด"**

ถ้าน้ำขาด...ก็ยุ่ง

คนชราขาด...ก็ยุ่ง

คนขาดสัมมาชีพ แล้วไปจี้ ปล้น ฆ่า...ยิ่งยุ่งใหญ่

เรามาทำบุญ...ระงับดับยุ่งกันเถอะ

เราทำบุญ...เสียเปล่ากันมาเยอะ! เราทำบุญ...ไม่แก้วิกฤตการณ์กันมามาก !

คราวนี้ลองใหม่ ! ถ้าทำบุญแล้วไม่เสียเปล่า ทำให้เรามีน้ำดื่มใช้ เพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และนิเวศ ระบบนิเวศจะพังถ้าไม่มีน้ำ ปลาจะสูญหาย และถ้าเราไม่แก้ไขเรื่องคนชราจะมากกว่าคนหนุ่มสาว จะปล่อยให้เขาถูกทอดทิ้ง เราไม่เป็นเด็กรุ่นหลังที่ใจจืดใจดำแก่คนผู้สูงอายุเลย

อย่าให้คนจีนพูดว่า เอาว่า **"ทำบุญเสียเปล่า ไหว้เจ้าดีกว่า"**

อย่าไปทำบุญ **"ทุ่มเททางโบสถ์ วิหาร เจดีย์"** ถ้าเรามีเจดีย์แต่คนแก่ไม่มีที่อยู่ เรามีเจดีย์ใหญ่แต่ไม่มีน้ำดื่มน้ำใช้ มันจะลำบากกันต่อไป **เราเอามาไว้ทำบุญ...ช่วยแบบนี้กันบ้างนะ ช่วยกันแบบนี้บ้าง !**

คนโบราณถึงบอกว่า **"ทำบุญขุดสระน้ำ"** บ้าง **"สะพานข้ามคลอง"** บ้าง และช่วยเหลืออย่าทอดทิ้งคนยากคนจน คนแก่ คนเฒ่าให้ลำบาก

สุดท้ายที่เขาอ้างว่า **"ที่เขาต้องค้ายาเสพติด"** ที่เขาอ้างว่า **"ที่เขาต้องปล้น จี้ ชิง วิ่งราว"** เพราะเขาไม่รู้จะไปประกอบอาชีพอะไร ทรัพย์สินชีวิตของพวกเราจะไม่ปลอดภัยเลย ถ้ามิจฉาชีพมีเต็มบ้านเต็มเมือง เขาก็จ้องฆ่าเราเอาทรัพย์สิน

ดังนั้น **เรามาหาทางรอด ช่วยให้สังคมรอด ให้เขามีกินมีใช้ มีอาชีพที่เป็นสัมมาชีพ เขาจะได้ไม่เป็นมิจฉาชีพ แล้วชีพ ชีวิตเรา ทรัพย์สินเราก็จะรอด เจริญพร.**

แท๊งค์ไซโล จากประเทศเนเธอร์แลนด์

ขนาด ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5.5 เมตร และสูง 4.6 เมตร

มีขนาดความจุ 108,100 ลิตร (หนึ่งแสนแปดพันหนึ่งร้อยลิตร)

ขออนุโมทนาบุญกับ...บริษัท ดีมาร์ค เทรดดิ้ง จำกัด

64, 66 ซอยประชาอุทิศ 17 แยก 2 แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพฯ 10140

ได้บริจาคแท๊งค์ไซโล ให้กับมูลนิธิสวนแก้วฯ ในกองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว

พาเหรด...ไหนดี !

ประเด็นเด็ด มันพลิกผลันอะไรกันนักหนา ! **"ความวิปริต"** ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองเรา

คนแก่ เมื่อก่อนเคยหันหน้าเข้าวัด ปีนี้คนแก่หันหน้าเข้าคุกกัน หลายราย อดีตประธานสหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนฯ อดีต ป.ประตูน้ำ อดีตรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ อดีตผู้ช่วยที่ปรึกษารัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ อดีตนายตำรวจใหญ่ ๆ ระดับพลตำรวจโท อดีตผู้ว่าฯ นนทบุรี พากันเข้าคุกกันเป็นแถว !

"ทำไม ! ไม่เข้าวัดเข้าวา" ก็เป็นเรื่องที่น่าแปลกใจ เป็นประเด็นที่น่าขบคิด สำหรับ

“

ประเด็นที่น่าขบคิด...

“ทำไม ! ไม่เข้าวัดเข้าวา”

”

คนที่ไม่เคยนึกเคยฝันกันว่า **“คนแก่ จะพาเหรดเดินเข้าคุก”** เป็นแถวกันอย่างนี้

ดังนั้น ช่วงนี้ ขอให้รีบเข้าวัด ก่อนที่จะไปเข้าคุกภูมิคุ้มกันของวัดของศาสนา คงอาจจะเบรครั้งไม่ให้ไปเข้าคุกได้ (แต่คงต้องเลือกวัดหน่อย)

อาตมาโดยส่วนตัว ก็เชื่อมั่นเหลือเกิน ว่า ชาตินี้คงไม่เข้าคุกตอนแก่แน่ ๆ

“คงตายคาวัด มากกว่าตายคาคุก”

เจริญพร.

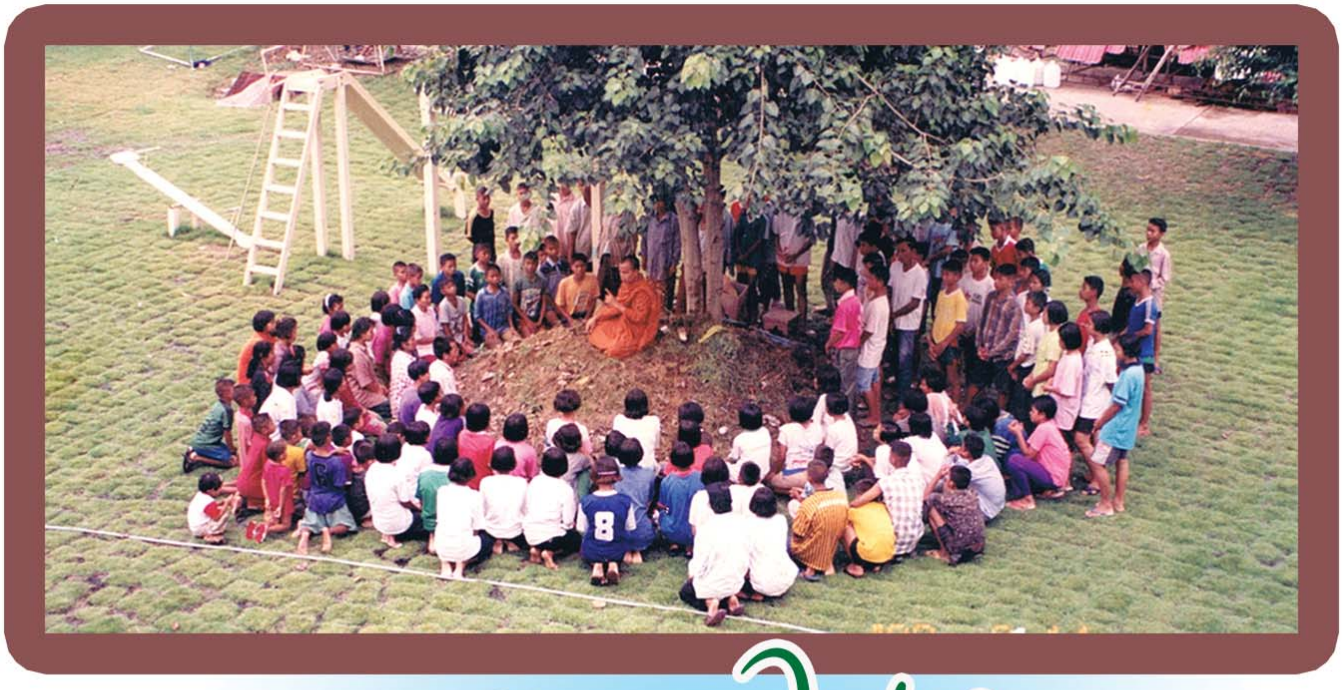

ทำไมถึง "บวชไม่สึก ?" ตอน ๘

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

สำหรับคอลัมน์ "ทำไม ! พระพยอมบวชไม่สึก"

คราวนี้ ก็คงจะบอกเล่าความเห็นประโยชน์ของการบวช ที่ชัดมากขึ้น ๆ เมื่อวัยเรามากเข้า คำสอนพระพุทธเจ้า ที่เราเรียนตอนนักธรรมตรี-โท-เอก ตอนบวชใหม่ ๆ ก็รู้สึกอยากจะเรียนพอแค่สอบได้ แต่ต่อมานี้มันชักจะชัดเจนมากขึ้น ตรงที่ว่า **"บวช...ดีนักแล"**

อย่างน้อยๆ ก็คงจะดีเกี่ยวกับเรื่องไม่ต้องมีคดีในตอนแก่ ไปเข้าคุกกับเขาแน่ ! นั้นเรื่องหนึ่ง

พลิกจิตว่า "กูจะไม่ให้ มึงกัดอีกแล้วโว้ย !"

อีกหลาย ๆ เรื่องที่ชัดมากก็คือว่า เราเริ่มรู้จักคำว่า **"ได้-เสีย" "บวก-ลบ"** มันมากระทบเรา มันไม่ขบกัดเรา เหมือนตอนก่อน

ก่อนนี้นั่งกลัดกลุ้มกับสิ่งที่ ได้-เสีย บวก-ลบ สมหวัง-ผิดหวัง แพ้-ชนะ รู้สึกมันกลัดกลุ้มปวดกะโหลก เจ็บหัวใจ

แต่เดี๋ยวนี้ มันชักจะมองออกว่า จะไปทุกข์ไปโง่ให้มันกัดทำไม ! เมื่อก่อนมีอะไรก็จะถูกมันกัด มีสมบัติ มีรถ มีเรือ ก็จะนั่งกลัดกลุ้มกับมันถ้ามันเสียหาย

แล้วเดี๋ยวนี้มันเกิดเสียหาย เยอะขึ้นๆ รถเดี๋ยวคนนั้นชน เดี๋ยวคันนี้บุบ เมื่อเรามาซื้อรถมากขึ้น ซื้อเครื่องมือมากขึ้น ซื้อเครื่องจักรอะไรมากขึ้น แล้วเขาก็มีคนเอาไปใช้พังมากขึ้น มันพังเสียหายจนกระทั่ง เราเจ็บจนชาไปหมดแล้ว

จนเดี๋ยวนี้ต้องเริ่มพลิกจิตว่า **"กูจะไม่ให้ มึงกัดอีกแล้วโว้ย !"**

เดี๋ยวนี้พอไปซื้อรถ ซื้อเครื่องมือมา นึกไว้เลย **"นึกไว้เลย ว่า เดี๋ยวมันต้องพัง" "เดี๋ยวมันต้องชน"**

พอมันชน มันพัง **"กูว่าแล้ว"**

เมื่อก่อนเราคงพูดคำนี้ไม่ออก ถ้าไม่ได้บวช เดี๋ยวนี้เริ่มพูดออกหลายเรื่อง หลายครั้ง ที่เขาเอาไปพังไปชน ไปทำเสียหายแบบยับเยิน เพราะเด็กบางคนเขาก็อยากขับ เขาอยากเป็น แต่เขาเหมือนมือใหม่ เขาก็ล่อซะเละพัง

ก็มานั่งคิดได้ว่า **"แล้วถ้าไม่พัง เขาจะเป็นไหมนี่"** มันพังวันนี้ เขาเป็นในวันหน้า เราก็จะได้คนใช้รถเป็น ขับรถเป็น ขุดแมคโครเป็น

เมื่อก่อนนี้ ถ้าเห็นพวกคนไม่เป็นไปจับ ไม่ว่ารถคันไหน ชักเจ็บปวด ชักอยากจะด่า จะว่า มันมีรถ มันกัดเรามาหลายคันแล้ว จนกระทั่งแผลยับเยิน จนชักเริ่มเรียนรู้ จากการถูกกัด

อย่างที่ท่านอาจารย์พุทธทาสสอน ไว้ไม่มีผิดเลย **"มีรถถูกรถกัด มีภรรยาถูกภรรยากัด มีลูกถูกลูกกัด"**

แล้วเดี๋ยวนี้เราเริ่มเห็นเลย **"คนมีลูก"** นี่ลูกกำลังกัดกันน่าดู เขาไปติดคุก เขาไปยกพวกตีกัน เขาไปเป็นเด็กแว้น พ่อแม่ก็ต้องพลอยติดคุกติดตะราง หรือเป็นทุกข์ไป นี้เขาเรียกว่า **"เจ้าลูกกัด"**

"ท่านอาจารย์พุทธทาสสอน ไว้ไม่มีผิดเลย **"มีรถถูกรถกัด มีภรรยาถูกภรรยากัด มีลูกถูกลูกกัด"**"

พวกรถกัดอะไรกัด นี่อาตมาคิดว่า ย่างเข้า ๖๐ กว่า ๆ รู้สึกความถูกกัดจะเบาไป ถ้าไม่เช่นนั้นคงแอ่นอกแอ่นขาไปให้มันกัด ถ้าไม่ได้บวช

มานั่งคิดตรงนี้แล้ว ชาตินี้ไม่สึกเด็ดขาด ! เพราะว่าไม่อยากสึก ยื่นหัวไปให้เขากัด ไม่ให้สิ่งนู้นสิ่งนี้มันกัด

เหมือนเต่า มันไม่ยอมยื่นหัวไป เพราะหมาจะกัด

เราคิดได้ว่า **"คงไม่เลือกสึกไปให้ความทุกข์ขบกัด"**

เดี๋ยวนี้เริ่มทำใจ เริ่มมองออกแล้วว่า **"มันเสียมากี่คัน จะนั่งเจ็บปวดมันทุกคันไปเลยหรือ"** กัดทุกคันเลยหรือ ? ตอนนี้วัดมีรถทั้งแมคโคร ๒๐ กว่าคัน รถต่าง ๆ มีไว้ใช้เยอะแยะ รวมแล้ว ๔๐ คัน

ถ้านั่งเป็นทุกข์ทุกวัน ๔๐ คัน คงไม่มีชั่วโมงว่าง...ทุกข์ ! คงถูกขบกัดนั่งกลุ้มกันน่าดู !

จนเดี๋ยวนี้ โอ๋....ใช่เลย ! มีอะไร จะไปยึดมั่นจนกระทั่งนั่งกลัดกลุ้มกับมันทุกวัน เดี๋ยวนี้ความรู้สึกว่า **"เรามี"** นี่มันลดไป ทั้งที่ของเรามีมากขึ้น แต่ความรู้สึกว่า **"เรามี...ลดลง"** เพราะเจ็บปวดกับมันเยอะแล้ว ก็เลยคิดว่า ชาตินี้คงไม่แส่ไปให้มันกัดอีกแล้ว **คงจะหาทางอยู่ในร่มเงาพระศาสนาต่อไป เจริญพร.**

จากสวนโมกข์ ถึงสวนแก้ว สะเก็ดธรรม

โดย...พุทธทาส

ค่านิยม : อุดมคติ

อุดมคติกินไม่ได้ คนก็บูชาเงิน ไม่ยึดถืออุดมคติ แม้ว่ามันจะประเสริฐสูงสุดสักเท่าไร เขาก็สวนออกมาว่า อุดมคติกินไม่ได้ เพราะฉะนั้น ฉันไม่สนใจ แต่ขอให้ดูให้ดี ๆ นะ อุดมคตินี้มันยิ่งกว่าสิ่งที่กินได้ อุดมคติมันจะช่วยให้ได้มา ซึ่งสิ่งที่กินได้ ไม่ใช่ว่าตัวเองมันกินไม่ได้ แล้วมันจะหมดหน้าที่ มันมีหน้าที่ที่จะให้นำมา หามาได้ซึ่งสิ่งที่จะกินได้ แล้วกินอย่างดี อย่างไม่มีความผิดพลาด ถ้าไม่มีอุดมคติแล้ว มันก็หาอย่างเลว มีไว้อย่างเลว กินอย่างเลว ใช้อย่างเลว อะไรมันก็เป็นเรื่องผิดไปหมด

ฉะนั้น **ขอให้มีค่านิยมหรืออุดมคติให้ถูกต้อง เราก็จะได้สิ่งที่ควรจะได้ มากินมาใช้ มาอะไรอย่างถูกต้อง ไม่เกิดเป็นผลร้ายขึ้นมา** ฉะนั้น ขอให้รู้จักหา รู้จักได้ รู้จักกิน

รู้จักใช้ให้ถูกต้องตามอุดมคติหรือค่านิยม ในระดับที่บัญญัติไว้ว่า สำหรับมนุษย์เรา

เมื่อคนไม่รู้จักอุดมคติของคนแล้วมันจะเป็นคนได้อย่างไร ? มันจึงไปยึดถือเอาอุดมคติของสัตว์มา คนไม่รู้จักอุดมคติของคนหรือของมนุษย์ ก็ไปคว้าอุดมคติของสัตว์มา เช่น เห็นแต่จะเอร็ดอร่อย เป็นต้น มันไปคว้าอุดมคติของผีสาง คือ **กิเลสเข้ามา เป็นอุดมคติของคน มันก็มีลักษณะเหมือนกับผี ที่น่าอันตรายอย่างยิ่ง เพราะไปคว้าเอาอุดมคติของกิเลสเข้ามา เป็นอุดมคติของตน**

ถ้าฟ้าสางทางอุดมคติ ก็ต้องรู้จักอุดมคติของคน : รู้จักเกิดมาเป็นคนนี้มันคืออะไร มันเพื่อประโยชน์อะไร เกิดมานี้เพื่อประโยชน์อะไร ควรจะมีอุดมคติอย่างไร มีค่านิยมอย่างไร

เอาละ ! จะยอมรับในข้อที่ว่าไม่มีใครรู้ ไม่มีใครตั้งใจที่จะเกิดมา มันก็เกิดมาโดยที่เราไม่รู้ เราไม่ได้ตั้งใจ และเราเลือกไม่ได้ แต่เราก็ได้เกิดมาแล้ว ดังนั้น เราก็จะต้องทำให้ถูกในข้อที่ว่าเดี๋ยวนี้มันเกิดมาแล้ว มันเกิดมาแล้วถึงขนาดนี้แล้ว จะต้องทำอย่างไรต่อไป จึงจะไม่เป็นปัญหาเลวร้าย มีความทุกข์ขึ้นมา ทำอย่างไรจึงจะเป็นคนที่ถูกต้องตามอุดมคติของคนหรือของมนุษย์ไม่เป็นคนบ้า ถ้าเป็นบ้าเสียแล้วมันต้องเลวกว่าสัตว์ ซึ่งมันยังไม่บ้าไม่หลงอะไรมากเหมือนคน **อาตมาเลี้ยงไก่ เลี้ยงสุนัข เลี้ยงแมว เลี้ยงอะไรอยู่ทุกวัน ก็เห็นว่า โอ้ นี้มันไม่โลภเหมือนเราแล้วกระมัง มันไม่ได้คิดหวังมากในเรื่องที่จะเป็นกิเลส มันกิน แต่เท่าที่จำเป็น**

มนุษย์มีอุดมคติอย่างไร ? ก็มีอุดมคติของมนุษย์ ตอบกำปั้นทุบดินก็ต้องตอบว่า **มีอุดมคติของมนุษย์ ขยายไปอีกหน่อยก็ว่า ต้องได้สิ่งที่ดีที่สุดที่มนุษย์ควรจะได้ แล้วก็ยังไม่รู้ว่า อะไรอยู่นั่นเอง บางคนอาจจะคิดว่า มันควรจะได้สิ่งที่มนุษย์ควรจะได้ แต่แล้วก็ไม่รู้ว่าอะไร ระวังให้ดี ระวังให้ดีในข้อนี้ อยากจะได้แต่บุญกุศล แต่ก็ไม่รู้จะเอามาทำอะไร มันก็เลยผิด มันก็เลยผิดแหละ มันผิดฝาผิดตัว**

มีชีวิตเย็น ไม่มีทุกข์ไม่มีร้อน ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเท่านี้เพียงพอไหม ? ขอให้พวกเราคิดดูว่า ที่เราเกิดมานี้ ที่ดีที่สุดเราควรจะได้นั้น คือ ได้มีชีวิตอย่างเยือกเย็น ไม่มีใครเป็นทุกข์เป็นร้อน อยู่สบายกันทุกคน เท่านี้พอไหม ? อาตมาคิดว่าจะพอแล้ว ถ้าเราอยู่สบายเยือกเย็น เยือกเย็นไม่มีไฟกันทุกคน ควรจะพอแล้ว **เดี๋ยวนี้มันเต็มไปด้วยไฟกิเลสเผาผลาญ แล้วไฟทุกข์ที่ไม่รู้จักดับ ไม่รู้จักดับให้เย็น** คือ **ปัญหาเกี่ยวกับความคิด เกิด แก่ เจ็บ ตาย นี่ เราไม่รู้จักดับ**

บางคนจะคิดว่า โอ๊ยเหลือวิสัยโว้ย ที่จะไม่มีความทุกข์เลย นั้นมันว่าเอาเอง หลับตาว่า ถ้าเหลือวิสัยแล้วมันก็ต้องเป็นทุกข์กันไม่มีทางแก้ เดี๋ยวนี้ธรรมะนี้มีสำหรับดับทุกข์ได้ ธรรมธาตุสำหรับความดับทุกข์ได้มันมี ดังนั้น มนุษย์จึงดับทุกข์ได้ ประพฤติปฏิบัติให้ถูกในข้อนี้แล้วมนุษย์ก็ดับทุกข์ได้ จึงเรียกว่ามันมี ไม่ใช่เหลือวิสัย มีธรรมะสำหรับจะดับทุกข์ได้ทุกระดับทุกขั้นตอน ขอให้สังเกตดูให้ดี ๆ นับตั้งแต่ความยากจน ก็แก้ไขได้ โรคภัยไข้เจ็บก็แก้ไขได้ ก็มาถึงจิตใจมันร้อนเพราะโลภะ โทสะ

“ปัญหาเกี่ยวกับความคิด เกิด แก่ เจ็บ ตาย นี่ เราไม่รู้จักดับ...”

“...ศาสนาก็ช่วยให้เกิดการปฏิบัติชนิดที่ให้ได้สิ่งที่ดีที่สุดที่มนุษย์ควรจะได้รับ...”

โมหะ มันก็ต้องแก้ไขได้ เป็นลำดับไป ให้เย็นอยู่โดยที่ไม่มีไฟเหล่านี้มาเผานั้น คือ นิพพาน

นิพพาน แปลว่า เย็น ตัวหนังสือแปลว่าเย็น เย็นเพราะไม่มีไฟ ซึ่งเป็นของร้อน กิเลสเป็นไฟ หรือว่าความโง่ เขลาอะไรก็ตาม มันเป็นไฟ อย่ามีสิ่งนั้นแล้วชีวิตนี้ก็เย็น แล้วก็เย็นอยู่ตามสมควร เราจึงไม่เป็นบ้า ถ้าชีวิตนี้ทั้งวันทั้งคืนไม่เย็นเสียเลยก็เป็นบ้าและตายกันหมดแล้ว

อย่าเนรคุณพระนิพพาน พระนิพพานมาเยี่ยมเราวันละหลาย ๆ ครั้ง เวลาไหนเราไม่ได้มีกิเลส ไม่ร้อนเป็นไฟในใจ เวลานั้นพระนิพพานมาเยี่ยมเรา เดี๋ยวเราก็โง่บ้าขึ้นมาอีก ร้อนด้วยกิเลส ราคะบ้าง โทสะบ้าง โมหะบ้าง พระนิพพานไปเสียแล้ว แล้วเดี๋ยวนี้ก็มาเยี่ยมเราอีก เพราะเวลาที่เย็นอยู่ได้ด้วยพระนิพพานชั่วคราวนี้มันมีมาก ดังนั้น เราจึงไม่เป็นบ้า เราจึงไม่เป็นโรคประสาท เราจึงไม่ตายเพราะว่าเวลาที่มันไม่ถูกเบียดเบียนด้วยกิเลสนั้น มันมีมากพอ นี้เรียกว่า **ชีวิตธรรมดาสามัญของคนปุถุชนนี้ มันรอดอยู่ได้ ที่พระนิพพานมาเยี่ยมเป็นคราว ๆ โดยไม่รู้สึกตัว โดยไม่รู้สึกตัว จึงไม่บ้าและไม่ตาย นี้ถ้าว่าพระนิพพานนี้จะยึดออกไป จนไม่กลับไป กลับมา มีถาวร นั้นก็ดีที่สุดสำหรับมนุษย์แล้ว**

ฉะนั้น ขอให้เราได้รับความเยือกเย็นแห่งจิตใจ มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ คือ สิ่งที่ดีที่สุดมนุษย์ควรจะได้รับ แล้วเราจะต้องอยู่ด้วย ความเย็นนี้ ทั้งโดยส่วนตัวและส่วนสังคม ดูจะไม่ยากนักข้อนี้ ถ้าว่าทุกคน ๆ มันเย็น รวมกันเป็นสังคมมันก็เย็นแหละ แต่ถ้าว่าบางคนมันยังโง่อยู่ ไม่รู้จักทำให้เย็น เราก็ช่วยเขาบ้าง เราที่เย็นแล้ว อุตส่าห์ช่วยเพื่อนมนุษย์ที่มันไม่รู้จักเย็น ให้ได้เย็นกันเสียบ้าง คือ หน้าที่โดยเฉพาะ

ศาสนาก็ช่วยให้เกิดการปฏิบัติ ชนิดที่ให้ได้สิ่งที่ดีที่สุดที่มนุษย์ควรจะได้รับ เมื่อได้ตามอุดมคติอัน

นั้นแล้ว ปัญหามันก็หมด ไม่มีปัญหาอะไรในโลก เดี๋ยวนี้มนุษย์มันไม่เป็นมนุษย์ มันเป็นแต่คนที่มีกิเลส แล้วก็ใช้กิเลสเป็นเครื่องเบียดเบียนประหัตประหารกัน โลกก็มีปัญหาไม่รู้จักสิ้นสุด แม้ว่าบางคนมันจะเกิดแหวกแนวมันพูดฟังไม่รู้เรื่อง เราก็มีธรรมะเป็นเครื่องดับ ปัญหาในฝ่ายเรา อย่าไปวุ่นวายกับคนบ้า ให้คนบ้าเป็นไปตามเรื่องของมันเอง เราอย่าไปรับเอามาเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรา แต่ว่ามันลำบากสักหน่อย หรือมากก็ได้ ลำบากที่ว่าจะต้องอยู่ร่วมโลกกับคนบ้า มันลำบากที่ว่า **จะต้องอยู่ร่วมโลกกับคนบ้า** ทีนี้ถ้าว่า **คุณไม่อาจจะหนีไปได้ คุณจะทำอย่างไร ? คุณต้องมีธรรมะอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งทำให้คุณสามารถอยู่ร่วมโลกกับคนบ้านั้นได้ปัญหาหมด ไม่มีอะไรที่จะทำให้เราเดือดร้อนกระวนกระวายระส่ำระสาย**

นี่ อุดมคติความเป็นมนุษย์ มีค่านิยมอยู่ที่จะต้องได้รับความเย็นแห่งจิตใจ หรือพระนิพพาน แม้แต่ชั่วคราวก็ยังดี เป็นขณะ ๆ ขณะ ๆ มาหล่อเลี้ยงกันไว้แล้วเราก็จะรักใคร่กันง่าย สามัคคีกันง่าย ช่วยกันสร้างโลกที่สงบเย็นได้ วิธีอื่นไม่มี **การเมืองอันหลอกลวงใช้ไม่ได้ เศรษฐกิจอันหลอกลวงใช้ไม่ได้ สังคมวิทยาที่ขึ้นอยู่กับกิเลสมันก็ใช้ไม่ได้ ต้องธรรมะบริสุทธิ์ จึงจะเอามาเป็นที่พึ่งได้.**

การเมืองอันหลอกลวงใช้ไม่ได้ เศรษฐกิจอันหลอกลวงใช้ไม่ได้ สังคมวิทยาที่ขึ้นอยู่กับกิเลสมันก็ใช้ไม่ได้ ต้องธรรมะบริสุทธิ์ จึงจะเอามาเป็นที่พึ่งได้

ที่มา :
ธรรมโฆษณ์ของพุทธทาส, เรื่องฟ้าสางระหว่าง ๕๐ ปี ที่มีสวนโมกข์ (ตอน ๒), ลำดับที่ ๔๖ง. บนแถบพื้นสีม่วง, เรื่องที่ ๔ ฟ้าสางทางมีชีวิตถูกต้อง, บรรยายวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๖, หน้า ๑๓๖-๑๓๘.

คนสมัยนี้

คนสมัยนี้ มีตัวตน จัดเกินกว่าสมัยโบราณ

คนสมัยนี้ ไม่หนักไปในทางความเชื่ออย่างคนโบราณ

คนสมัยนี้ ศึกษากว้างขวาง ความคิดอิสระ ไม่มีขอบขีด

คนสมัยนี้ มีเครื่องยั่วยวนกลบเกลื่อนทุกข์ มากเกินไป

คนสมัยนี้ ลูกย้อมฝาดมาเสียแต่แรกคลอด ในทางฟุ้งเฟ้อ

คนสมัยนี้ ตกอยู่ใต้อิทธิพลการเมืองกันเกือบทั้ง 100 %

คนสมัยนี้ พร้อมที่จะใช้พระเป็นเครื่องมือของตนอยู่เสมอ

พุทธทาส ภิกขุ

ใคร่ครวญในธรรม

เรื่องเทคนิค ของความเป็นมนุษย์

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

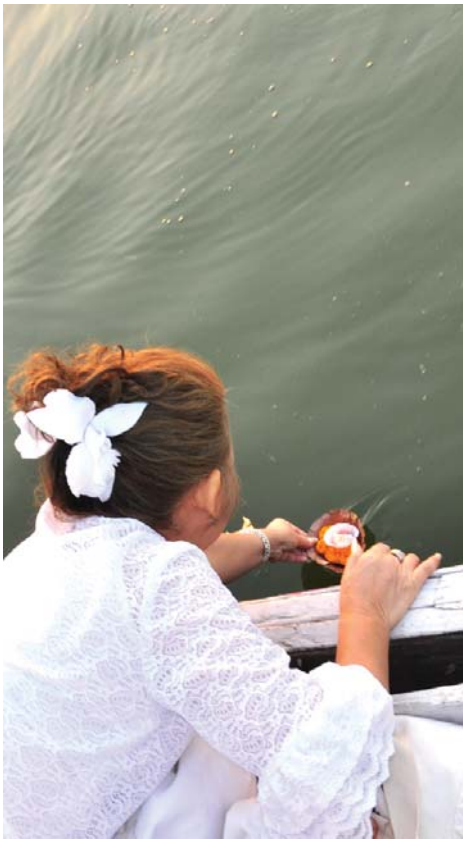

เจริญพร ญาติโยมผู้สนใจในธรรมทั้งหลาย เรื่องราวในเล่มนี้นำเสนอธรรมะเกี่ยวกับ...

เทคนิค คือ เทคนิคในการเข้าใจ และเทคนิคในการปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลได้ง่าย ทั้งวัยหนุ่ม-สาว และวัยผู้สูงอายุโดยทั่ว ๆ ไป

คนยุคปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจธรรมะ เพราะไปเข้าใจผิดว่า **ธรรมะไม่เกี่ยวข้องกับเรา**

บางคนถึงขนาดกล่าวว่า **ไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เป็นของมีไว้ดูเล่น ๆ มีไว้บูชาเท่านั้นเอง มีไว้ประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์ ไม่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเรา ใครเข้าใจอย่างนี้เป็นคนโง่ที่สุดในโลก**

นี่เพราะเขาไม่รู้ว่า ธรรมะนั้นเป็นระบบเทคนิคอันหนึ่ง ที่ควบคุมสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ กำลังแสวงหาอยู่และกำลังสร้าง

สิ่งนั้น อย่าให้เกิดความผิดพลาด และก่อความทุกข์ขึ้นมา ท่านผู้อ่านทั้งหลาย !

อาตมารู้สึกยินดีที่ได้เขียนลงในวารสารกัลยาโณในครั้งนี้ เห็นว่าเหมาะสมแก่พวกเราอย่างยิ่งในเวลานี้ สิ่งที่รู้สึกสะดุดใจ หรือสนใจที่สุด ก็คือคำว่า **"วิทยาลัยเทคนิค"** หรือโดยเฉพาะก็คือคำว่า เทคนิค ๆ คำนี้เป็นคำที่น่าสนใจอย่างไรนั้น

จะได้อธิบายให้ชัดเจนตามทัศนะของพระธรรมหรือตามหลักธรรมะในพระ-พุทธศาสนา อาจจะยังมีคนไม่เข้าใจ หรือเข้าใจผิดอยู่บ้างก็ได้ เกี่ยวกับคำ ๆ นี้ กับสิ่งที่เรียกว่า **ธรรมะในพระพุทธศาสนา**

เพราะฉะนั้น หัวข้อที่จะกล่าวในครั้งนี้มีว่า **เทคนิคนั่นแหละ คือ ธรรมะ หรือธรรมะนั่นแหละ คือ เทคนิค**

ฉะนั้น ขอให้สังเกตให้ดี ๆ จะค่อยกระจ่างขึ้น ในชั้นแรกนี้ที่จะต้องระลึกถึงก็คือว่า สิ่งที่เราเรียกว่า เทคนิคนั้น เรายังรู้จักน้อยเกินไป หรือสนใจแต่บางประเภทเทคนิคที่สัมพันธ์กันอยู่หลาย ๆ อย่าง ซึ่งควรจะรู้ทั้งหมด เราก็มักจะรู้หรือสนใจกันแต่เพียงอย่างเดียว และวิทยาลัยของเราก็สอน หรืออบรมอยู่เฉพาะเทคนิคที่เกี่ยวกับวิชาชีพเป็นส่วนใหญ่

แต่ที่แท้นั้นสิ่งที่เรียกว่า เทคนิคนั้นมันมีความหมายมากกว่านั้น จนกลับจะต้องกล่าวว่า **"เทคนิคของความเป็นคน"** หรือเทคนิคของความเป็นมนุษย์มากกว่าที่ว่าสัมพันธ์กันนั้น ยกตัวอย่างเช่น เรามีเทคนิคในการทำการงานจนประสบความสำเร็จในการงานนั้น แต่เราก็ไม่มีเทคนิคในการที่จะทำให้การงานนั้นไม่เป็นทุกข์แก่เราใช่ไหม ? หรืออีกอย่างหนึ่งก็ว่า เรามีเทคนิคในการหาเงิน แต่เราไม่มีเทคนิคในการที่จะป้องกันไม่ให้เงินนั้นก่อเกิดเป็นพิษร้ายแก่เรา เราจึงต้องเป็นทุกข์มากมายทั้งที่มีเงินเยอะหรือหาเงินได้มากอย่างนี้เป็นต้น

ฉะนั้น สิ่งที่มนุษย์ต้องการและหากัน เช่น เงิน ชื่อเสียง ยศ ตำแหน่งเหล่านี้ หรือความสะดวกสบายอย่างอื่นก็แล้วแต่ที่เรียกว่า **สิ่งที่มนุษย์ต้องการนั้นหามาได้ แต่แล้วกลับมาเป็นพิษร้าย**

พิษร้าย คือ ทำให้มนุษย์มีความทุกข์อย่างอื่นมากมายมหาศาลเกิดขึ้นมา

อย่างที่เราเห็นกันอยู่ในเวลานี้ว่าโลกสมัยนี้ยิ่งก้าวหน้าทางวิชาการทางวัตถุมากเท่าไร แต่แล้วก็ยิ่งมีความทุกข์เดือดร้อนมากในทางจิตใจเหลือประมาณ หรือแม้ที่สุดแต่เรื่องสงครามก็ยิ่งเป็นสิ่งที่เจริญงอกงามไปตามความเจริญของวัตถุนั้นด้วย นี้เรียกว่า เทคนิคนั้นไม่สัมพันธ์กันเสียแล้ว คือไม่เป็นประโยชน์ที่สมบูรณ์

เรามีเทคนิค แต่เรื่องหาสร้างวัตถุ แต่แล้วเราก็ไม่มีเทคนิคในการที่จะควบคุมสิ่งเหล่านั้นให้ปกติได้ นี่เรียก **เทคนิคแห่งความเป็นมนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์สู่ปกติได้ เพราะเทคนิคที่ส่วนที่จะควบคุมสิ่งที่เราต้องการหรือได้มา**

ถ้าท่านผู้อ่านเข้าใจข้อความนี้จะเข้าใจได้เองทันทีว่า **ธรรมะนั้นคืออะไร ? หรือมีเทคนิคอย่างไรที่ได้ประโยชน์**

กล่าวต่อไปว่าคนหนุ่ม-สาว และคนทั่วไปสมัยนี้ไม่สนใจธรรมะเป็นส่วนใหญ่ เพราะเข้าใจผิดไปว่า ไม่เกี่ยวข้องกับเรา ๆ หรือไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์เป็นของมีไว้ดูเล่นและมีไว้บูชา มีไว้ประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนาเท่านั้นเอง ไม่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเราเลย ใครเข้าใจอย่างนี้ก็เป็นคนโง่ที่สุดในโลก

ญาติโยม ! เพราะว่าเขาไม่รู้ว่า ธรรมะเป็นระบบเทคนิคอันหนึ่ง ที่จะควบคุมสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ กำลังหาอยู่ ที่กำลังสร้างนั้น อย่าให้เกิดความทุกข์ขึ้นมา

นี่เป็นเรื่องสำคัญมาก ถ้าท่านเข้าใจข้อนี้ ท่านจะชอบใจธรรมะขึ้นมาเอง จะรักและนับถือพระพุทธเจ้าขึ้นมาเอง แต่ถ้าไม่เข้าใจความจริงข้อนี้แล้ว แม้ใครจะชักชวนหรือจะบังคับอย่างไร ท่านก็จะไม่ชอบ ๆ ธรรมะจะไม่ต้องการพระพุทธเจ้าอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น จึงให้หัวข้อเรื่องว่า **"เทคนิคนั้น คือ ธรรมะ"**

ธรรมะนั้น คือ เทคนิค แม้แต่เทคนิคทางวัตถุ ทางวิชาชีพนี้ก็ยังเป็นธรรมะ ซึ่งจะได้กล่าวให้ชัดเจนตามลำดับต่อไป แต่ในตอนนี้อยากจะขอร้องให้ช่วยกันซ้อมความเข้าใจ ในคำว่า "เทคนิค" ให้ตรงกันเสียก่อน

เราจะต้องนึกถึงคำ ๒ คำ คือ คำว่า **เทคนิค** (Technique) กับคำว่า **แท็คติก** (Tactics) ซึ่งอยู่ท้าย เทคนิคเราแปลกันว่า วิชาการ ๆ ส่วนแท็คติกนั้น เราแปลว่า **วิธีการ เราจะมีความรู้แตกฉานแต่วิชาการไม่ได้ ๆ ต้องมีความแตกฉานในส่วนวิธีการด้วย และต่อเมื่อเอาแท็คติกกับเทคนิคมารวมกัน**

มันจึงจะเป็นเหตุผลที่ที่ถูกต้อง คือ สมบูรณ์ทั้งทางวิชาการ และวิธีการ

"วิชาการ" คือ ความรู้

"วิธีการ" คือ การกระทำที่สัมฤทธิ์ผล

และทั้งหมดนั้นต้องเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎของธรรมะ ทั้งเทคนิคและแท็คติกจะต้องเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎของธรรมชาติ

เราจะรู้หรือไม่รู้ไม่สำคัญ แต่ข้อเท็จจริงหรือความจริงมีอยู่ว่า **ต้องเป็นไปตามกฎธรรมชาติ และกฎของธรรมชาติ**

นั่นเอง คือ สิ่งที่เรียกว่า ธรรม หรือธรรมะ ก็แล้วแต่จะเรียก เราเรียกว่า ธรรมเฉย ๆ หรือธรรมะก็ได้

ตรงนี้สรุปความว่า **ต้องสมบูรณ์ทั้งเทคนิคและแท็คติก คือ ทั้งวิชาการและวิธีการ ถ้าท่านยอมรับหลักอันนี้ว่า ๒ อย่างนี้ รวมกันแล้วจะเป็นเหตุผลที่สมบูรณ์ หรือที่ถูกต้องที่จะใช้ประโยชน์ร่วมกันได้แล้วจะเกิดความแน่ใจ และพอใจในพระพุทธเจ้ายิ่งขึ้น**

พระองค์ท่านมีคุณสมบัติที่สำคัญอันหนึ่งเรียกว่า **วิชชาจะระณะสัมปันโน** ถ้าญาติโยมเคยสวดบทอิติปิโส ท่านก็จะได้ยินชินหูว่า **อิติปิโส...สัมปันโน** ฟังดูให้ดี

วิชชาจะระณะสัมปันโน แปลว่า สมบูรณ์ด้วยวิชาจรณะ

วิชชานั้น คือ เทคนิค ส่วนจรณะ คือ แท็คติก

วิชชา แปลว่า ความรู้ จรณะ แปลว่าการกระทำหรือการประพฤติ สัมปันโน แปลว่า สมบูรณ์

เพราะฉะนั้น **พระพุทธเจ้า จึงเป็นผู้สมบูรณ์ทั้งเทคนิคและแท็คติกอย่างยิ่ง ท่านจึงเป็นบุคคลที่พรั่งพร้อมอย่างสมบูรณ์ที่สุด**

ในบรรดามนุษย์ทั้งหลาย การที่ใครจะไปสมบูรณ์แต่ทางวิชชาอย่างนี้ก็ไม่ถูกแน่ ๆ เพราะว่าอาจจะกระทำไม่ได้ก็ได้ มีแต่ความรู้แล้วกระทำไม่ได้ก็ได้ ถ้าจะมีแต่การกระทำไม่มีความรู้ มันก็จะทำไม่ได้

ดังนั้น จึงต้องระบุให้ชัดลงไปว่า **วิชชาจรณะสัมปันโน สมบูรณ์ทั้งความรู้และการกระทำ** คือ มีทั้งเทคนิคและแท็คติกอย่างที่กล่าวมาแล้ว

หลักของการมีเทคนิคนี้ จึงเป็นในพุทธศาสนา หรือ เป็นที่ยิ่งกว่านั้น ก็คือ **อยู่ที่เนื้อตัวของพระพุทธเจ้านั่นเอง**

ฉะนั้น ขอให้สนใจในคำว่า **วิชชา–จะระณะสัมปันโน แล้วเราก็จะรู้ว่าเทคนิคนั้นเกี่ยวข้องกับธรรมะอย่างไร**

สิ่งที่เรียกว่า **เทคนิค เป็นภาษาต่างประเทศ เราก็ยังไม่ได้คำแปลเป็นภาษาไทยที่เป็นที่พอใจ ก็แปลแต่เพียงว่าวิชาการ แท็คติก ก็คือวิธีการ วิชชาการผสมกัน คือ เหตุผลที่สมบูรณ์ที่ได้กล่าวมาเมื่อตะกี้นี้ว่า ทั้งสองอย่างนี้ต้องเป็นไปตามกฎแห่งธรรม**

ทีนี้ จะอธิบายคำว่า ธรรมะ ท่านจงกำหนดไว้ให้เป็นหลักว่า สิ่งที่เรียกว่าธรรมนี้ มันหมายถึงสิ่งไม่ยกเว้นอะไร แต่เรามักจะเข้าใจกันว่า ธรรมหรือพระธรรมนี้เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า อย่างนี้มันน้อยเกินไป มันถูกน้อยเกินไป เพียงแต่บอกสิ่งที่เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าและยังไม่รู้ว่าสอนอย่างไรด้วยซ้ำไป

แต่คำว่า **ธรรมะ** นั้นหมายถึง **สิ่งทุกสิ่งทุกอย่าง คือ ทั้งที่มนุษย์จะรู้จักหรือจะไม่รู้จักก็ตาม**

ขอให้ถือเป็นความรู้ที่เพิ่งจะได้ยินใหม่วันนี้ก็ตามใจ ความว่าสิ่งที่เรียกว่า **ธรรมนั้น คือ ทุกสิ่งทุกอย่าง** และเพื่อเข้าใจ

ความหมายของคำว่า **"ทุกสิ่ง"** เราแจกออกไปได้เป็นว่า **๑) ธรรมชาติ ๒) กฎของธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวธรรมชาตินั้น ๓) หน้าที่ที่มนุษย์ จะต้องกระทำให้ถูกต้องตามกฎของธรรมชาตินั้น ๔) ผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น เป็น ๔ อย่างด้วยกันท่านทั้งหลาย**

๑) ตัวธรรมชาติแท้ ๆ นี้อย่างแรกจะเป็นวัตถุก็ได้มิใช่วัตถุก็ได้ สิ่งที่เป็นความคิดนึกล้วน ๆ ก็ได้ที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติ นี่เราเรียกว่า ธรรมชาติทั้งหมด ธรรมชาติในลักษณะเช่นนี้ อาจจะไม่เหมือนกันกับที่เขาพูดกันอยู่ในทางโลกก็ได้

แต่ตามหลักธรรมะในพระพุทธ-ศาสนา จะเรียกทุกอย่างนี้ว่า ธรรมชาติหมด อย่างคนเราคนที่หนึ่งร่างกายก็เป็นธรรมชาติ จิตใจก็เป็นธรรมชาติ ความคิดนึกก็เป็นธรรมชาติ และสิ่งต่าง ๆ ที่นอกออกไปจากตัวเราเป็นแผ่นดิน ต้นไม้ ภูเขา

ทุกอย่างที่มนุษย์รู้จัก นี้เรียกว่า ธรรมชาติทั้งหมด จนกระทั่งว่ามีรูปก็มี ไม่มีรูปก็มี เปลี่ยนแปลงก็มี ไม่เปลี่ยนแปลงก็มี อย่างนี้เป็นต้นหมดเลย นี่เรียกว่า ธรรมชาติทั้งสิ้นท่านทั้งหลาย

๒) กฎของธรรมชาติ คือ กฎของธรรมชาติ ก็มีอยู่ในธรรมชาตินั้น เช่น ความเปลี่ยนแปลง ถ้าเปลี่ยนแปลงจะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างไรนี้เป็นต้น เช่น ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตาอย่างนี้ เรียกว่าเป็นกฎของธรรมชาติ หรือแม้แต่กฎวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ ก็ยังเรียกว่า กฎของธรรมชาติ นี้เราก็ต้องรู้จักให้พอสมควรถึงจะได้ประโยชน์

> *'หน้าที่ทางจิตใจ คือ เราจะต้องดำรงจิตไว้ในลักษณะอย่างไร ให้ถูกต้องตามกฎของธรรมชาติ จึงจะไม่เป็นทุกข์ อย่างนี้เรียกว่า หน้าที่ตามกฎของธรรมชาติ...'*

๓) หน้าที่ของมนุษย์ตามกฎ-ธรรมชาติ นี้คงจะเข้าใจได้เองว่า ธรรมชาติมันมีอำนาจที่เฉียบขาด ที่เด็ดขาด ถ้าใครทำไม่ถูกต้องกับเรื่องของมัน มันก็จะเกิดปัญหาไปในทางที่เป็นทุกข์มากมาย

ถ้าทำถูกต้องก็จะได้ประสบความสำเร็จตามที่ต้องการ ฉะนั้น มนุษย์ จึงต้องรู้หน้าที่ ๆ ตนจะต้องกระทำตามธรรมชาติ แม้ที่สุดแต่ว่าหน้าที่ ๆ จะต้องกินอาหาร จะต้องถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะหรืออะไรก็ตาม นี้เป็นเพียงหน้าที่ที่ร่างกาย

ทีนี้ **หน้าที่ทางจิตใจ** คือ **เราจะต้องดำรงจิตไว้ในลักษณะอย่างไร ให้ถูกต้องตามกฎของธรรมชาติ จึงจะไม่เป็นทุกข์ อย่างนี้เรียกว่า หน้าที่ ตามกฎของธรรมชาติ ท่านทั้งหลาย**

๔) ผลที่เกิดขึ้นจากการทำหน้าที่ มันก็ต้องเป็นไปตามกฎของธรรมชาติ เช่น จะสร้างอะไรขึ้นมาเป็นวัตถุ มันก็ต้องเป็น

ไปตามอำนาจกฎของธรรมชาติ ได้ผลทางวัตถุขึ้นมา หรือว่า เราประพฤติในทางจิตทางใจ ได้ผลเป็นความสงบสุขขึ้นมา อย่างที่เราเรียกว่า มรรคผลนิพพานในพระพุทธศาสนา นี้ก็เรียกว่า **เป็นผลที่เกิดมาจากการทำหน้าที่อย่างถูกต้องตามกฎธรรมชาตินั่นเอง**

เพราะฉะนั้น ขอให้เข้าใจว่า เราแบ่งสิ่งที่เรียกว่า ธรรมนี้ออกเป็น ๔ ประเภทอย่างนี้ แล้วทั้งหมดนั้นล้วนแต่เนื่องอยู่กับธรรมชาติ **หนึ่ง คือ ตัวธรรมชาติ สอง คือ กฎของธรรมชาติ สาม คือ หน้าที่ของมนุษย์ตามธรรมชาติ สี่ คือ ผลที่มนุษย์จะพึงได้รับตามกฎธรรมชาติ ฉะนั้น ทุกสิ่งทั้งหมดจะรวมอยู่ใน ๔ ประเภทนี้ทั้งสิ้นท่านทั้งหลาย**

กล่าวต่อไปว่า พระเจ้าในฐานะที่เป็นกฎของธรรมชาตินั้น แม้แต่สิ่งที่เรียกว่าพระเจ้านี้ก็รวมอยู่ในคำว่า ธรรมนี้เหมือนกันท่านทั้งหลาย คือ **พระเจ้าในฐานะที่เป็นกฎของธรรมชาตินี้ก็ใช่ เพราะมีหน้าที่มีอำนาจเฉียบขาดตามธรรมชาตินั้น ทีนี้คนเราก็รวมอยู่ในสิ่งเหล่านี้ด้วยญาติโยม !**

ความรู้ความคิดต่าง ๆ ของบุคคล การกระทำของคนเรานี้ ก็รวมอยู่ในสิ่งเหล่านี้ด้วย คือ **ผลที่เกิดขึ้นเป็นความเจริญ หรือความเสื่อมทรามอะไรก็สุดแท้** ก็รวมอยู่ในสิ่งเหล่านี้ด้วยทุกประการ นี้คือ คำว่า **ธรรมะในภาษาบาลี**

ฉะนั้น จึงกล่าวว่า **ธรรมะ คือ ทุกสิ่งที่เป็นธรรมชาติ และเป็นไปตามกฎของธรรมชาติตลอดไปอย่างนั้น ถ้าเรารู้เรื่องเหล่านี้ดี เราก็เรียกว่า รู้ส่วนที่เป็นแท็คติกของสิ่งเหล่านี้ชัดเจน**

ท่านทั้งหลาย ! ถ้าเรารู้หน้าที่ที่จะต้องกระทำต่อสิ่งเหล่านี้ดี ก็เรียกว่า รู้เทคนิคของสิ่งเหล่านี้ เมื่อรวมกันทั้งเทคนิคกับแท็คติก ก็คือ ความสมบูรณ์นั่นเองที่จะนำมา ซึ่งชัยชนะ หรือความสำเร็จประโยชน์ในการที่เราจะเป็นมนุษย์อยู่ในโลกนี้ อย่างบรรเทาทุกข์ได้ คือ **อยู่อย่างสมบูรณ์ สามารถทำตนให้ไม่มีความทุกข์อย่างถาวรตลอดไปได้**

จึงเห็นได้ว่าเป็นคำกล่าวที่มีวงกว้างมากที่สุด คือ กินความไปทุกสิ่งทุกอย่างมิใช่เพียงแต่ความรู้เท่าที่จะทำให้

เราประกอบการงานที่เป็นอาชีพได้เท่านั้น มิใช่

ขอให้นักศึกษาและญาติโยมจำคำว่า ธรรม หรือธรรมะใน ๔ ความหมายนี้ไว้เป็นต้นทุนสำหรับศึกษาหาความรู้ในวิชาที่เกี่ยวกับธรรมะต่อไปในคราวอื่น ๆ

อาตมาขอยืนยันว่า **ถ้ามีความเข้าใจ ในส่วนนี้เป็นพื้นฐานเป็นต้นทุนแล้ว นี่จะเข้าใจธรรมะที่มากมายได้โดยไม่ยากนัก แต่จะง่ายและสะดวกที่สุด**

ดังนั้น **เราจะต้องเห็นกันให้ชัดลงไปว่า ธรรมะนั่นแหละ คือ เทคนิค เทคนิคนั่นแหละ คือ ธรรมะ**

แต่เดี๋ยวนี้เราไม่เคยนึกกันอย่างนี้ เราว่าเทคนิค ก็คือ วิชาที่สอนให้เราทำอะไรเป็นตามที่เราต้องการ แต่แล้วก็เป็นเรื่องทางวัตถุทั้งนั้นเป็นส่วนใหญ่ มันจึงเป็นเรื่องหาเงินหรือหาชื่อเสียงมาอย่างเดียว ทำนองนั้น โดยไม่รู้จักควบคุมสิ่งเหล่านั้น มันจึงอันตรายมาก

ฉะนั้น ถ้าเราจะพูดถึงแท็คติกโดยสมบูรณ์ เราต้องมีความรู้ที่จะควบคุมสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเองให้ตลอดสาย ฉะนั้น ญาติโยมและนักศึกษาเทคนิคทั้งหลาย นอกจากจะมีวิชาความรู้เทคนิคฝ่ายที่สร้างหรือจะหามา แล้วยังจะต้องมีความรู้ที่จะควบคุมสิ่งเหล่านี้ให้อยู่ในอำนาจของเราด้วย คือ **ถึงความสมบูรณ์อย่าให้เกิดพิษแก่ใจของเราขึ้นมาญาติโยม !**

แต่บางคนโง่ เช่น มีเงินแล้วเงินกลายเป็นพิษขึ้นมา ทำให้คนต้องติดยาเสพติด หรือติดคุก ติดตะรางบ้าง ต้องฆ่าตัวตายก็มี บางทีต้องเป็นโรคเส้นประสาท บางคนต้องเป็นโรคจิตชีวิตสับสน เป็นคนบ้าก็เพราะเงินที่เขามีอยู่เหมือนกัน ชื่อเสียงก็เหมือนกัน ล้วนอันตราย **ถ้ามุ่งหมายแบบมิจฉาทิฏฐิ คือ โง่เง่าเกินไป**

ฉะนั้น จึงต้องนึกถึงเทคนิคนี้ให้มาก ๆ หน่อยก็จะดี ญาติโยม !

นี่คือ ความจำเป็นที่ทำให้ต้องมีการสั่งสอนอบรมแท็คติกในส่วนนี้บ้าง ให้มาก ๆ ยิ่งดี กล่าวธรรมะในครั้งนี้ จึงได้มีขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ส่วนนี้เอง แต่แล้วก็เป็นที่น่าประหลาดใจที่ว่ามันเป็นคำ ๆ เดียวกัน คือ คำว่า เทคนิคดังที่กล่าวแล้ว

ถ้าทางฝ่ายวัตถุ ท่านทั้งหลายก็เรียนก็ทำสำเร็จอยู่แล้วใช่ไหม ? แต่ฝ่ายจิตใจนั้นอาจจะยังขาดอยู่ก็ได้ คือ ยังไม่ได้รู้และยังไม่ได้ทำ มันอาจจะปวดหัวเพราะการเรียนนั้นก็ได้ เพราะการทำหน้าที่นั้นก็ได้

อาจจะร้องไห้เพราะการเรียนหรือการทำนั้นก็ได้ใช่ไหม ? หากผิดพลาด ถ้ายังแยกกันอยู่โดยไม่เกี่ยวข้องกันอยู่อย่างนี้ ท่าจะลำบาก เพราะฉะนั้น เราจึงสนใจธรรมะหรือเทคนิคในทางฝ่ายธรรมะ คือ **ที่เป็นฝ่ายจิตใจหรือฝ่ายวิญญาณให้ครบบริบูรณ์จะดีกว่าท่านทั้งหลาย !**

กล่าวต่อไปว่านี้เรามามองกันต่อไปว่า เทคนิคจะชนิดไหนก็ตาม จะต้องเป็นไปตามกฎของธรรมชาติ ฝืนกฎธรรมชาติ

ไปไม่ได้ อย่าได้อวดดีในเรื่องนี้ ถ้าขืนอวดดีในเรื่องนี้ก็จะเป็นคนโง่ที่สุดในโลกเป็นครั้งที่สอง จะต้องดูให้ดีว่า มันจะต้องเป็นไปตามกฎธรรมชาติอย่างไรจริงแท้ เราอาจจะยืนยันได้ว่า **ถ้าฝืนธรรมะแล้วก็จะต้องฝืนธรรมชาติ ถ้าฝืนธรรมชาติแล้วก็จะต้องฝืนธรรมะนั่นมันผิดพลาด ถ้าฝืนธรรมะหรือฝืนธรรมชาติแล้วจะไม่มีเทคนิค จะไม่เป็นเทคนิค**

ฉะนั้น เราอย่าได้เข้าใจไปตามคนสมัยใหม่ บางคนพูดอย่างเขลา ๆ ว่าเราจะควบคุมธรรมชาติ เราจะเอาชนะธรรมชาติว่าอย่างนั้น แล้วคนบางคนก็เข้าใจไปตามนั้นว่า เราจะเอาชนะธรรมชาติได้

นี้ฟังดูให้ดีถ้าฟังไม่ดีแล้วจะเข้าใจผิดว่า เราจะฝืนธรรมชาติได้ เราอาจจะเอาชนะธรรมชาติได้ และควบคุมธรรมชาติได้ นี่คือ **ความโง่อย่างนี้เป็นไปไม่ได้ ๆ โดยปกติเราไม่อาจฝืนธรรมะได้ไม่อาจเอาชนะธรรมชาติได้หรอก**

นอกจากจะต้องทำให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของธรรมชาติเท่านั้น คือ ธรรมะหรือเทคนิคของธรรมชาติ เราเอาชนะมันได้ตามที่เราต้องการนั้น ก็เพราะเราทำถูกวิธี คือ **ถูกตามกฎของมันนั่นเอง**

ถ้าพูดอย่างว่า มันเป็นคน ก็คือทำถูกใจมัน จึงอำนวยประโยชน์ให้แก่เรา อันที่จริงต้องอย่างนั้น เหมือนกับว่า เรานับถือพระเจ้า ทำถูกใจพระเจ้า เราจึงได้รับประโยชน์อย่างนั้นอย่างนี้ จากพระเจ้า ถ้าแปลความให้ถูกต้อง พระเจ้าในที่นี้ก็คือกฎของธรรมชาตินั่นเอง เราอ้อนวอนพระเจ้าก็ด้วยการพยายามทำให้ดีที่สุดนั่นแหละให้ถูกต้อง ตามกฎของธรรมชาตินั้น ๆ เราจึงจะทำอะไรได้สัมฤทธิ์ผล แม้การสร้างสรรค์ในทางวัตถุก็เหมือนกันนั่นแหละญาติโยม !

จะสร้างนั่นสร้างนี่ขึ้นมาเป็นความเจริญอย่างสมัยใหม่นี่ มันก็ดู ๆ คล้ายกับว่าเราแก้ธรรมชาติ ฝืนกฎธรรมชาติ และชนะธรรมชาติ ที่จริงเป็นการเปล่าเลย เรากลับจะต้องทำให้ถูกต้องตามธรรมชาติ

ตามกฎธรรมชาติที่เร้นลับอยู่อีกส่วนหนึ่ง ต่างหากเราจึงประสบความสำเร็จ ในการที่เอาธรรมชาติมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่เราได้อย่างนั้น ถ้าเราจะพูดควบคุมธรรมชาติชนะธรรมชาติได้ มันก็มีความหมายเพียงอย่างนี้เท่านั้นท่านทั้งหลาย

คือ **เราไปทำถูกต้องตามกฎของธรรมชาติเข้าแล้วโดยไม่รู้สึกตัวนั่นเอง เมื่อเราเอามันมาใช้ได้** เราก็คิดว่าเราชนะมัน ที่แท้มันชนะเราอยู่ตลอดเวลา สิ่งที่เรียกว่า **เทคนิค ก็คือ สิ่งที่เราเอาชนะธรรมชาติกันในลักษณะอย่างนี้ โดยเราทำถูกต้องตามกฎของธรรมชาติ จนเราเอาประโยชน์จากมันได้อย่างนั้น ท่านคงจะมองเห็นได้แล้วว่า**

พระพุทธเจ้าเป็นนักเทคนิคอย่างไร ? สมบูรณ์อย่างไร ? ใครเคยคิดบ้าง ! ส่วนเราจะเป็นนักเทคนิคเพียงกระผีกเดียวของพระพุทธเจ้าก็ไม่ได้ จะเท่ากับปีกลิ้น ในเมื่อเอาไปเปรียบเทียบกับภูเขาเลากาทำนองนั้นญาติโยม !

ฟังดูไม่น่าเชื่อ และคงจะไม่มีใครเชื่อกี่คนนักว่า คนโบราณมีเทคนิคมากกว่าคนสมัยนี้ คงจะไม่มีใครเชื่อ เพราะว่ามันไม่เคยมีคำว่า เทคนิคพูดของคนโบราณ

แต่แล้วอย่าลืมตัวอย่างที่ได้ยกขึ้นให้ฟังว่า **พระพุทธเจ้าสมบูรณ์ด้วยวิชชาและจรณะ คือ ทั้งเทคนิคและแท็คติก ซึ่งเข้าใจกันดี แล้วไม่ต้องพูดถึงพระพุทธเจ้า**

โบราณปู่ ย่า ตา ยายของเราท่านก็ยังมีเทคนิคมากกว่าพวกเราสมัยนี้ นี่ยกตัวอย่างให้ฟังสักเรื่องหนึ่งว่า เมื่ออาตมาเป็นเด็ก ๆ อายุ ๑๔-๑๕ ปี ไปเยี่ยมยายต่างตำบลออกไป ท่านให้พรอย่างที่ฟังแล้วสะดุ้งจนงงว่า **"ให้ได้เมียที่เป็นผู้หญิงนะลูกนะ"** ฟังดู ให้ได้เมียที่เป็นผู้หญิงนะลูกนะ

นี่เป็นเทคนิคอย่างยิ่ง ซึ่งจะรู้หรือว่าผู้หญิงนั้น คือ อะไร ? เรางงเลยว่า ใคร ๆ ก็มีภรรยาที่เป็นผู้หญิงกันทั้งนั้น แล้วคนเดี๋ยวนี้เป็นอย่างไรบ้าง ดูจะไม่สนใจที่จะได้ภรรยาที่เป็นผู้หญิง อะไรก็เอาทั้งนั้นเลย แล้วยังไม่รู้ความหมายของคำว่า หญิงกับชายนี้ต่างกันอย่างไรด้วยซ้ำไป และยิ่งมาถึงสมัยนี้ยิ่งปนกันยุ่งนุงนังกันใหญ่ คือ ผู้หญิงทำอย่างเดียวกับผู้ชาย ผู้ชายทำอย่างเดียวกับผู้หญิงก็มี จนไม่รู้ว่าจะเป็นหญิงหรือเป็นชายกันแน่มันเป็นอย่างนี้เสียแล้ว

นี่เสียเวลาสักหน่อยอยากจะพูดให้ฟังว่า ถ้าตามความหมายทางศาสนาอย่างคริสเตียนนี้ ก็เขียนไว้ชัดเจนในเยเนซีศนั้นว่า พระเจ้าสร้างผู้หญิงขึ้นมาจากกระดูกซี่โครงของผู้ชาย ซึ่งสร้างขึ้นมาด้วยดิน พระเจ้าเอาดินขึ้นมาสร้างเป็นมนุษย์ว่าอย่างนั้น และดึงเอากระดูกซี่โครงของผู้ชายมาสร้างเป็นมนุษย์ผู้หญิง

คิดดูมันต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร ? นี่ไปดูเอาเองก็แล้วกัน เยเนซีศของคัมภีร์ไบเบิ้ล ในเยเนซีศตอนท้ายจะเรียกผู้ชายว่าผสมต้น เรียกผู้หญิงว่าผสมท้ายคนละคำคนละศัพท์กันเลย มันจะเหมือนกันไม่ได้

นี่เขามีความหมายชัดอยู่แล้วว่า **ผู้หญิงต้องมีลักษณะอย่างผู้หญิง และต้องทำหน้าที่อย่างผู้หญิง ผู้ชายต้องทำหน้าที่หรือมีลักษณะอย่างผู้ชายให้ชัดเจนอย่างนั้น**

ในทางพุทธศาสนาเราก็มีที่พระ-พุทธเจ้าตรัสว่า ผู้หญิงเป็นพระพุทธเจ้าไม่ได้ เป็นจักรพรรดิไม่ได้ เป็นพรหมไม่ได้ อย่างนี้ เป็นต้น เพราะว่าทำหน้าที่ต่างกัน และพระพุทธเจ้าท่านยังทรงรับรองขนบธรรมเนียมประเพณีในอินเดียสมัยโน้นที่ว่า ผู้หญิงจะไม่นั่งในรัฐสภา ผู้หญิงจะไม่ไปแคว้นกัมโพชะ คือ ไปศึกษาขั้นสูงเหมือนอย่างไปเรียนเมืองนอกสมัยนี้ และจะไม่ทำการงานที่สำคัญ หน้าที่การงานที่สำคัญอย่างเป็น นายกรัฐมนตรีอะไรทำนองนี้ เป็นต้น

เพราะว่าเขาสร้างผู้หญิงมาเพื่อทำหน้าที่อีกส่วนหนึ่งต่างหาก ซึ่งผู้ชายไม่ทำหรือทำไม่ได้ ทีนี้ ถ้าทั้งสองฝ่ายทำร่วมกันก็เป็นการความสมบูรณ์ การที่ทำแต่ฝ่ายหนึ่งมันเป็นเพียงครึ่งเดียวว่าอย่างนั้น

ฉะนั้น ความหมายของคำว่า **"ผู้หญิง"** ว่าผู้ชายมีความสำคัญมาก ปู่ ย่า ตา ยาย ของเรา จึงมีเทคนิคมากให้หาเมียที่เป็นผู้หญิง ส่วนคนสมัยนี้ไม่ได้คิด ฉะนั้นจึงถือว่าไม่มีเทคนิคเป็นคนเพ้อเจ้อทำอะไรละเมอ ๆ ฟุ้งไปตามความต้องการของตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ ไม่มีความหมาย ไม่รอบคอบ ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ไม่มีเทคนิคที่ครบสมบูรณ์ ถึงจะหาเงินได้ก็หามาเพื่อเป็นพิษร้ายอันตรายแก่ตน จะต้องร้องไห้ หรืออาจจะต้องถึงขั้นฆ่าตัวตาย เพราะเงิน เพราะชื่อเสียง เรื่องกิน เรื่องกาม เรื่องเกียรติ เหล่านี้จะมาเป็นพิษภัยร้ายอันตรายทั้งสิ้น

ถ้าขาดเทคนิคในส่วนนี้ (คือ ขาดธรรมะ)

เพราะฉะนั้น ขอให้ยอมรับกันเสียสักทีว่า ปู่ ย่า ตา ยาย ของเราก็เป็นนักเทคนิคที่ยอดเยี่ยม และเป็นเทคนิคที่สำคัญกว่า สมบูรณ์กว่ายุคนี้ แต่เทคนิคในทางธรรมะ เรียกว่า **เทคนิคไปสู่ความสงบสันติภาพท่านทั้งหลาย !** เจริญพร.

จากแนวทางของท่านอาจารย์พุทธทาส

ฤดูฝน
ชอุ่มธรรม

โดย...พระเริงชัย เตชพโล

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ตอน...กรรมวิธีแห่งปัญญา โยนิโสมนสิการ

ตอนที่ ๓ วิธีคิดแบบสามัญลักษณ์

ว่าด้วย**วิธีคิดแบบสามัญลักษณ์ หรือ วิธีคิดแบบรู้เท่าทันธรรมดา** คือ **มองอย่างรู้เท่าทันความเป็นอยู่ เป็นไปของสิ่งทั้งหลาย ซึ่งจะต้องเป็นอย่างนั้น ๆ ตามธรรมดาของมันเอง ในฐานะที่เป็นสิ่งซึ่งเกิดจากเหตุปัจจัยต่าง ๆ ปรุงแต่งขึ้นฯ**

เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็จะต้องดับไป ไม่เที่ยงแท้ ไม่คงที่ ไม่ยั่งยืน ไม่สามารถจะคงอยู่ได้ตลอดไป จึงเป็นอนิจจัง

อาการที่ปัจจัยทั้งภายในและภายนอกทุกอย่างต่างก็เกิดดับเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา เหมือนกัน

“...ไม่มีใครเป็นเจ้าของครอบครองมันได้จริง เพราะมันเป็นไปตามเหตุปัจจัย ไม่ใช่เป็นไปตามใจอยากของใคร จึงเป็นอนัตตา”

เมื่อเข้ามาสัมพันธ์กัน จึงเกิดความขัดแย้ง ที่ทำให้สิ่งเหล่านั้นมีสภาวะที่ถูกบีบคั้นกดดัน ไม่อาจคงอยู่ในสภาพเดิมได้ จะต้องมีความแปรปรวนเปลี่ยนแปลงเสื่อมสลาย จึงเป็นทุกข์

ในเมื่อต้องเป็นไปตามเหตุปัจจัย มันก็ไม่อาจเป็นของใครได้ ไม่มีใครคิดอยากบังคับมันได้ ไม่มีใครเป็นเจ้าของครอบครองมันได้จริง เพราะมันเป็นไปตามเหตุปัจจัย ไม่ใช่เป็นไปตามใจอยากของใคร จึงเป็นอนัตตา

รวมความได้ว่า **รู้เท่าทันว่า สิ่งทั้งหลายเป็นธรรมชาติมีลักษณะความเป็นไปโดยทั่วไปเสมอเหมือนกันตามธรรมดาของมัน ในฐานะที่เป็นของปรุงแต่ง ที่เกิดจากเหตุปัจจัย และขึ้นต่อเหตุปัจจัยทั้งหลายเช่นเดียวกัน**

วิธีคิดแบบสามัญลักษณ์นี้แบ่งได้เป็น ๒ ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ ๑ คือ รู้เท่าทัน และยอมรับความจริง เป็นขั้นตอนของการวางใจ วางท่าทีต่อสิ่งทั้งหลายโดยให้สอดคล้องกับความเป็นจริงโดยธรรมชาติ ซึ่งเป็นท่าทีแห่งปัญญา ท่าทีแห่งความเป็นอิสระ ไม่ถูกมัดตัว

แม้เมื่อประสบสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา หรือมีเรื่องราวที่ไม่น่าพอใจได้เกิดขึ้นแล้ว แต่ฉุกคิดขึ้นได้ ว่าสิ่งนั้น ๆ เหตุการณ์นั้น ๆ เป็นไปตามคติธรรมดา เป็นไปตามเหตุปัจจัยเช่นนั้นเอง เมื่อคิดได้อย่างนี้ **ก็เป็นท่าทีแห่งการปลงตกถอนตัวขึ้นได้ หายจากความทุกข์ หรืออย่างน้อยก็ทำให้ทุกข์นั้นบรรเทาลง**

หรือเมื่อประสบสถานการณ์มีเรื่องราวเช่นนั้นเกิดขึ้น เพียงตั้งจิตสำนึกขึ้นได้ในเวลานั้นว่า **เราจะมองตามความเป็นจริง ไม่มองตามความอยากให้เป็น หรืออยากไม่ให้เป็น การที่เป็นทุกข์ก็ผ่อนคลายลงได้ทันที เพราะเปลื้องตัวให้เป็นอิสระได้ โดยไม่เอาตัวเอาเข้าไปให้ถูกกด ถูกบีบ (นั่นคือไม่สร้างตัวตนขึ้นมา จึงไม่ถูกกด ถูกบีบ)**

ขั้นตอนที่ ๒ คือแก้ไขและทำการไปตามเหตุปัจจัย ซึ่งเป็นขั้นตอนของการปฏิบัติต่อสิ่งทั้งหลายให้สอดคล้องกับความเป็นจริงของธรรมชาติ เป็นการปฏิบัติด้วยปัญญา ด้วยความรู้เท่าทัน เป็นอิสระไม่ถูกมัดตัว

กล่าวคือ เมื่อรู้อยู่แล้วว่า สิ่งทั้งหลายเป็นไปตามเหตุปัจจัย เราต้องการให้มันเป็นอย่างไร ก็ศึกษาให้รู้ให้เข้าใจเหตุปัจจัยทั้งหลาย ที่จะทำให้มันเป็นไปอย่างนั้น แล้วแก้ไข ทำการจัดการที่ตัวเหตุปัจจัยเหล่านั้น เมื่อทำเหตุปัจจัยพร้อมบริบูรณ์ที่จะให้มันเป็นอย่างนั้นแล้ว ถึงเราจะอยากหรือไม่อยาก มันก็จะไม่เป็นอย่างนั้น **กล่าวสั้น ๆ คือ แก้ไขด้วยความรู้ และแก้ที่ตัวเหตุปัจจัย ไม่ใช่แก้ด้วยความอยาก**

เพียงแต่กำหนดรู้ความอยากของตน และกำหนดรู้เหตุปัจจัย แล้วแก้ไขกระทำการที่เหตุปัจจัย เมื่อปฏิบัติได้อย่างนี้ ก็ถอนตัวเป็นอิสระได้ ไม่ถูกความอยากพาตัว (ความจริง คือ การสร้างตัวตน) เข้าไปให้ถูกกดถูกบีบ เป็นการปฏิบัติอย่างไม่ถูกมัดตัว เป็นอันว่า **ทั้งทำการและทั้งปล่อยให้สิ่งทั้งหลายมันเป็นไปตามเหตุปัจจัย เป็นวิธีปฏิบัติที่ทั้งได้ผลดีที่สุด และตนเองก็ไม่เป็นทุกข์**

ปฏิบัติตามวิธีคิดแบบที่ ๓ (หรือวิธีคิดแบบสามัญลักษณ์) ซึ่งอยู่ในขั้นตอนที่ ๒ นี้ มีความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงไปยังวิธีคิดแบบที่ ๔ ที่จะมีการนำเสนอในตอนต่อไป หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า... ใช้วิธีคิดแบบที่ ๔ มารับช่วงไป

คลายความสงสัย...!

ก่อนเข้าสู่เนื้อหา อาตมาภาพจักได้ทำการคลายปมเชือกแห่งภาษา ที่ถูกขมวดไว้เสียแน่นด้วยศัพท์บาลี ที่มีอย่างดาษดื่นในเนื้อหาสาระ ที่กำลังนำเสนออยู่ในคอลัมน์นี้ ด้วยการแปลคำบาลีเหล่านั้นให้กลายเป็นถ้อยคำ

ภาษาไทยที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน เพื่อความอ่านง่าย และเมื่ออ่านแล้วก็สามารถเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้ง ปราศจากความสงสัย

"อรรถกถา"

คำว่า **"อรรถกถา"** ในคัมภีร์สัททนีติธาตุมาลา กล่าวว่า อรรถกถา คือ เครื่องพรรณนา อธิบายความหมายที่ดำเนินไปตามพยัญชนะและอัตถะ อันสัมพันธ์กับเหตุอันเป็นที่มาและเรื่องราว

พจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลศัพท์ ได้ให้ความหมาย อรรถกถาไว้ว่า...

"เครื่องบอกความหมาย" ถ้อยคำบอกแจ้งชี้แจงอรรถ, คำอธิบายอัตถะ คือ ความหมายของพระบาลี อันได้แก่ พุทธพจน์ รวมทั้งข้อความและเรื่องราวเกี่ยวข้องแวดล้อมที่รักษาสืบทอดมาในพระไตรปิฎก, คัมภีร์อธิบายความในพระไตรปิฎก และอรรถกถามีมาแต่พุทธกาลซึ่งเป็นสิ่งเนื่องด้วยกันกับการศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า ฯลฯ

"วิสุทธิ ๗"

ต่อมาคำว่า **"วิสุทธิ ๗"** คือความบริสุทธิ์ หรือความหมดจด หรือการชำระสัตว์ให้บริสุทธิ์ด้วยการบำเพ็ญไตรสิกขาให้บริบูรณ์เป็นขั้น ๆ ไปโดยลำดับ จนบรรลุจุดหมาย**พระนิพพาน มี ๗ ขั้นตอน** คือ

๑. สีลวิสุทธิ คือ ความหมดจดแห่งศีล

๒. จิตตวิสุทธิ คือ ความจดแห่งจิต

๓. ทิฏฐิวิสุทธิ คือ ความหมดจดแห่งทิฏฐิ

๔. กังขาวิตรณวิสุทธิ คือ ความหมดจดแห่งญาณอันเป็นเหตุข้ามพ้นความสงสัย

๕. มัคคามัคคญาณทัสสนวิสุทธิ คือ ความหมดจดแห่งญาณที่รู้เห็นว่าทางหรือมิใช่ทาง

๖. ปฏิปทาญาณทัสสนวิสุทธิ คือ ความหมดจดแห่งญาณอันรู้เห็นทางดำเนินที่เป็นสาระแท้ ๆ

๗. ญาณทัสสนวิสุทธิ คือ ความหมดจดแห่งญาณทัสสนะ

(ติดตามต่อฉบับหน้า)

*พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). พุทธธรรม : ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยบทที่ ๑๘ บุพภาคของการศึกษาหรือบุพนิมิตแห่งมัชฌิมาปฏิปทา ๒ โยนิโสมนสิการ, หน้า ๖๖๙-๖๗๕.
พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). พจนานุกรมพุทธศาสน์ : ฉบับประมวลศัพท์

ระเบียงจิต

เกิดมาทำไม ?

โดย...เรื่องของ “กู”

ถ้าใครสักคนตั้งคำถามว่า **“เกิดมาทำไม ?”** เราก็จะได้รับคำตอบคำเดียวกันเลยว่าเกิดมาเพื่อใช้กรรม นั่นแสดงว่าผู้ที่ตอบคำถามเป็นชาวพุทธ

เพราะในศาสนาพุทธนั้น สอนเรื่อง **“กรรม”** เรื่องกฎแห่งกรรม คำว่า **“กรรม”** หมายถึง การกระทำที่ประกอบด้วย เจตนา อันมีมูลมาจากอวิชชา ถ้าเรียกว่า **“กรรม”** ต้องหมายถึง การกระทำที่มีมูลเหตุมาจากเจตนา และเจตนานั้น เจตนาไปตามความโง่ของอวิชชา หลง ดี ชั่ว บุญ บาป ล้วนแต่เป็นเรื่องหลง และความหลงเป็นเหตุให้เจตนาเพื่อจะกระทำกรรมนั้น*

เมื่อเราเกิดมาเพื่อใช้กรรมก็เกิดอาการที่เรียกว่าใช้ชีวิตไปตามกรรม ปล่อยไปตามยถากรรม หรือเป็นเพราะกรรมแต่ชาติปางก่อน จนเป็นเหตุให้เกิดอาการ

---

*พจนานุกรมธรรม ฉบับพุทธทาส

ที่เรียกว่าซังกะตาย ไม่พยายามดิ้นรน จนถึงกับต้องพึ่งหมอดูเป็นผู้ช่วยกำหนด การจะทำการงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้ชาวพุทธขาดความมั่นใจในการตัดสินใจด้วยตัวเอง ต้องรอฤกษ์รอยามที่ดี จึงจะตกลงปลงใจทำอะไรได้สักอย่าง หรือก็ต้องอาศัยเวทย์มนต์คาถาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดลบันดาลด้วยการอ้อนวอนขอ ด้วยการติดสินบนต่าง ๆ ถ้าสำเร็จก็จะมาแก้บน หรือแม้แต่จะใช้เครื่องรางของขลังเพื่อให้มั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

มีลัทธิมิจฉาทิฏฐิ เกี่ยวกับสุขทุกข์และความเป็นไปในชีวิตของมนุษย์อยู่ **๓ ลัทธิ** ซึ่งต้องระวังไม่ให้เข้าใจสับสนกับหลักกรรมทางพุทธศาสนา คือ

๑. **ปุพเพกตเหตุวาท** : ลัทธิกรรมเก่า ถือว่าสุขทุกข์ทั้งปวง ที่ประสบในบัดนี้ เป็นเพราะกรรมเก่าที่ทำไว้ในปางก่อน (past-action determinism) เรียกสั้น ๆ ว่า **ปุพเพกตวาท**

๒. **อิสสรนิมมานเหตุวาท** : ลัทธิพระเป็นเจ้า ถือว่า สุขทุกข์ทั้งปวงที่ประสบในบัดนี้ เป็นเพราะการบันดาลของเทพผู้เป็นใหญ่ (theistic determinism) เรียกสั้น ๆ ว่า **อิศวรกรณวาท หรือ อิศวรนิรมิตวาท**

๓. **อเหตุอปัจจยวาท** : ลัทธิคอยโชค ถือว่าสุขทุกข์ทั้งปวงที่ประสบในบัดนี้เป็นไปเอง แล้วแต่โชคที่เลื่อนลอย ไม่มีเหตุ ไม่มีปัจจัย (indeterminism หรือ accidentalism) เรียกสั้น ๆ ว่า **อเหตุวาท**

ส่วน **ยถากรรม "ตามกรรม"** ตามปกติใช้ในข้อความที่กล่าวถึง คติหลังสิ้นชีวิต เมื่อเล่าเรื่องอย่างรวบรัดทำนองเป็นสำนวนแบบในการสอนให้คำนึงถึงการทำกรรมส่วนมากใช้ในคัมภีร์ชั้นอรรถกถาลงมาเช่นว่า **"กุลบุตรนั้น เมื่อเศรษฐีล่วงลับไปแล้ว ก็ได้ตำแหน่งเศรษฐีในเมืองนั้น ดำรงอยู่ตลอดอายุแล้ว ก็ไปตามยถากรรม"** (คือ ไปเกิดตามกรรมดีและชั่วที่ตัวได้ทำไว้), **"พระราชาตั้งอยู่ในโอวาทของพระโพธิสัตว์ ทำบุญทั้งหลายแล้วไปตามยถากรรม"** (คือ ไปเกิดตามกรรมดีที่ได้ทำ),

ข้อความว่า **"ไปตามยถากรรม"** นี้ เฉพาะในอรรถกถาชาดกอย่างเดียวก็มีเกือบร้อยแห่ง, ในพระไตรปิฎก คำนี้แทบไม่ปรากฏที่ใช้ แต่ก็พบบ้างสัก ๒ แห่ง คือ ในรัฐปาลสูตร (ม.ม.๑๓/๔๔๙/๔๐๙) และเฉพาะอย่างยิ่ง ในอัยยิกาสูตร (สํ.ส.๑๕/๔๐๑/๑๔๒)

ที่ว่า ครั้งหนึ่ง พระเจ้าปเสนทิโกศลเสด็จไปเฝ้าพระพุทธเจ้าและ

กราบทูลว่า พระอัยยิกา ซึ่งเป็นที่รักมากของพระองค์ มีพระชนม์ได้ ๑๒๐ พรรษา ได้ทิวงคตเสียแล้ว ถ้าสามารถเอาสิ่งมีค่าสูงใด ๆ แลกเอาพระชนม์คืนมาได้ ก็จะทรงทำ...พระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนเกี่ยวกับความจริงของชีวิตและทรงสรุปว่า **"สรรพสัตว์จักม้วยมรณ์ เพราะชีวิตมีความตายเป็นที่สุด ทุกคนจักไปตามกรรม (ยถากรรม) เข้าถึงผลแห่งบุญและบาป คนมีกรรมชั่วไปนรก คนมีกรรมดีไปสุคติ เพราะฉะนั้น พึงทำกรรมดี..."**;

มีบ้างน้อยแห่งที่ใช้ยถากรรมในความหมายอื่นเช่นในข้อความว่า **"ได้เงินค่าจ้างทุกวันตามยถากรรม"** (คือ ตามงานที่ตนทำ); ในภาษาไทยยถากรรม ได้มีความหมายเพี้ยนไปมากกลายเป็นว่า **"แล้วแต่จะเป็นไป, เรื่อยเปื่อย, เลื่อนลอยไร้จุดหมาย, ตามลมตามแล้ง"** ซึ่งตรงข้ามกับความหมายที่แท้จริง*

กัมมัสสะโกมหิ กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปะฏิสะระโณ, ยัง กัมมัง กะริสสามิ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา, ตัสสะ ทายาโท ภะวิสสามิ.

เรามีกรรมเป็นของตน, มีกรรมที่ต้องรับผลเป็นมรดกตกทอด, มีกรรมเป็นที่กำเนิด, มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์, มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย, เราทำกรรมใดไว้ ดีก็ตาม ชั่วก็ตาม, เราจะเป็นผู้รับผลตกทอดแห่งกรรมนั้น.

นี้คือพุทธพจน์ ที่ตัดมาจากบทสวด **อภิณหปัจจเวกขณ์** จะเห็นว่าพระองค์ทรงกล่าวว่า เรามีกรรมเป็นของตน, มีกรรมที่ต้องรับผลเป็นมรดกตกทอด, มีกรรมเป็นที่กำเนิด ก็คือเราต้องเกิดมาจากพ่อท่านนี้และแม่ท่านนี้ในช่วงเวลานี้เท่านั้น เราจึงจะได้เกิดมา ถ้าไม่ใช่ก็กลายเป็นคนอื่นแทน มี

*พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์ ของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต)

กรรมเป็นเผ่าพันธุ์ คือ เกิดเป็นคนไทย หรือเป็นเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ อยู่ในตระกูลสูง หรือตระกูลต่ำ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย ก็คือ **มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง หรือมีร่างกายพิการ โง่หรือฉลาด**

ฉะนั้น เรื่องของกรรมเก่าก็ยุติลงแค่นี้ ส่วนที่เหลือก็จะเป็นในส่วนของปัจจุบันกรรมหรือเป็นผลจากการกระทำของเมื่อวานหรือที่ผ่าน ๆ มาเมื่อได้เกิดมาเป็นคน เช่น ถ้าเราเกิดในตระกูลชาวไร่ชาวนา เราก็จะไม่ได้รับการสั่งสอนให้พูดจาไพเราะ หรือมีกิริยามารยาทที่งดงาม แต่จะเป็นคนพูดโผงผางจริงใจ ซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน อยู่ง่ายกินง่าย ไม่มีความยึดมั่นถือมั่นมากนัก แต่ก็ไม่ใช่เพราะเกิดในตระกูลชาวไร่ชาวนาแล้วจะไม่สามารถสร้างฐานะให้ร่ำรวยได้ เพราะถ้าลูกชาวนานั้นไม่มัวแต่น้อยเนื้อต่ำใจกับวาสนาที่เกิดมาจน ทนบากบั่นร่ำเรียนหรือค้นคว้าหาวิธีที่จะทำการเกษตรให้ได้ผลผลิตที่ดีลดต้นทุนอะไรต่าง ๆ โดยไม่รอคอยโชคชะตาฟ้าลิขิต ลุกขึ้นมาลิขิตชีวิตตัวเองด้วยคุณธรรมคือความพากเพียร จนกระทั่งสามารถมีความสุขได้ตามอัตภาพของตน

ถ้าอย่างนี้เราไม่เรียกว่าเกิดมาใช้กรรม แต่เรียกว่า **เกิดมาเพื่อใช้ชีวิต เพราะเขามีชีวิตที่ไม่ต้องทนทุกข์มากมายนัก ถึงแม้จะต้องทำงานหนัก แต่เป็นไปเพื่อหน้าที่และประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น**

หากจะเปรียบเทียบกับชีวิตของลูกเศรษฐีที่เกิดมาบนกองเงินกองทอง แต่งอมืองอเท้าไม่ขยันขันแข็งในการทำมาหากิน ทำตัวเป็นภาระพ่อแม่ ทำตัวเป็นอันธพาลชอบสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น มีแต่ความเห็นแก่ตัวจนไม่เคยมีความจริงใจให้กับผู้อื่น ไม่รู้จักคำว่า มิตรภาพความรักถึงแม้จะมีคนที่กลัวยอมเป็นเพื่อนด้วย แต่ก็เป็นเพื่อนที่ไม่จริงใจเป็นเพื่อนที่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์จากตัวเขาเช่นกัน คน ๆ นี้เราเรียกว่า **เกิด**

มาใช้กรรมและสร้างกรรมเพิ่มขึ้น เพราะเขาไม่สามารถใช้ชีวิตที่ได้มาพัฒนากรรมจนอยู่เหนือกรรม

แต่บางคนสามารถพัฒนากรรมจนถึงขีดสุดที่เรียกว่า เหนือกรรม หรือเป็นโลกุตตระ คือ มีการกระทำหน้าที่ ที่ถูกต้องอย่างถึงที่สุดและเป็นประโยชน์แก่ชาวโลกมากที่สุดเท่าที่ท่านเหล่านั้นจะมีความสามารถ ในการทำประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้อื่นจนเต็มกำลังความสามารถและสติปัญญา โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ ท่านทำหน้าที่เพื่อหน้าที่ โดยหน้าที่ในที่นี้หมายเอาเฉพาะหน้าที่ที่ถูกต้องเท่านั้น ไม่นับเอาหน้าที่ที่ไม่ถูกต้อง เช่น โจรก็ต้องทำหน้าที่ขโมย อย่างนี้ไม่จัดอยู่ในหน้าที่ที่ถูกต้อง

และด้วยหน้าที่ที่ถูกต้องนี้ก็ไม่จำเป็นว่าจะต้องถูกต้องสำหรับทุกคน เช่น ตำรวจทำหน้าที่อย่างสุจริตเที่ยงธรรม ย่อมไม่เป็นที่ถูกใจของนักการเมืองหรือนักธุรกิจที่กระทำทุจริตคอรัปชั่น ดังนี้เป็นต้น ความถูกต้องในที่นี้หมายถึงถูกต้องตามกฎของธรรมชาติ ซึ่งเป็นสัจธรรม คือกฎของธรรมชาติ เป็นกฎที่เฉียบขาดตายตัวถึงที่สุด เราจะรู้หรือไม่รู้มันไม่รับผิดชอบ มันมีกฎตายตัว มันเป็นกฎตายตัว เราทำลงไปมันมีผลตามกฎเกณฑ์ อันนั้นเรียกว่า **กฎที่ตายตัว แล้วไม่ยกเว้น แล้วก็ไม่จำกัดเวลา ไม่จำกัดยุคสมัย***

ฉะนั้น เราจะเห็นว่าความเข้าใจผิดในเรื่องของกรรมเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ศาสนาถูกมองเป็นเรื่องถ่วงความเจริญ ซึ่งตามความถูกต้องแล้วกลับเป็นเรื่องตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง เพราะศาสนากลับจะยิ่งทำให้ทุกคนทำงานทำหน้าที่ได้มีความสุขมากขึ้น เพราะเราสามารถยกเลิกกรรมได้ด้วยการมีสติตื่นรู้อยู่กับปัจจุบันให้มากที่สุด (พระอรหันต์ เป็นผู้มีสติสมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา)

เพราะในขณะแห่ง**สตินั่นหมายความถึงการมีสมาธิ (ความตั้งใจมั่น) สติ (ความระลึกได้) และสัมปชัญญะ (ความรู้ตัว) ปัญญา (ความรอบรู้ไปตามที่เป็นจริง** จนกระทั่ง ก่อให้เกิดความสงบแห่งอารมณ์ที่พลุ่งพล่าน ทำให้คิดและตัดสินใจได้อย่างดีและถูกต้องที่สุด) ทำให้สามารถพึ่งตนเองได้ไม่ต้องพึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ผีสางเทวดาที่ไหน และส่งผลให้สิ่งที่เรากำลังทำถูกต้องและไม่เป็นทุกข์เป็นเพียงแค่การกระทำไปตามหน้าที่อย่างถูกต้อง ตัวอย่างเช่น ชาวนาที่ทำนาอยู่กลางนากลางแดดอย่างมีสติทำนาเพราะ

---

*ธรรมศาสตรา เล่ม ๑ หน้า ๓๔ ของพุทธทาส ภิกขุ

ทำจิตใจให้บริสุทธิ์

เป็นหน้าที่ที่ต้องทำ เมื่อทำแล้วเขาจะรอดทั้งจากความหิวโหยทางร่างกายและความอยากได้ใคร่มีในสิ่งที่ตนไม่ควรได้ หรือไม่จำเป็นต้องมีทางจิตใจ เขาก็จะทำนาอย่างเบิกบานอยู่กับปัจจุบันขณะของเขาไม่กังวลกับวันพรุ่งนี้

และอดีตผ่านไปแล้วไม่มีประโยชน์ที่จะเอากลับมาครุ่นคิดให้เป็นทุกข์ ที่กลางนากลางแดดนั้นกำลังเกิดการปฏิบัติธรรมะอยู่ แต่ในโบสถ์ในวิหารที่กำลังสวดมนต์กันอย่างคร่ำเคร่งด้วยความหวังว่าจะได้ไปเกิดในสวรรค์เพื่อจะได้ร่ำรวยกอบโกยได้มากกว่าคนอื่น จะได้ดีกว่าคนอื่น วิเศษกว่าคนอื่น ในโบสถ์วิหารเหล่านั้นไม่มีธรรมะ ไม่มีการปฏิบัติธรรมเกิดขึ้น มีแต่การกระทำกรรม สวดใช้กรรม สวดล้างกรรมแล้วก็สร้างกรรมใหม่ขึ้น ถึงแม้จะเป็นกรรมขาวหรือที่เรียกว่า **บุญขึ้นมาซ้อนเป็นกรรมใหม่ไม่จบไม่สิ้น** จะขอยกบทโอวาทปาฏิโมกข์

หลักการ ๓ อันเป็นหัวใจสำคัญเพื่อเข้าถึงจุดมุ่งหมายของพระพุทธศาสนาโดยย่อ ได้แก่

๑) การไม่ทำบาปทั้งปวง

๒) การทำกุศลให้ถึงพร้อม

๓) การทำจิตใจให้บริสุทธิ์

ก็คือ หลักในการที่จะอยู่เหนือกรรม คือ ละกรรมดำ (กรรมชั่ว อกุศลกรรม) มาทำกรรมขาว (กรรมดี กุศลกรรม) จากนั้น ยกผลจากการทำความดีที่เคยเป็นความดีของฉันให้เป็นเรื่องของธรรมชาติ โดยไม่ต้องมีความรู้สึกที่เป็นตัวฉันที่ทำดีแล้วจะต้องได้รับผลดี ก็จะเกิดเป็นความบริสุทธิ์ของจิตที่ไม่หวังจะต้องได้อะไรเข้ามาเป็นเครื่องเศร้าหมองแห่งจิต และไม่ต้องทุกข์ใจเมื่อไม่สมดังหวังเพราะไม่ได้ตั้งความหวังไว้ตั้งแต่ต้นแล้ว

ดังนั้น เราจะมีชีวิตอยู่ เพื่อใช้กรรม หรือเราจะอยู่ เพื่อใช้ชีวิตให้ถึงจุดสูงสุดแห่งความเป็นมนุษย์จนกลายเป็นมนุษย์ชั้นยอดสุดเป็นพระอรหันต์ก็สุดแท้แต่จะเลือกที่จะทำหน้าที่หรือเลือกที่จะทำกรรมเพื่อจะต้องมาใช้กรรมกันต่อไป.

ชุมนุม คติธรรม

ตื่นเถิด ไฟบรรลัยกัลป์

โดย...ละอองธรรม

หลายสิบปีล่วงเลยมาแล้ว ผู้เขียนเองยังเป็นเด็กอยู่ เคยมีความรู้สึกกลัวมาก ๆ เมื่อได้ยินผู้ใหญ่เขาได้พูดว่า **อีกไม่นานไฟบรรลัยกัลป์จะล้างโลก ตามความคิดของเด็ก ๆ ก็นึกถึงแต่สภาพที่คนเรา กำลังโดนเผาทั้งเป็นนึกถึงความดิ้นทุรนทุราย ความเจ็บปวด มันช่างน่ากลัวสยดสยองเหลือเกิน**

เวลาผ่านไปห้าสิบกว่าปี หลาย ๆ คนรวมทั้งผู้เขียนด้วย ก็เริ่มเข้าใจแล้วว่า ได้เกิดขึ้นแล้ว และกำลังโหมหนักขึ้นทุกที ถ้าพวกเขายังมองไม่เห็นไฟชนิดนี้ ไม่รีบรู้ รีบตื่นตามความเป็นจริงแล้ว เขาก็โดนเผาและในที่สุดก็ต้องตายทั้งเป็น

ไฟ ชนิดนี้มี ๒ อย่างคือ

๑) ไฟนอก ถ้าเราไม่คิดพิจารณาให้ดี ก็คงคิดไม่ถึงว่า จะเป็นสิ่งที่เสียหาย จะต้องทำให้คนเราต้องเดือดร้อน กลับตรงกันข้ามไฟชนิดมีแต่ให้ความสะดวกสบาย เช่น ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุ

ด้านเทคโนโลยี ด้านการคมนาคม ไม่ว่าจะทางบก ทางเรือ ทางอากาศ ตึกรามบ้านช่อง รถทุกยี่ห้อทุกชนิด และหลาย ๆ อย่างที่เป็นวัตถุที่ยังไม่กล่าวถึง สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่มาจากธรรมชาติทั้งนั้น เช่น หิน ปูน น้ำ เหล็ก ป่าไม้ มากมาย

คนเราต้องไปขุด ไปทำลายป่าไม้ ไปนำวัสดุเหล่านี้มาก่อสร้าง ถ้าอยู่ในความพอดีก็ยังไม่เสียหายเท่าไหร่ แต่ที่ว่าเสียหายหนัก ก็เพราะว่า **คนเราทำทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อการแข่งขัน เพื่อหลอกล่อจิตใจของผู้บริโภค เลยไม่ได้ตั้งอยู่ในความถูกต้องในความพอดี**

เพราะฉะนั้น ขอให้เราทั้งหลายจงตื่นเถิด และจงรับรู้ว่า ไฟนอก นี้ก็เป็นสิ่งที่สามารถล่อลวง **ให้คนเราหลงใหลอยากได้ อยากมี อยากเป็น (กิเลส ตัณหา อุปาทาน)** สามารถรบเร้ายั่วยวนให้เกิดกิเลส เมื่อเกิดผัสสะ เกิดวิญญาณทางหู ตา จมูก ลิ้น กาย ใจ (อายตนะ ๖) เมื่อเกิดแล้ว **สติสัมปชัญญะ ปัญญา มารับการผัสสะนั้นไม่ทันเวลา ก็เลยทำให้คนเราสมัยนี้ ต้องมีปัญหา มีความทุกข์กันอย่างมากมายมหาศาล**

มีข่าวสารไม่เว้นแต่ละวัน โดยเฉพาะในประเทศไทย **ซึ่งเป็นชาวพุทธต้องตกเป็นทาสของกิเลสทั้งหลาย** เช่น การสังหารโหด เผาทั้งเป็น พ่อข่มขืนลูก การโกงที่ดิน ข้าราชการโกงกินคอรัปชั่น การทำลายป่า บุกรุกป่าสงวน ค้าอาวุธเถื่อน ค้ายาเสพติด ค้าประเวณี การหย่าร้าง ครูมีเพศสัมพันธ์กับนักเรียน พี่น้องฆ่ากันเพื่อแย่งสมบัติ แม้แต่แม่กับลูกสาว ก็ต้องตกเป็นคดีฟ้องร้องกันไม่จบสิ้น ผู้สูงอายุก็ต้องเข้าคุกเข้าตะรางก็หลายท่าน และที่น่าสะเทือนใจที่สุดก็คือ **ทำบุญก็ต้องเข้าคุก ต้องผูกคอตาย** ฯลฯ

๒) ไฟใน ในที่นี้ก็หมายถึงจิตของคนเรา แรกเกิดมาตอนเป็นทารกน้อยนั้น จิตใจก็ยังขาวสะอาด บริสุทธิ์ ไม่เร่าร้อนหรอก แต่เมื่อเติบโตขึ้นก็มีแต่บุคคลภายนอกพยายามสั่งสอน ยัดเหยียดให้โดยคิดว่า **เป็นการให้ที่แสดงความรัก ความปรารถนาดี ด้านคุณธรรมไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ในครอบครัว ในโรงเรียนสมัยนี้ก็ลืมการสอนที่ให้เด็กมีความรักผู้อื่น มีแต่สอนเรื่องการแข่งขัน ชิงดีชิงเด่นกันตลอดเวลา ความเจริญทางวัตถุก็ล่อลวง ให้หลงอยู่ตลอดเวลา**

ไม่ว่าจะเป็นคนจน ปานกลาง หรือคนร่ำรวย ก็มีการแข่งขัน มีความอิจฉาริษยา ความอาฆาตเคียดแค้นชิงชัง เอารัดเอาเปรียบกันอยู่ตลอดเวลา มือใครยาวสาวได้สาวเอา เมื่อเป็นเช่นนี้ในสังคม

จิตใจคนก็ยิ่งร้อนรนไม่สงบ ร้อนระอุ เพราะพวกเราสนใจแต่เรื่องอาหารทางกาย ส่วนให้อาหารทางใจนั้นไม่ค่อยจะมี

ธรรมชาติของจิตนั้นก็เปรียบเสมือนน้ำที่ต้องไหลลงที่ต่ำอยู่ตลอดเวลา จิตชอบความสบาย ชอบของต่ำ ๆ เพราะมันเป็นสิ่งที่ง่ายไม่ต้องฝืน ความไม่ดีทั้งหลายก็ประดังเข้ามา สิ่งร้าย ๆ ทั้งปวงจึงได้เกิดขึ้น ดังที่ได้ยกตัวอย่างมาแล้วข้างต้น

ไฟในนี้ จิตใจของคนเรานี้สามารถฟื้นฟู สามารถปรับสภาพจากร้อนระอุ ให้เริ่มเย็นขึ้นตามลำดับขั้นตอนของมันได้ ให้เป็นอิสระจากกิเลสได้

เราชาวพุทธทั้งหลาย จงรีบตื่นเถิด อย่ามัวผัดวันประกันพรุ่ง อย่ามัวนั่งคอยให้ไฟชนิดนี้เผาไหม้เราเลย เราทุกคนจงพยายามค้นคว้า หาเครื่องมืออันดีเลิศมาดึงดุ้นไฟ

ออกทีละนิด ๆ จนให้ไฟชนิดนี้ดับสนิทเถิด

"ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเรา, ผู้ใดเห็นเรา ผู้นั้นเห็นธรรม"

เครื่องมือในการดับไฟชนิดนี้ ไม่สามารถที่จะไปซื้อหาที่ไหนได้ในโลกนี้และโลกอื่นใด แม้ว่าคน ๆ นั้นจะร่ำรวยสักปานใด ก็ไม่มีขาย เราต้องสร้างขึ้นมาเอง ด้วยสติปัญญา และก้าวเดินตามผู้ที่ออกแบบ หรือเขียนแบบแปลน (แผนที่หรือแผนผัง) ซึ่งมีไว้เรียบร้อย และผู้ที่ออกแบบนั้น ก็ได้พิสูจน์แล้วว่า **เป็นเครื่องมือที่สามารถดับทุกข์ และเย็นสนิทได้จริง ๆ**

ผู้ที่เขียนแบบ หรือเขียนแผนที่ ในการเดินทางที่ถูกต้อง และได้พิสูจน์โดยการปฏิบัติด้วยพระองค์เอง จนทรงบรรลุธรรม สำเร็จเป็นพระอรหันต์ และทรงนำคำสั่งสอนนั้นมาสอนพวกเราชาวพุทธ ท่านผู้นั้นก็คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

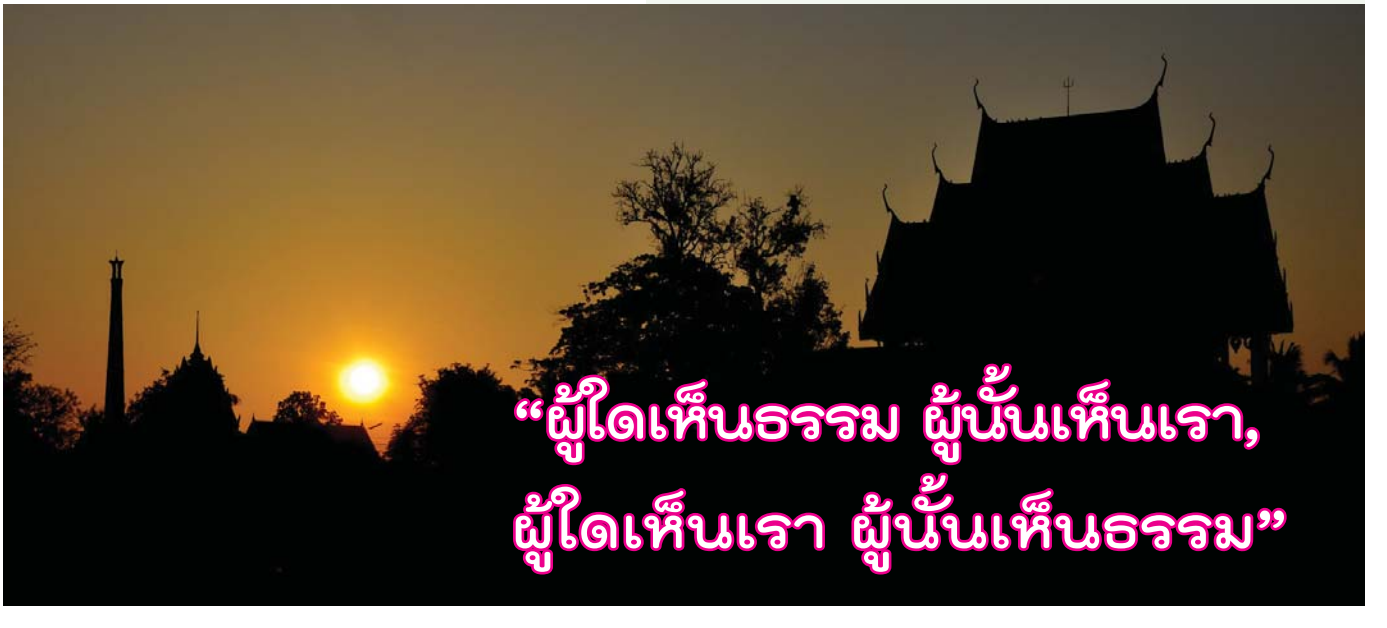

คำสอนของพระองค์นั้น ก็คือ **“พระธรรม”** ซึ่งเป็นความจริงอันตายตัวของสิ่งทั้งปวง อันมีอำนาจที่จะบันดาลสิ่งทั้งปวงให้เป็นไป และมีค่าต่อมนุษย์มากที่สุด นั่นก็คือ **“กฎความจริง ที่รู้แล้ว สามารถทำให้ผู้นั้นปฏิบัติถูกในสิ่งทั้งปวง และพ้นทุกข์สิ้นเชิง”**

เราชาวพุทธ ต้องเชื่อว่า **ตัวแท้ของศาสนาพุทธนั้น** คือ **ตัวการกระทำที่ถูกต้องตามกฎแห่งความจริง จนได้รับผลของการกระทำ เป็นความสะอาด สว่าง และสงบจริง ๆ ไม่ใช่เป็นเพียง คัมภีร์ หรือคำสั่งสอนที่สวดร้อง ท่องบ่น วิงวอนบวงสรวงไม่**

เราชาวพุทธ มีศาสนาของตน ๆ อยู่ที่ กาย วาจา ใจ อันสะอาด และนั่นก็คือความหมายอันแท้จริงของคำว่า **“พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์”** เพราะที่แท้จริงทั้งสามองค์ เป็นองค์เดียวกัน

ดังนั้น **เมื่อเราได้ทราบถึงความหมายของพระพุทธศาสนาแล้ว เราทั้งหลายรวมทั้งผู้เขียนด้วย จงรีบเร่ง รีบตื่น รีบปฏิบัติ ฝึกฝนทำใจของตน ให้ปักดิ่งลงที่ ความสะอาด สว่าง และความสงบเถิด**

ผู้เขียนขอหยิบยกบทกลอน นี้ที่ได้คัดลอกมาจาก สำนักปฏิบัติธรรม “เขาสวนหลวง” จ.ราชบุรี เพื่อเป็นธรรมทาน

ความตื่น

ความเอ๋ย ความตื่น
จิตสดชื่น แจ่มใส ไกลตัณหา
ตื่นอยู่ด้วย สติ ผลิปัญญา
มีดวงตา เห็นธรรม รู้ความจริง
ตื่นอยู่ด้วย โมหะ อกุศล
จิตร้อนรน วุ่นวาย ดั่งผีสิง
จิตฟุ้งซ่าน หวั่นไหว ไปชังชิง
ตื่นสองสิ่ง ตรวจดู ให้รู้เอย.

ขออนุโมทนา สาธุ ! ทุกท่านที่มาร่วมปฏิบัติธรรม ในวันเข้าพรรษา ปี ๕๙ นี้ และรวมถึงผู้ที่ปฏิบัติธรรม ไม่จำกัดว่าจะเป็นสถานที่ใดก็ได้ทั้งนั้น.

(บทความข้างบนนี้ส่วนหนึ่งเป็นของ “หลวงพ่อพุทธทาสภิกขุ”) จากหนังสือบ้านธรรมะ ตอนความสุข...ที่พุทธทาสสอนค่ะ

สวนแก้ว...แฟร์...

การปลูกตะไคร้เงินแสน

ตะไคร้

ตะไคร้เป็นพืชพื้นบ้านที่มีประโยชน์หลายอย่างได้ทั้งทำอาหาร เครื่องดื่ม เป็นยารักษาโรค และไล่แมลง ตะไคร้เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

ปัจจุบันตะไคร้ในตลาดยังไม่เพียงพอที่จะป้อนเข้าโรงงานและในตลาดสดตะไคร้ก็ยังเป็นที่ต้องการของแม่บ้าน และผู้ประกอบการรายเล็ก ๆ อยู่

วันนี้สวนแก้วแฟร์ได้นำเกษตรกรรมรายได้สูงมาฝากกันอีกแล้ว **"ตะไคร้"** ผักสวนครัวที่อยู่คู่กับคนไทยมาอย่างยาวนาน ฉะนั้น จึงเป็นที่แน่นอนว่ามีความต้องการของตลาดสูง

ตะไคร้ (อังกฤษ: Lemon grass, Oil grass;) ชื่อท้องถิ่น: จะไคร, ไคร, คาหอม, เชิดเกรย, เหลอะเกรย, ห่อวอตะโป่ เป็นพืชล้มลุก ความสูงประมาณ ๔-๖ ฟุต ใบยาวเรียว ปลายใบมีขนหนาม ลำต้นรวมกันเป็นกอ มีกลิ่นหอม ดอกออกเป็นช่อยาวมีดอกเล็กฝอยเป็นจำนวนมาก ตะไคร้เป็นพืชที่สามารถนำส่วนต้นหัวไปประกอบอาหาร และจัดเป็นพืชสมุนไพรด้วย

ลักษณะโดยทั่วไปของตะไคร้

โดยทั่วไปแบ่งตะไคร้ออกเป็น ๖ ชนิด ได้แก่

๑) ตะไคร้กอ
๒) ตะไคร้ต้น
๓) ตะไคร้หางนาค
๔) ตะไคร้น้ำ
๕) ตะไคร้หางสิงห์
๖) ตะไคร้หอม

เป็นพืชตระกูลหญ้า ตะไคร้เป็นพืชที่เจริญเติบโตง่าย อาจมีทรงพุ่มสูงถึง ๑ เมตร มีลำต้นที่แท้จริงประมาณ ๔-๗ เซนติเมตร ลำของต้นจะถูกห่อหุ้มไปด้วยกาบใบโดยรอบ ใบยาวแคบเส้นใบขนานกับก้านใบ ใบของตะไคร้อุดมไปด้วยน้ำมันหอมระเหย ที่นิยมนำมาปลูกเป็นพันธุ์พื้นเมืองที่ปลูกกันโดยทั่วไป

สรรพคุณของตะไคร้

ทั้งต้น ใช้เป็นยารักษาโรคหืด แก้ปวดท้อง ขับปัสสาวะและแก้อหิวาตกโรค หรือทำเป็นยาทานวดก็ได้ และยังใช้รวมกับสมุนไพรชนิดอื่นรักษาโรคได้ เช่น บำรุงธาตุ เจริญอาหาร และขับเหงื่อ

หัว เป็นยารักษาเกลื้อน แก้ท้องอืดท้องเฟ้อ แก้ปัสสาวะพิการ แก้นิ่ว บำรุงไฟธาตุ แก้อาการขัดเบา ถ้าใช้รวมกับสมุนไพรชนิดอื่น จะเป็นยาแก้อาเจียน แก้ซาง ยานอนหลับ ลดความดันสูง แก้ลมอัมพาต แก้กษัยเส้น และแก้ลม

ใบ ใบสด ๆ จะช่วยลดความดันโลหิตสูง แก้ไข้

ราก ใช้เป็นยาแก้ไข้เหนือ ปวดท้องและท้องเสีย

ต้น ใช้เป็นยาแก้ขับลม แก้เบื่ออาหาร แก้ผมแตก แก้โรคทางเดินปัสสาวะ นิ่ว เป็นยาบำรุงไฟธาตุให้เจริญ แต่ถ้าเอาผสมกับสมุนไพรชนิดอื่น จะแก้โรคหนองใน และนอกจากนี้ ยังใช้ดับกลิ่นคาวด้วย

ความคุ้มค่าในการลงทุน

ต้นพันธุ์สามารถซื้อตะไคร้ที่เขาขายตามตลาดมาก็ได้ นำมาแช่น้ำให้รากออก (ใช้เวลาประมาณ ๓ วัน) แล้วนำลงปลูก ไม่ต้องลงทุนเพิ่มอีก เพราะสามารถตัดได้ตลอด

สำหรับราคาตะไคร้ประมาณกิโลกรัมละ ๑๕-๓๐ บาท หนึ่งไร่สามารถให้ผลผลิตได้สูง ๑-๓ ตันในการเก็บเกี่ยว ใช้เวลาตั้งแต่การปลูกจนถึงเก็บขายประมาณ ๖ เดือน ปีหนึ่งสามารถทำได้ ๒ ครั้ง คิดเป็นเงินแบบต่ำสุดก็ราว ๆ ๓๐,๐๐๐ บาท/ปี/ไร่ (๑๕ บาท x ๑๐๐๐ กิโลกรัม x ๒ ครั้งต่อปี) ซึ่งถือว่าทำกำไรต่อไร่ได้ดีไม่น้อยเลยทีเดียว

วิธีการปลูกให้ได้ผลผลิตสูง ๆ

๑. เลือกพันธุ์ที่ดี สำหรับตระไคร้ในบ้านเราที่นิยมปลูกกันมีอยู่ ๒ สายพันธุ์ นั่นก็คือพันธุ์พื้นบ้าน และก็พันธุ์เกษตร ซึ่งแนะนำให้ปลูกพันธุ์เกษตรเพราะให้ผลผลิตที่สูงกว่า ลำต้นใหญ่กว่าพันธุ์พื้นบ้าน มีราคาเท่ากัน

๒. ตัดใบ (เพื่อลดการคลายน้ำ) และรากของตะไคร้ออก เพื่อเตรียมการปลูก เกษตรกรสามารถที่จะนำต้นตะไคร้แช่น้ำไว้สัก ๕ วันก่อนการปลูกเพื่อให้มั่นใจว่าตะไคร้มีรากงอกออกมานั้นแปลว่าปลูกได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

๓. การเตรียมดิน ทำการไถพรวนดินสัก ๒ รอบ ยกร่องได้จะดีมากโรยปูนขาวเพื่อปรับสภาพดิน ทิ้งไว้ ๕-๗ วันก่อนทำการปลูก

๔. ขุดหลุมสำหรับปลูกต้นตะไคร้ขนาด ๒๕ X ๒๕ เซ็นติเมตร (๒ จอบ) ลึก ๒๕ เซ็นติเมตร นำปุ๋ยคอกผสมกับดินคลุกให้เข้ากันปักต้นพันธุ์ตะไคร้ลงดินให้มีลักษณะเอียง ๔๕ องศา ลึก ๕ เซนติเมตร จำนวนหลุมละ ๒ ต้น

๕. รดน้ำในช่วงแรก ๆ ๒-๓ วันต่อครั้ง หลังจากตะไคร้เริ่มงามแล้ว สัปดาห์ละครั้ง แนะนำให้ทำเป็นระบบให้น้ำผ่านทางท่อเพื่อลดการใช้แรงงานและเวลาในการรดน้ำ

๖. เมื่อเข้าเดือนที่ ๓ สามารถเริ่มให้ปุ๋ยเร่งสูตร ๔๖-๐-๐ หรือใครที่จะทำเป็นออแกนิกส์ก็เปลี่ยนเป็นปุ๋ยคอกเสร็จแล้วรดน้ำอีกครั้ง

๗. เมื่อเข้าเดือนที่ ๖ ก็สามารถเก็บขายได้เลย โดย ๑ กอสามารถให้ผลผลิตได้ ๖-๑๐ กิโลกรัม

สำหรับแมลงศัตรูพืชไม่มีให้มารบกวนแน่นอน เพราะตัวตะไคร้เองมีสารสำหรับไล่แมลงอยู่แล้วหายห่วง แถมลดต้นทุนได้อีกมาก ต้นทุนต่อไร่ให้สูงสุดไม่น่าจะเกิน ๓,๐๐๐ บาท

การตกแต่งตะไคร้เพื่อส่งขาย

ตะไคร้เมื่อตัดมาแล้วใบจะยาวและมีก้านสีน้ำตาลแห้ง ๆ ติดมาด้วยให้ตัดก้านใบที่แห้งออกให้หมด รวมถึงต้องลอกก้านใบที่อ้าออกมาด้วยให้เหลือแต่ต้นกลม ๆ ใบก็ตัดออกครึ่งหนึ่งถ้าตัดแล้วยังไม่ขายสามารถแช่น้ำไว้ได้โดยตั้งต้น ตะไคร้ให้ตรงในภาชนะทรงกระบอก ใส่น้ำพอท่วมกกตะไคร้ ตะไคร้จะอยู่ได้ประมาณ ๑-๒ วันแล้ว จึงจะแตกราก ถ้าแตกรากแล้วขายไม่ได้ เก็บไว้ทำพันธุ์ขยายปลูกต่อไป

การจำหน่าย...ตะไคร้

การจำหน่าย...ตะไคร้ในปัจจุบันจะส่งอยู่ที่ ๑๐ บาท ต่อ กก. โดยจะซื้อเป็นมัด ๆ มัดละ ๑๐ กก. ส่วนการขายปลีก กก. ละ ๑๓ บาท โดยผลผลิตส่วนใหญ่จำหน่ายในตลาดใหญ่ ๆ นอกจากนี้ ยังนำไปแปรรูปเป็นน้ำตะไคร้พร้อมดื่ม สเปรย์น้ำมันกันยุง ฯลฯ

ภาพ...พัฒนา

Like โครงการสวดมนต์สัญจร

คณะสงฆ์อำเภอบางใหญ่ ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

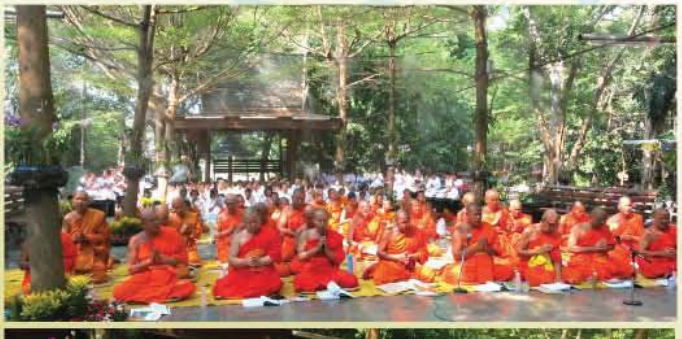

Like **ครบสิริอายุ ๖๗ ปี "๒๔ เมษายน ๒๕๕๙" คณะศิษยานุศิษย์ทั้งคณะสงฆ์และฆราวาส**

ต่างร่วมแสดงมุทิตาจิต แด่...พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อพยอม ขออนุโมทนาบุญมา ณ โอกาสนี้

Like นอกจากงานเผยแผ่ สงเคราะห์ พัฒนาที่วัดสวนแก้ว หลวงพ่อพยอม ยังได้ใช้โอกาสออกมาสงเคราะห์กับญาติโยม เพื่อแสดงธรรมในสถานที่ต่าง ๆ

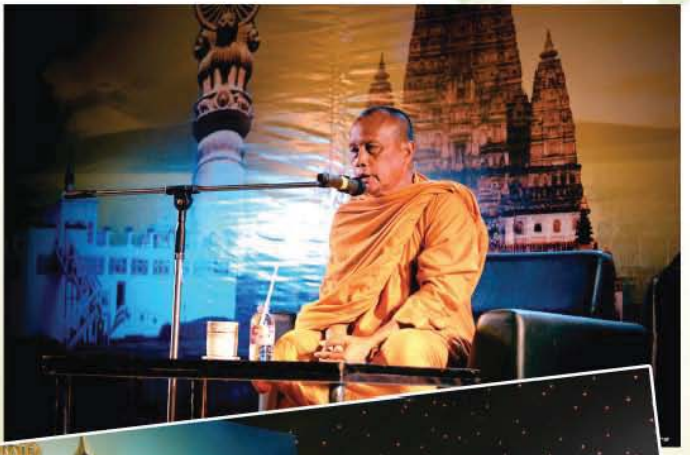

ความสุข
รอยยิ้ม
กับการอิ่มบุญ
อิ่มสมอง อิ่มใจ

หลวงพ่อพยอม
แจกคติธรรมให้กับผู้ร่วมฟังเทศน์

Like ช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา ได้มีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ต่างได้มารวมพลกันก่อการดี โดยการฟังธรรมะจากหลวงพ่อพยอม ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

Like โรงเรียนต่าง ๆ ได้นำนักเรียนมาเข้าค่ายอบรมคุณธรรม จริยธรรม พร้อมสวดมนต์ ภาวนา และฟังธรรมะจากหลวงพ่อพยอม ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

Like

น่าชื่นใจและชื่นชม...เยาวชนคนดี มีจิตร่วมกันปฏิบัติหน้าที่จิตอาสา

และหาทุนการศึกษาในช่วงปิดเรียน โดยการเมตตาจากหลวงพ่อพยอม ณ วัดสวนแก้ว

Like หลวงพ่อพยอม ได้เมตตารับฉลองศรัทธาคณะครู-นักเรียน ผู้ปกครองโรงเรียนธัญบุรี โดยมีกิจกรรม "ฟังธรรมะ, ทำบุญใส่บาตร, รับหนังสือธรรมะ จากหลวงพ่อ" ๓๐ มิ.ย. ๕๙

Like อนุโมทนาบุญกับผู้ถูกบังคับคดี พัฒนาบารมี จากเรือนจำกบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี ที่มีจิตอาสาร่วมพัฒนามูลนิธิสวนแก้วฯ สาขากบินทร์บุรี เพื่อลอกคลองเก็บน้ำและปลูกต้นไม้

จิตพัฒนา เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ยิ้มเช้าไว้ ใจไม่ทุกข์

"เป็นผู้ให้สบายใจ... กว่าผู้รับ"

โดย...โยมแอ๊ว สังฆทาน

ย่อมให้... ก็ย่อมได้

ผู้ไหว้ก่อน... จะได้รับการไหว้ตอบ

การไหว้ก่อน การให้ก่อน... คือการอ่อนน้อมถ่อมตน

ให้... รอยยิ้มก็จะได้รอยยิ้ม และมิตรภาพ

ให้... ไปเถอะ ! แม้ผลนั้นจะไม่ตามมา แต่ความสุขของการให้ได้สำเร็จทันทีที่ให้

ให้... ก่อนเสียบ้าง แล้วจะได้อะไรบางอย่างมากกว่าการไม่ยอมให้

คนจะเจริญได้... ก็เพราะความอ่อนน้อมถ่อมตน

คนไม่เจริญ... เพราะความแข็งกระด้าง อวดเก่ง ยกตนข่มผู้อื่น ก็จะไม่ได้มิตรภาพจากคนรอบข้างเลย

จงเป็นผู้ให้... ความเมตตา เอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ แล้วท่านจะรู้ว่า **"ความสุขใจ อิ่มใจ" นั้นเป็นเช่นไร !**

จิตามินใจ

พัฒนา

โดย...นายมะเนาว์

คนง่วง...มักบอกว่า...ราตรีช้า
คนเดินล้า...มักบอกว่า...หนทางช่างยาวไกล
คนทุกข์ใจ...มักบอกว่า...เวลาช่างแสนนานเหลือเกิน
เฮ่อ...!!! เฮ่อ...!!! เฮ่อ...!!!
ขี้เกียจ...ขี้ขลาด...ประมาท...และโง่เขลา
ในชีวิต...ไม่ปรารถนาอะไรสักอย่าง
อยู่แค่หายใจไปวัน ๆ
แบบนี้...ก็มีไม่น้อยเลยทีเดียว
เชื่อมั่นว่า...คนทุกคน... **“พัฒนาได้”**
แล้วคนทุกคน...หนึ่งในนั้น
มี... “คุณ”...อยู่ใช่ไหม...?

ร่วมด้วยช่วยกันเป็น...ธุระบุญ

ขอเชิญร่วมอุปถัมภ์สมทบทุน (กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว)

กองทุนละ 100 บ. รับแจกน้ำ 1 แพค

(แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)

ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสมทบกับกองทุนฯ ได้ที่...ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่

กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว เลขบัญชี 382-2-48554-4

กระซิบบุญ...

โครงการบ้านพักผู้สูงวัย ที่สาขากบินทร์บุรี (ปราจีนบุรี)
ใครได้ดื่มน้ำร่มโพธิ์แก้ว เท่ากับจองมัดจำไว้ครึ่ง
ที่เหลือรอเวลาอายุ 60 อัพ (Up) ลูกหลานไม่ดูแล...เข้าอยู่ได้เลย
(แค่ยังกวาดใบไม้ก็มีสิทธิ์อยู่แล้ว) บ่องตง.

ปล. เจ้าภาพบุญจอง 50 ทุน
มีจัดส่งให้ พิเศษ 100 ทุน
ได้โบนัสบุญ 1 แพค

ติดต่อร่วมสมทบกองทุนฯ โทร. 08-4463-6180, 02-921-5023 # 110
www.kanlayano.org, Email : seniorfund2557@gmail.com

ข้อคิด "การดื่มน้ำ"

ยังไงน้ำเป็นปัจจัยที่คนต้องดื่ม แต่ดื่มน้ำยังไงให้คนอื่นได้อิ่มไปด้วย
ทำอย่างไร ! เราดื่มไม่ได้อิ่มแต่ตัวเรา
คนแก่คนชราพลอยได้อิ่มไปกับเราด้วย
ก็ขอให้มาช่วยเอาน้ำจากโครงการ
"กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว"

"บุญก็ได้ ไส้ก็เต็ม"

แม้เมื่อแก่ตัวสูงวัย
ขออย่าได้อดได้อยาก
ขอให้มีกินอิ่ม นอนอุ่น

ขอเจริญพร

ใบปวารณาแสดงกุศลเจตนา

อุปถัมภ์สมทบกองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว จ.นนทบุรี

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว/ยศ) Name.....

(นามสกุล) Lastname.....

ที่อยู่/Address.....

.....

City..... State..... Zip Code.....

โทรศัพท์/Phone (.....).....

โทรสาร/Fax (.....).....

มีจิตศรัทธาบริจาคทรัพย์ (ทุนละ ฿ 100 บาท หรือตามกำลังศรัทธา)

- ❑ สมทบกองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว.....ทุน รวม.....บาท
- ❑ สสมทบทุนผ่าน **ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่**

กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว เลขที่บัญชี 382-2-48554-4

ขออนุโมทนาสาธุบุญ ท่านผู้อุปถัมภ์สมทบกองทุนฯ ในครั้งนี้ จงเป็นตบะ เดชะ พลวะปัจจัย อำนวยชัย อำนวยผล ให้ท่านและครอบครัวจงประสบแต่ความสุขความเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย มีอายุวรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณธนสารสมบัติ ให้มีอิ่ม นอนอุ่น ในยามท่านสูงวัย ทุกท่านเทอญฯ

กระซิบบุญ : สมทบ 1 กองทุน รับแจกน้ำดื่มร่มโพธิ์แก้วพายอาร์โอ 1 แพค (แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)
100 กองทุน เพิ่มโบนัสบุญอีก 1 แพค (50 แพค มีบริการจัดส่งน้ำถึงบ้าน หรือจุดนัดให้บริจาคต่อ)

(สมทบทุนตั้งแต่ 500 บาท ขึ้นไป ประสงค์ใบอนุโมทนาบัตร โปรดระบุ ชื่อ-ที่อยู่ ในการเสียภาษี)

ชื่อ..... นามสกุล.....

บ้านเลขที่.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทร.....

ติดต่อสอบถาม / แสดงสลิปการโอนเงิน

โทร. 02-921-5023 # 110 Email : seniorfund2557@gmail.com

1. พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)	จำนวน 10,000 บาท
2. คุณคณพัฒน์ หงษ์ประธานพร	จำนวน 2,000 บาท
3. คุณสุวรี พุฒิบัณฑิต	จำนวน 1,000 บาท
4. คุณต้น มาเรียน	จำนวน 600 บาท
5. คุณฉลองรัตน์ ทรัพย์อนันต์	จำนวน 500 บาท
6. คุณสมส่วน มั่นใจ	จำนวน 500 บาท
7. คุณธนสวรรค์ สีสม	จำนวน 400 บาท
8. คุณโยธิน ฉุนเฉียว	จำนวน 400 บาท
9. คุณสนิท เลาหะวิริยศาล	จำนวน 300 บาท
10. คุณประสิทธิ์ ประถมของ	จำนวน 250 บาท
11. รายนามผู้บริจาค รายละ	**จำนวน 200 บาท**

(1) คุณอนวัช โตเพ่งพัฒน์
(2) คุณศศินันท์ รัตนฉัตราพันธ์
(3) คุณอาภา เฉลิมรัตน์
(4) คุณสวเรศ เกตุสุวรรณ
(5) คุณสมชาติ พรพิพัฒน์วงศ์
(6) คุณดรุณี อนันทานนท์
(7) คุณอรไพลิน สารถีวิทย์
(8) พระสมุห์พัลลภ โชติโย
(9) พระอาจารย์มนู จนฺทสีโล
(10) แม่ชียุรวรรณ หมอยา
(11) คุณมะลิ สร้อยพลอย
(12) คุณจำปี หมอยา
(13) คุณรุ่งอรุณ สร้อยพลอย

PT&T COMMUNICATIONS
บริษัท แปซิฟิคโทรคมนาคมและโทรศัพท์ จำกัด
PACIFIC TELECOMMUICATION & TELEPHONE CO., LTD.
Tel. 0-2933-9301 (Auto) Fax. 0-2593-1113

คุณไม่ใช้เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสต๊อกสินค้า... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช้แล้ว... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด... ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาตามที่กล่าวมานี้ เราแก้ไขได้
เพียงกดโทรศัพท์หมายเลข

0 2921 5023 # 113-119, 133, 135

แฟ็กซ์ 0 2595 1222

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ "โดยตรง"
เพื่อติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่
ในการไปรับของบริจาค

ใบสมัคร สมาชิกวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ 27

ชื่อ..... นามสกุล.....

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... ไปรษณีย์..... โทร.....

Email :.....

สถานที่ให้ส่งวารสารกัลยาโณ

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... ไปรษณีย์..... โทร.....

สถานที่สมัครและส่งใบสมัครสมาชิก

มูลนิธิสวนแก้วฯ วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

อัตราค่าสมาชิกวารสารกัลยาโณ

❑ 1. 1 ปี 4 ฉบับ ราคา 200 บาท (รวมค่าจัดส่ง) หรือ

❑ 2. อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ตามกำลังศรัทธา จำนวนเงิน.....บาท

เริ่มฉบับที่..... ประจำเดือน..... พ.ศ.....

สั่งจ่ายในนาม

มูลนิธิสวนแก้ว วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ มูลนิธิสวนแก้ว

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

หรืออุปถัมภ์ได้โดยตรงกับมูลนิธิสวนแก้ว (ทุกวัน)

ผู้ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ **0 2595 1444, 0 2921 5023 # 109**

แฟ็กซ์ **0 2921 5022**

หรือสั่งจ่ายในนาม...มูลนิธิสวนแก้ว
ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่
มูลนิธิสวนแก้ว
เลขที่บัญชี 269-2-12533-1
วัดสวนแก้ว ต.บางเลน
อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ติดต่อและประสานงาน

ผู้จัดการมูลนิธิสวนแก้ว
โทรศัพท์ 0 2921 6262,
0 2921 5023 # 109, 08 1622 0354
แฟ็กซ์ 0 2921 5022

ฝ่ายกิจนิมนต์
โทรศัพท์ 0 2921 5023 # 110
แฟ็กซ์ 0 2921 5022

ฝ่ายรับของบริจาค
โทรศัพท์ 0 2595 1444,
0 2921 5023 # 113-119, 133, 135
แฟ็กซ์ 0 2595 1222

สนง.วารสารกัลยาโณ
โทรศัพท์ 0 2921 5023 # 110
แฟ็กซ์ 0 2921 5022

โครงการมูลนิธิสวนแก้ว

1. โครงการบวชเณรภาคฤดูร้อน
2. โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม
3. โครงการร่มโพธิ์แก้ว
4. โครงการเวทีบำเพ็ญประโยชน์
5. โครงการลอกคราบ
6. โครงการกระบอกสำรอกกิเลส
7. โครงการช่วยน้องท้องหิว
8. โครงการรณรงค์ผู้ไม่รู้หนังสือ ให้มีโอกาสได้เรียน
9. โครงการสลบมาฟื้นไป
10. โครงการที่พักคนชรา
11. โครงการสะพานบุญ จากผู้เหลือเจือจานผู้ขาด
12. โครงการซุปเปอร์มาร์เก็ตผู้ยากไร้
13. โครงการสวนแก้วเนอร์สเซอรี่
14. โครงการเพื่อการเกษตรและสิ่งแวดล้อม
15. โครงการบ่อหมักสิ่งปฏิกูล ตามแนวโครงการพระราชดำริ
16. โครงการบ้านทักษะชีวิต
17. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช
18. โครงการคอนโดสุนัข

ทำบุญ

อย่าให้กระทบฐานะและโภคะแห่งตน

พระพยอม กลฺยาโณ

ร่วมทำบุญสนับสนุนโครงการ

วัดสวนแก้ว ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี

ฝ่ายประสานงานเผยแผ่/กิจนิมนต์ 0 2595 1444 # 108

0 2595 1946, 0 2921 5023 # 104, 107

0 2595 1945, 0 2921 5602-3

หยดน้ำ ยังตุ่มน้ำ ให้ล้นได้

การสะสมบุญ แม้ทีละน้อย ก็ผลทวีเช่นกัน

ท่านผู้มีจิตศรัทธาจะร่วมสะสมบุญ สามารถมารับได้

ครอบครัวละ ๑ กระบอก ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

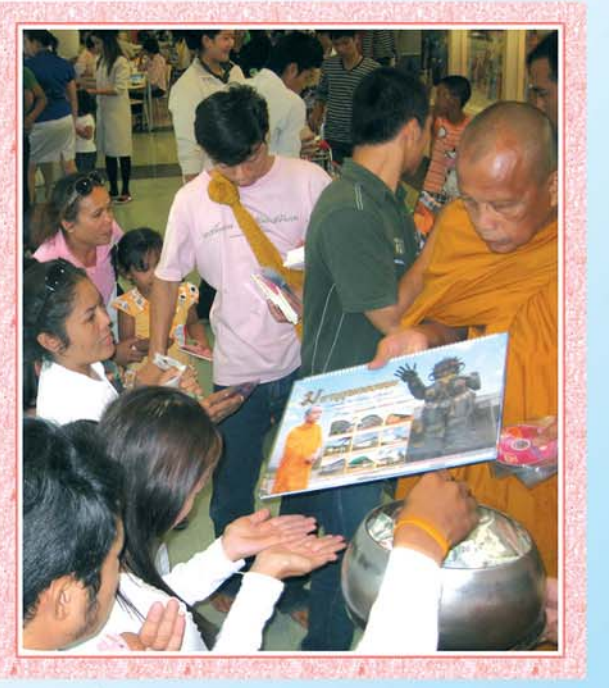

ทำบุญ กับพระพยอม กลฺยาโณ...

รับหนังสือ "มหาบุรุษกองขยะ" ภาพ 4 สีทั้งเล่ม

รายได้สมทบทุน โครงการแก้วิกฤตกรรมกรตกงาน

สนใจติดต่อได้ที่...มูลนิธิสวนแก้ว

โทร. 0 2921 5023 # 104, 107

หมาที่น่าสงสาร น่าอนาถใจ หมาที่ถูกทอดทิ้ง เขาเรียกว่า หมาจรจัด หรือหมาวัด ที่คนเอามาทิ้ง และคนก็ช่างเอามาปล่อยกันเยอะ ถ้าปล่อยให้มันเพ่นพ่านอยู่ตามบริเวณวัด เวลามีลูกมันจะดุ...เลยต้องทำเป็นที่เลี้ยงดูให้กับมัน ให้อยู่เป็นที่ จึงเกิดโครงการ "คอนโดสุนัข" วัดสวนแก้ว นนทบุรี ปัจจุบันมีหมา-แมวที่อยู่ในโครงการ 1,000 กว่าตัว ท่านใดมีเมตตา ปันน้ำใจให้หมา-แมว (บริจาคอาหารหมา-แมว)

ติดต่อได้ที่มูลนิธิสวนแก้ว (หน้ามูลนิธิ)

โทร. 0 2921 5023 # 104, 107, 108

รักหมา เลี้ยงหมา อย่าทิ้งหมา

ทำบุญเล็ก ๆ แต่ยิ่งใหญ่ด้วยการ ปันน้ำใจให้หมา-แมว

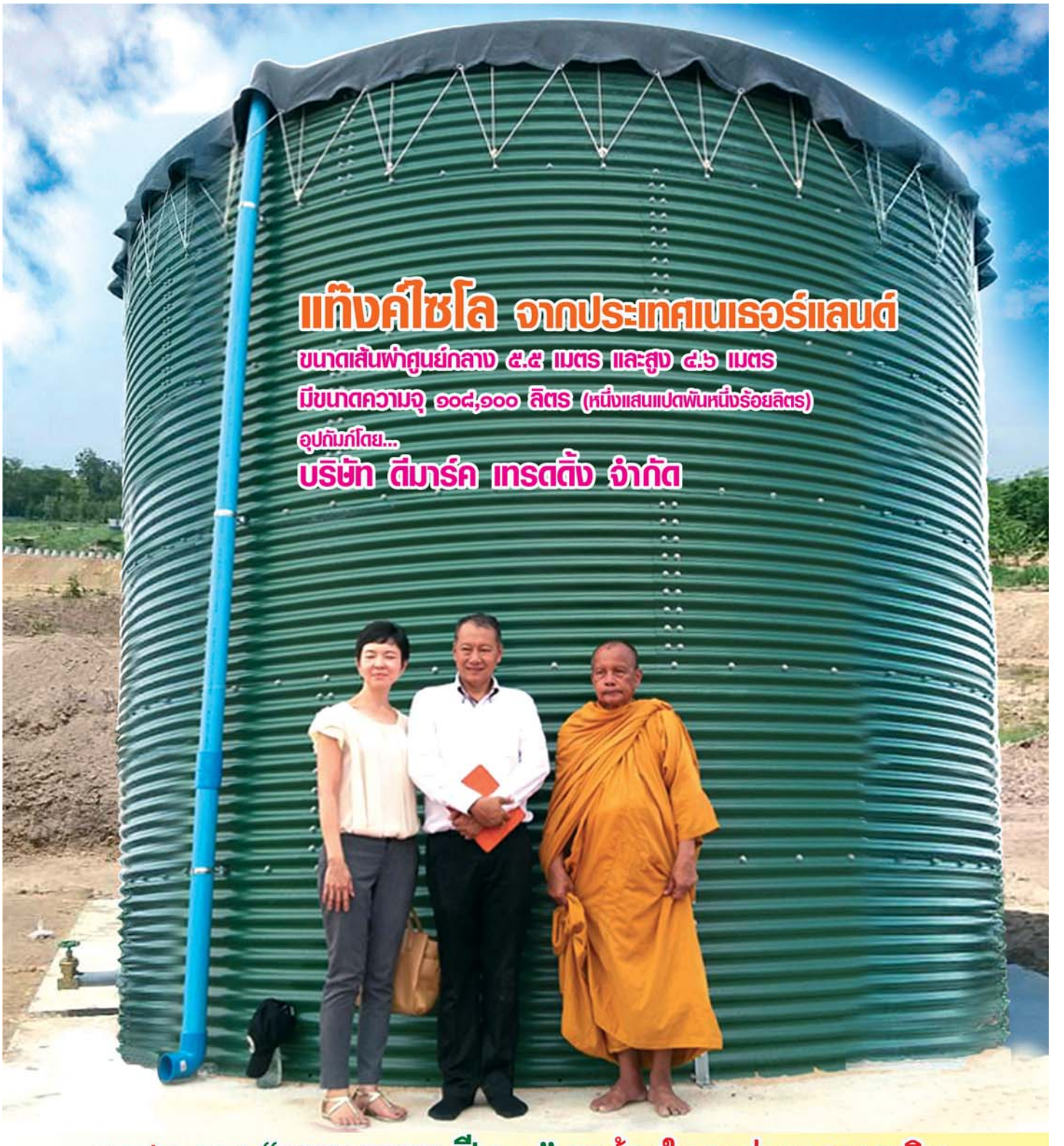

ขอประกาศ "วาทะธรรม ปี ๖๐" ขอร้องใครอย่ามาถวายเงินส่วนตัวอาตมาเลย ถ้าจะถวายให้เป็นบุญเป็นกุศลเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติแล้ว ขอให้ท่านสร้าง...

๑) กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว

๒) กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว

๓) กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว

ISSN 1906-6317
9 771906 631001